

ระบบการศึกษา ของ ราชอาณาจักรเดนมาร์ก

COPENHAGEN

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ

379.489 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
ส 691 ร ระบบการศึกษา ของ ราชอาณาจักรเดนมาร์ก
กรุงเทพฯ : สกศ. , 2549
116 หน้า
ISBN 974-559-835-6
1. ระบบการศึกษา ของ ราชอาณาจักรเดนมาร์ก.
I. ชื่อเรื่อง

ระบบการศึกษา ของ ราชอาณาจักรเดนมาร์ก

สิ่งพิมพ์ สกศ.   อันดับที่ 16/2549

พิมพ์ครั้งที่ 1   กุมภาพันธ์ 2549

จำนวนพิมพ์   1,000 เล่ม

จัดพิมพ์เผยแพร่   สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
ถนนสุขุวิท เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300
โทรศัพท์ 0-2668-7123 ต่อ 1211, 1212
โทรสาร 0-2243-0085

Website : <http://www.onec.go.th>

สำนักพิมพ์   บริษัท พิมพ์ดี จำกัด
21/232-4 ซอยคลองหนองใหญ่ ถนนวงแหวน
เขตบางแค กรุงเทพฯ 10160
โทรศัพท์ 0-2803-2694-7
โทรสาร 0-2803-4401

คำนำ

ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทย และราชอาณาจักรเดนมาร์กมีมา มากกว่า 4 ศตวรรษ เริ่มตั้งแต่ศตวรรษที่ 17 ราชอาณาจักรเดนมาร์กได้ส่งเรือ เข้ามาค้าขายกับอินเดียจนถึงประเทศไทย ในศตวรรษที่ 19 ชาวเดนมาร์ก หลายคน เข้ารับราชการและได้ตำแหน่งสูงในราชการไทย ในสมัยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 5 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์

ชื่อที่ปรากฏในประวัติศาสตร์คือ พลเรือเอกพระยาชลยุทธโยธิน (Andreas de Richelieu) นายพลพระยาวาสุเทพ (Gustav Schau) ผู้ฝึกทหาร ราชองครักษ์ Erik Seidenfaden นายตำรวจภูธรผู้อพยพข้าราชการไทย ออกจากเขมร เมื่อครั้งเสียเขมรให้แก่ฝรั่งเศสและนายร้อยเอก Hans Markvard Jensen นายตำรวจภูธรผู้ปราบกบฏฮ่อ รบป้องกันเมืองลำปางและเชียงใหม่ และเสียชีวิตในสนามรบ เป็นต้น

ในระยะเวลาที่การปฏิรูปการศึกษาของไทยกำลังดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ในทางปฏิบัติแล้วยังมีปัญหาต่างๆ ที่จะต้องแก้ไขมาก เช่น ปัญหาการกระจายอำนาจทางการศึกษา ปัญหาการยกระดับการศึกษาของแรงงาน ไทย เป็นต้น เพื่อหาคำตอบต่อปัญหาเหล่านี้ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา จึงได้ศึกษาแนวทางการจัดการศึกษาของประเทศต่างๆ ทั้งในเอเชีย ยุโรป อเมริกา และออสเตรเลีย เปรียบเทียบกัน ในจำนวนนี้มีราชอาณาจักรเดนมาร์กรวมอยู่ด้วย ซึ่งคณะผู้ดำเนินงานได้ศึกษารายละเอียดการศึกษาของราชอาณาจักรเดนมาร์ก จากเอกสารและอินเทอร์เน็ต ผลที่ปรากฏคือ ราชอาณาจักรเดนมาร์กมีอะไรที่ น่าสนใจมากเช่น ระบบการศึกษาคบักบังคับที่ยืดหยุ่น การศึกษาระดับมัธยมศึกษา ตอนปลายที่หลากหลาย โปรแกรมการฝึกหัดครูที่เข้มข้น การศึกษาต่อเนื่องที่ หลายหน่วยงานมีส่วนร่วม การเน้นงานวิจัยในระดับอุดมศึกษา การประเมิน

ระบบการศึกษา ของ ราชอาณาจักรเดนมาร์ก

การศึกษาทั้งระบบ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างมหาวิทยาลัยใน ราชอาณาจักรเดนมาร์กกับต่างประเทศ เป็นต้น

คณะผู้ดำเนินงานจึงได้จัดทำเอกสารการศึกษาของราชอาณาจักร เดนมาร์กทั้งระบบเพื่อประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้า อ้างอิง และเปรียบเทียบ อันน่าจะก่อให้เกิดความคิดทางการศึกษาที่หลากหลาย และได้เพิ่มเติมตัวเลข สถิติด้านการศึกษาและที่เกี่ยวข้องไว้ในภาคผนวก อย่างไรก็ตาม คณะผู้จัดทำ หวังว่าเอกสารเล่มนี้น่าจะเป็นประโยชน์ต่อนักการศึกษาไทยไม่มากนัก

(นายอำรุง จันทวานิช)

เลขาธิการสภาการศึกษา

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

ราชอาณาจักรเดนมาร์กมีพื้นที่ 43,000 ตารางกิโลเมตร ประกอบด้วย คาบสมุทร Jutland และเกาะต่างๆอีก 483 เกาะ เกาะที่มีขนาดใหญ่คือ Zealand, Funen และ Lolland- Falster แต่เกาะที่มีประชากรอาศัยมีเพียง 97 เกาะ เดนมาร์กมีประชากร 5.35 ล้านคน นอกจากนี้ยังมีอาณาเขตปกครองตนเองอีก 2 แห่งคือ Faroe Islands พื้นที่ 1,400 ตารางกิโลเมตร ประชากร 46,611 คน และ Greenland พื้นที่ 2.166 ล้าน ตารางกิโลเมตร ประชากร 56,245 คน ศาสนาประจำชาติ คือ Evangelical Lutheran Church มีเมืองหลวงชื่อ Copenhagen ตั้งอยู่ชายฝั่งทะเลของเกาะ Zealand

ในด้านเศรษฐกิจ เดนมาร์กส่งผลผลิตทางอุตสาหกรรมเป็นสินค้าออก 74 % สินค้าภาคเกษตร 10 % และใช้แรงงานเพียง 4 % เท่านั้น รายได้ต่อหัวของประชากรใน ปี ค.ศ. 2000 อยู่ที่ 245,929 DKK ต่อปี

ระบบการศึกษาของเดนมาร์กแบ่งออกเป็นการศึกษาก่อนวัยเรียน 1 ปี รับเด็กอายุ 6 ปี การศึกษาภาคบังคับ 9 ปี แต่นักเรียนจะเรียนต่อในปีที่ 10 ได้ระดับมัธยมศึกษาหลักสูตร 2-3 ปี โดยแบ่งเป็นสายสามัญศึกษาและสายอาชีพศึกษา

สายสามัญศึกษาแบ่งออกเป็น 4 หลักสูตร คือ สายวิชาการเรียกว่า gymnasium หลักสูตร 3 ปี และ HF หลักสูตร 2 ปี รับนักเรียนจบชั้นปีที่ 10 หลักสูตร HHX 3 ปี เป็นหลักสูตรผสมระหว่างวิชาการกับพาณิชย์การ และหลักสูตร HTX 3 ปี ผสมระหว่างวิชาการกับเทคนิค

ส่วนหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพศึกษาประกอบด้วย หลักสูตรอาชีพศึกษาต่างๆ และหลักสูตรบริการสังคมด้านการศึกษาและสุขภาพ (Basic Social and Health Education Program)

ระบบการศึกษา ของ ราชอาณาจักรเดนมาร์ก

การบริหารการศึกษาดำเนินงานในหลายกระทรวง คือ Ministry of Social Affairs รับผิดชอบการศึกษาระดับ Nurseries และ Kindergarten ส่วน Ministry of Education รับผิดชอบการศึกษาก่อนวัยเรียน 1 ปี การศึกษาภาคบังคับ 9-10 ปี และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 2-3 ปี ทั้งสายสามัญศึกษา และอาชีวศึกษา และการศึกษาระดับอุดมศึกษา การศึกษาระดับมหาวิทยาลัย เป็นภาระของ กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ส่วนที่กระทรวง วัฒนธรรม รับผิดชอบจัดการศึกษาด้านศิลปะการแสดงและอื่นๆ เทศบาลและเขต (จังหวัด) ต่างๆ มีบทบาทต่อการศึกษาเป็นอย่างมาก โดยครูใหญ่จะรับผิดชอบงานอย่างเต็มที่

การฝึกหัดครูสำหรับเด็กก่อนวัยเรียน ใช้เวลาเรียน 3 1/2 ปี และมีสิทธิสอนถึงชั้นปีที่ 4 การฝึกหัดครูเพื่อสอนระดับการศึกษาภาคบังคับใช้เวลา 4 ปี โดยต้องเรียน 4 วิชาหลัก ครูสอนการศึกษาภาคบังคับ จะทำการสอนได้เฉพาะวิชาหลักของตนเท่านั้น

ผู้ที่จะเรียนการฝึกหัดครูเพื่อสอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญศึกษา ต้องสำเร็จปริญญาตรีสาขาวิชาที่สอนก่อน แล้วจึงเข้ารับการฝึกอบรมวิชาครู 5 เดือนที่ University of Education แล้วฝึกปฏิบัติในโรงเรียนให้เสร็จภายใน 2 ปี ส่วนการฝึกหัดครูสายอาชีวศึกษา ผู้ที่สอนวิชาช่างต้องมีวุฒิทางช่างมาก่อนและมีประสบการณ์ 5 ปี แล้วจึงเข้าฝึกอบรมในสถาบันฝึกอบรมครู 5 แห่งทั่วประเทศ หลังจากนั้นจึงฝึกภาคปฏิบัติอีก 2 ปี ครูสอนวิชาสามัญในโรงเรียนอาชีวศึกษา ต้องสำเร็จปริญญาตรีสาขาวิชาที่สอนมาก่อน และมีประสบการณ์ในการทำงานอีก 2 ปี จึงสามารถเข้ารับการฝึกอบรมเป็นครูได้ การฝึกปฏิบัติใช้เวลา 2 ปี เช่นเดียวกัน

เดนมาร์ก ผลิตครูตามตำแหน่งที่ว่างและใช้เวลาฝึกนานกว่าวิชาชีพอื่น ครูจึงมีรายได้ดีและเป็นที่ยอมรับในสังคมค่อนข้างดี การบริหารโรงเรียนจะเน้นความเป็นอิสระ นวัตกรรม การแข่งขัน และนักเรียนสามารถเลือกโรงเรียนเพื่อเข้าเรียนได้

อาจารย์ที่สอนระดับมหาวิทยาลัยต้องสำเร็จปริญญาเอก และอาจมีการฝึกอบรมวิชาชีพในบางมหาวิทยาลัย แต่ไม่อยู่ในสภาพการบังคับ

เดนมาร์กไม่บังคับการฝึกอบรมประจำปี แต่ครูส่วนมากจะเข้ารับการอบรมทุกๆ ปีเพื่อพัฒนาตนเองให้ก้าวทันกับความก้าวหน้าทางวิชาการและประเทศอื่นๆ ในสหภาพยุโรป

การศึกษาผู้ใหญ่ในเดนมาร์กดำเนินงานในหลายหน่วยงาน และดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง การศึกษาผู้ใหญ่โดยทั่วไป สายสามัญ เป็นภาระของกระทรวงศึกษาธิการ โดยมีสภาการศึกษาผู้ใหญ่ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรี ในส่วนที่เกี่ยวกับการฝึกอบรมเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงาน จะร่วมมือกับกระทรวงแรงงานและหน่วยงานภาคเอกชน

การศึกษาระบบเปิด (Open education) เป็นความร่วมมือระหว่างกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงแรงงาน และกระทรวงการค้าและอุตสาหกรรม มีทุนให้ผู้สมัครเข้ารับการอบรมเพิ่มเติมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะหรือเปลี่ยนอาชีพในวิทยาลัยการอาชีพต่างๆ ส่วน Further Education System for Adult เป็นงานของกระทรวงศึกษาธิการเช่นกัน เป็นการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพศึกษา

การศึกษาพิเศษ จัดรวมอยู่ในการศึกษาภาคบังคับโดยจัดเป็นชั้นพิเศษเรียนร่วมและจัดเป็นสถาบันพิเศษในบางกรณี ครูการศึกษาพิเศษต้องสำเร็จการฝึกหัดครูภาคบังคับมาก่อน แล้วเข้ารับการอบรมการศึกษาพิเศษเพิ่มเติมอีก 1 ปี

การประเมินผลระบบการศึกษา เดนมาร์กจัดตั้ง The Danish Evaluation Institute ทำหน้าที่ประเมินการศึกษาทั้งระบบของเดนมาร์ก เพื่อศึกษาคุณภาพ ความสอดคล้อง ความคุ้มค่า และผลของการศึกษาที่มีต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาการศึกษาและพัฒนาประเทศ

ระบบการศึกษา ของ ราชอาณาจักรเดนมาร์ก

เดนมาร์กร่วมมือทางการศึกษาและฝึกอาชีพกับประเทศในสหภาพยุโรป อเมริกา แคนาดา และ จีน สถาบันอุดมศึกษาเดนมาร์กให้ความสำคัญกับการศึกษานานาชาติมาก

การบริหารการศึกษาของเดนมาร์ก เน้นคุณภาพ การมีส่วนร่วม ความต่อเนื่อง ความหลากหลาย และมีความยืดหยุ่นเพียงพอที่จะสนองความต้องการส่วนบุคคลได้

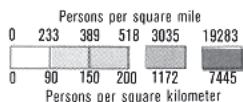

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
บทสรุปสำหรับผู้บริหาร	ค
1. ภูมิหลังทางการเมืองและเศรษฐกิจ	1
2. การจัดองค์กระบบการศึกษาและการบริหารทั่วไป	9
3. การศึกษาก่อนวัยเรียน	31
4. การศึกษาภาคบังคับ	37
5. การมัธยมศึกษา	45
6. การอุดมศึกษา	53
7. การศึกษาผู้ใหญ่	59
8. ครูและการฝึกหัดครู	69
9. การประเมินระบบการศึกษา	83
10. การศึกษาพิเศษ	89
11. ความร่วมมือกับต่างประเทศ	93
ภาคผนวก	97
สถิติพื้นฐานของเดนมาร์ก	99
บรรณานุกรม	101
คณะผู้ดำเนินการ	103
ประวัติผู้แปลและเรียบเรียง	105

Population and Administrative Divisions

1970 Census
 — Amt boundary
 • Amt center

Index to Amter

1. Staden København	9. Sønderjylland
2. København	10. Ribe
3. Frederiksborg	11. Vejle
4. Roskilde	12. Ringkøbing
5. Vestsjælland	13. Århus
6. Storstrøm	14. Viborg
7. Bornholm	15. Nordjylland
8. Fyn	

The Faeroe Islands are not in their true geographic position. Their approximate location is 62°N 7°W.

D E N M A R K

1

ภูมิหลังทางการเมืองและเศรษฐกิจ

1. ประวัติ

ราชอาณาจักรเดนมาร์กมีประวัติศาสตร์ที่ยาวนาน ตั้งแต่ศตวรรษที่ 9 ปกครองโดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

ในยุคกลางและยุคไวกิง เดนมาร์กได้ขยายอิทธิพลของตนไปยังอาณาเขตใกล้เคียง เข้าสู่สมัยสูงสุด เมื่อ ค.ศ.1397 มีสหภาพ “คาร์ล มาร์ ยูเนียน” (Kalmar Union) ภายใต้การปกครองของกษัตริย์เดนมาร์กได้ทำการรวบรวมประเทศเดนมาร์ก นอร์เวย์ สวีเดน และฟินแลนด์ เพื่อต่อต้าน Hanseatic League และอาณาจักรเยอรมัน-โรมัน

ในศตวรรษที่ 16 เกิดความขัดแย้งระหว่างเดนมาร์กกับสวีเดนในเรื่องของการปกครองภายใต้ระบบกษัตริย์ของเดนมาร์ก สวีเดนจึงแยกตัวออกไป

ในศตวรรษที่ 18 เกิดสงครามระหว่างเดนมาร์กกับสวีเดน ในเรื่องการเข้ายึดครองทะเล Baltic แต่เดนมาร์กแพ้สงครามและได้เสียดินแดนด้านตะวันออกไปบางส่วน เช่น Scania, Blekinge และ Halland ค.ศ.1814 นอร์เวย์ถูกบังคับให้กลับไปร่วมกับสวีเดนอีกเนื่องจากผลของการเข้าร่วมทำสงครามกับนโปเลียน

หลังสงคราม ปี ค.ศ. 1864 เดนมาร์กเสียดินแดน Schleswig-Holstein ให้แก่ รัสเซีย หลังสงครามโลกครั้งที่ 1 ในปี ค.ศ. 1920 ดินแดนทางตอนเหนือของ Schleswig กลับมาอยู่กับเดนมาร์กอีก ผลของสงครามทำให้คนเดนมาร์กรวมกันเป็นหนึ่งเดียวมากขึ้น มีภาษาของตนเอง นอกเหนือจากคนส่วนน้อยที่ใช้ภาษาเยอรมันในคาบสมุทร Jutland หรือ Nordschleswig และก็มีคนเข้าเมืองเป็นจำนวนน้อย เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มประเทศอื่นในยุโรปตะวันตก ความเป็นน้ำหนึ่งเดียวกันนี้ทำให้เกิดการประนีประนอมและสามารถลงมติร่วมกันได้ในสังคมของเดนมาร์ก จึงทำให้เป็นประเทศที่มีความมั่นคงและมีการจัดรูปแบบองค์กรที่ดี

ระบบการศึกษา ของ ราชอาณาจักรเดนมาร์ก

เดนมาร์กเป็นประเทศประชาธิปไตยตั้งแต่ปี ค.ศ. 1849 เมื่อการปกครองระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชโดยมิกซ์ตรีย์เป็นประมุข เปลี่ยนเป็นการปกครองที่อยู่ภายใต้กฎหมายรัฐธรรมนูญ การปรับปรุงกฎหมายนี้ครั้งล่าสุดเมื่อ ปี ค.ศ. 1953 โดยมีรัฐสภาเดียว มีสมาชิก 179 คน (2 คน เป็นตัวแทนจากหมู่เกาะแฟร์โร และอีก 2 คน มาจากกรีนแลนด์)

การเลือกตั้งครั้งล่าสุดเกิดขึ้นในปี ค.ศ. 2001 มีพรรคการเมือง 12 พรรค ที่มีสมาชิกอยู่ในสภา ได้แก่

- The Liberal Party	57	คน
- The Social Democratic Party	52	คน
- The Danish People's Party	22	คน
- The Conservative People's Party	16	คน
- The Social People's Party	12	คน
- The Social Liberal Party	9	คน
- The Unity List	4	คน
- The Christian People's Party	4	คน
- Republican Party	1	คน
- Innuvit Ataqatigiit	1	คน
- Siumut	1	คน
- The Center Democrats	-	คน

รัฐบาล มักเป็นรัฐบาลเสียงข้างน้อย ที่มีหลายพรรคการเมืองร่วมกัน ทำให้เกิดความร่วมมือและการลงมติที่เป็นเอกฉันท์ได้

2. ฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติ

ประเทศเดนมาร์กมีการปกครองในระบอบที่มีพระมหากษัตริย์อยู่ภายใต้กฎหมายรัฐธรรมนูญ อำนาจทั้งหมดในด้านการบริหารและนิติบัญญัติจึงอยู่ที่สมเด็จพระราชินีโดยใช้อำนาจผ่านทางคณะรัฐมนตรี รัฐสภา และรัฐบาลกลาง สำหรับอำนาจในด้านตุลาการยังคงเป็นของฝ่ายตุลาการ

ระบบรัฐสภากำหนดไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญ คือ รัฐสภาเป็นหน่วยงานนิติบัญญัติเพียงหน่วยงานเดียว เพราะฉะนั้นการดำเนินงานด้านนิติบัญญัติจะออกมาเป็นมติของรัฐสภา แต่ถ้าหากสมาชิก 1 ใน 3 ของสมาชิกรัฐสภาทั้งหมดลงชื่อเสนอให้นำกฎหมายนั้นเข้าสู่กระบวนการประชามติ ก็สามารถทำได้

รูปแบบการบริหารประเทศโดยรัฐบาลกลางประกอบไปด้วย 17 กระทรวง ซึ่งมีเจ้าหน้าที่ของรัฐดูแล รับผิดชอบการดำเนินงานในแต่ละกระทรวงตามนโยบายของรัฐบาลกลาง และนำกฎหมายที่ผ่านความเห็นชอบจากรัฐสภา แล้วไปบังคับใช้

กระทรวงที่รับผิดชอบในด้านการศึกษา ก็คือ กระทรวงกิจการทางสังคม (Ministry of Social Affairs) รับผิดชอบด้านการศึกษาในระดับอนุบาล กระทรวงศึกษาธิการ (Ministry of Education) รับผิดชอบงานด้านการฝึกอบรม การศึกษาภาคบังคับ อาชีวศึกษา และการศึกษาต่อเนื่องที่นอกเหนือจากการศึกษาในระบบมหาวิทยาลัย การฝึกอบรมสายอาชีพและสายสามัญของผู้ใหญ่ รวมทั้งโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม (Ministry of Science, Technology and Innovation) รับผิดชอบงานด้านการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยและการวิจัย กระทรวงวัฒนธรรม (Ministry of Cultural Affairs) รับผิดชอบงานด้านการศึกษาของสถาบันวิจิตรศิลป์แห่งชาติ (Royal Academy of Fine Arts) ในระดับปริญญาตรี สถาบันดนตรี (Music Academy) โรงเรียนบรรณารักษ์ และสถาบันสถาปัตยกรรม กระทรวงกลาโหม (Ministry of Defense) รับผิดชอบการศึกษาด้านทหาร

ระบบการศึกษา ของ ราชอาณาจักรเดนมาร์ก

ประเทศเดนมาร์กแบ่งเป็น 14 จังหวัด หรือเขต แต่ละจังหวัด หรือเขต จะมีสมาชิกสภาและประธานสภาของตนเอง เทศบาลเมือง Copenhagen และ Frederiksberg มีหน่วยงานบริหารของตนเอง สำหรับการปกครองในส่วนท้องถิ่น ปกครองในรูปแบบเทศบาล มีสภาและนายกเทศมนตรีของตนเอง รับผิดชอบงานเกี่ยวกับถนนและโรงพยาบาล มีจำนวนเทศบาลทั้งหมด 277 แห่งทั่วประเทศ

3. ศาสนา

รัฐธรรมนูญของเดนมาร์กกำหนดให้โบสถ์ Evangelical Lutheran เป็นโบสถ์แห่งชาติ ได้รับการสนับสนุนจากรัฐใน 3 ทาง คือ

- ด้านจริยธรรม มีข้อกำหนดให้สมเด็จพระราชินีเป็นสมาชิกของโบสถ์ และประชาชนทั่วไปเป็นสมาชิกโดยสมัครใจ
- ด้านกฎหมาย ออกกฎหมายให้ความคุ้มครองต่อการปฏิบัติตามวันถือศีลของศาสนา
- ด้านเศรษฐกิจ สนับสนุนงบประมาณแผ่นดินให้แก่โบสถ์ 5 % และโบสถ์สามารถเก็บเงินค่าบำรุงจากสมาชิกด้วย

ทั้งนี้ทางกฎหมาย มาจากรัฐสภาและสมาชิกสภามาจากประชาชน ประชาชนจึงเป็นผู้กำหนดกรอบวิถีชีวิตของโบสถ์

4. ภาษาแห่งชาติและภาษาของชนกลุ่มน้อย

ภาษา Danish เป็นภาษาประจำชาติของเดนมาร์ก ส่วนภาษาของชนกลุ่มน้อย ได้แก่ เยอรมัน ตุรกี, Serbo-Croatian, Pakistani, Arabic โดยเยาวชนของชนกลุ่มน้อยนี้ จะได้รับการสนับสนุนให้เรียนภาษาของตนเองด้วย

5. สภาพทางประชากร

ประเทศเดนมาร์กมีพื้นที่ 43,000 ตร.กม. โดยเป็นพื้นที่ในส่วนของแหลม Jutland 30,000 ตร.กม. ที่เหลือเป็นพื้นที่ของเกาะ 483 เกาะ โดยในจำนวนนี้มีเพียง 97 เกาะเท่านั้นที่มีคนอาศัยอยู่ เกาะที่ใหญ่ที่สุดคือ เกาะ Zealand, Funen และ Lolland-Falster จำนวนประชากรของเดนมาร์กมีทั้งหมด 5.35 ล้านคน ความหนาแน่นของประชากรคือ 124 คนต่อ ตร.กม. เดนมาร์กมีเขตปกครองตนเอง 2 แห่ง คือ หมู่เกาะแฟร์โร มีพื้นที่ 1,400 ตร.กม. มีประชากร 46,611 คน และเกาะกรีนแลนด์ มีพื้นที่ 2,166 ล้าน ตร.กม. มีประชากร 56,245 คน

ประเทศเดนมาร์กมีประชากรที่มีความคาดหวังในชีวิตหลายปี และมีอัตราการเกิดลดลง เพราะฉะนั้นประชากรวัยแรงงาน จึงต้องแบกภาระหนักต่อประชากรสูงอายุ

6. สภาพเศรษฐกิจ

ในปี ค.ศ. 2000 รายได้ต่อประชากร 245,929 DKK/คน ในอดีตประเทศเดนมาร์กส่งออกสินค้าเกษตรเป็นหลัก แต่ในปัจจุบันหันมาส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมประมาณ 74 % โดยสินค้าเกษตรเหลือเพียง 10 % และมีจำนวนเกษตรกรเพียง 4 % สำหรับอุตสาหกรรมส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมขนาดกลางและเล็ก โดยมีบริษัทแนวหน้าเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน 2-3 บริษัท เนื่องจากการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่และแรงงานที่มีการศึกษาดี อุตสาหกรรมของเดนมาร์ก จึงมีคุณภาพสูงและสามารถแข่งขันในตลาดโลกได้

อัตราเงินเฟ้ออยู่ที่ 3 % ต่อปี รายรับ-รายจ่ายประจำปี อยู่ในแดนบวก อัตราดอกเบี้ยต่ำ ค่าครองชีพสูง คนว่างงานมีจำนวน 5.4 % ในปี 2001 คนว่างงานเป็นปัญหาสำหรับผู้จบการศึกษาในทุกๆระดับ

7. สถิติเกี่ยวกับรัฐบาล

- ประชากรอยู่ในเขตเมือง ร้อยละ 85 % โดย 20 % อยู่ในเมืองหลวง Copenhagen

- ผลิตรวมมวลรวมในราคาตลาดในปี 2000 อยู่ที่ 1,316 พันล้าน DKK รายได้ประชากรอยู่ที่ 245,929 DKK

- อัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) 3.2 %

- ความหนาแน่นของประชากร ต่อ ตารางกิโลเมตร

เดนมาร์ก 1,24.1 คน/ตารางกิโลเมตร

โคเปนเฮเกน 1,928 คน/ตารางกิโลเมตร

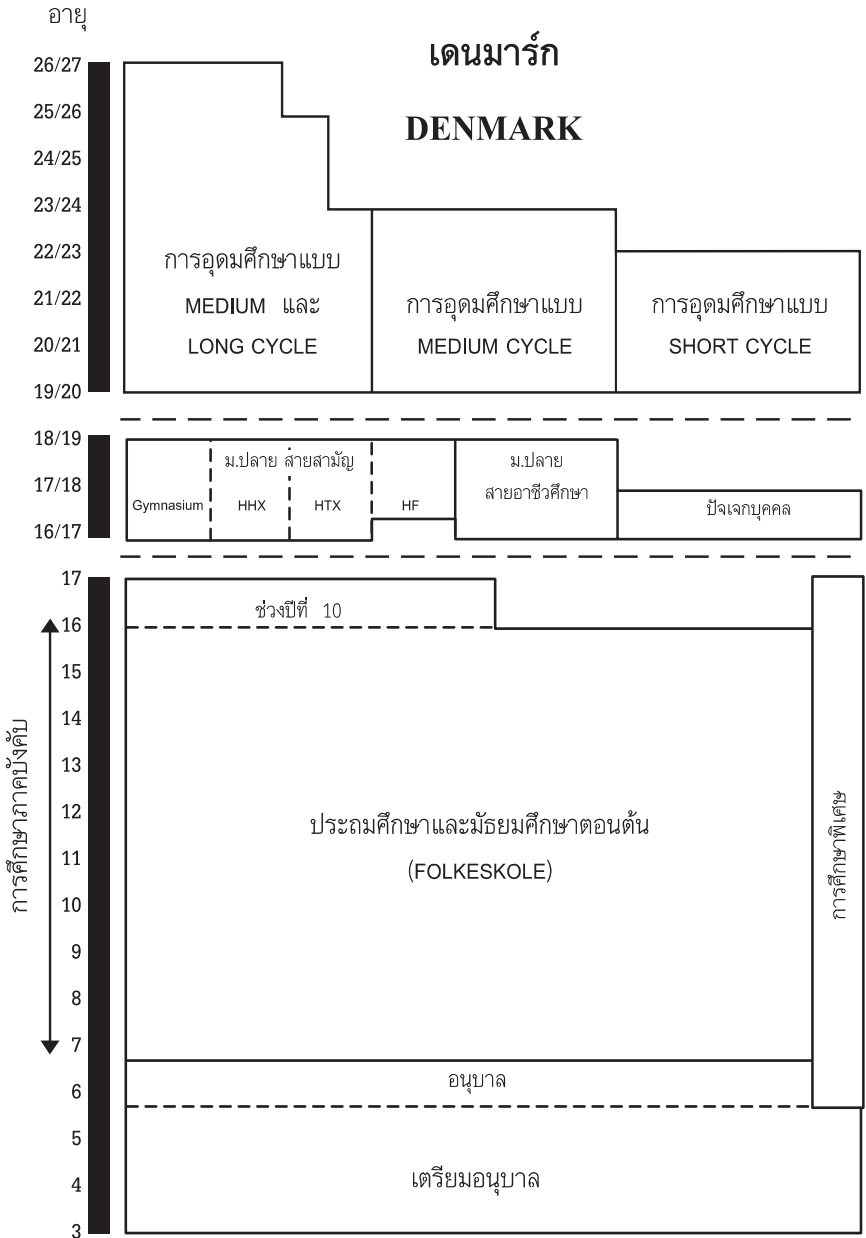
- จำนวนประชากรจำแนกตามกลุ่มอายุ

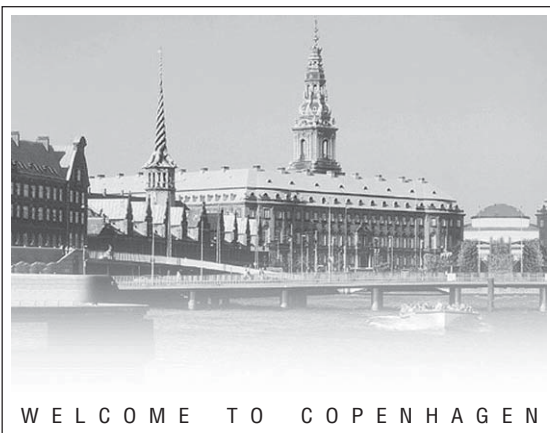
อายุ (ปี)	จำนวน (คน)
0 – 6	480,251
7 – 16	626,393
17 – 24	493,254
25 – 39	1,200,438
40 – 64	1,757,048
65+	791,828
รวม	5,349,212

- จำนวนประชากร จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)
หญิง	2,704,893
ชาย	2,644,319

W E L C O M E   T O   C O P E N H A G E N

2

การจัดอองค้กรระบบการศีกษาและการบริหารท้วไป

1. ประวัติ

ปี ค.ศ. 826 เดนมาร์กพยายามจัดตั้งระบบการศึกษาขึ้น ในช่วงนั้น Archbishop of Bremen ได้ส่งพระมา 1 รูป ชื่อ Ansgar มาที่เดนมาร์ก เมื่อถึงเมือง Hedeby Ansgar ได้ซื้อเสรีภาพให้แก่เด็กชาย 12 คน เพื่อมาสอนให้เป็นผู้รับใช้โบสถ์โรมันคาทอลิก ผลที่ตามมาไม่ได้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงมากนัก เพราะศาสนาคริสต์ยังไม่ได้เป็นศาสนาประจำชาติ จนกระทั่ง 150 ปีต่อมา

ในศตวรรษที่ 12-13 องค์กรทางศาสนาได้จัดตั้งโรงเรียนที่เรียกว่า Grammar School ให้เป็นส่วนหนึ่งของศาสนา ในปี ค.ศ. 1479 กษัตริย์ Christian ที่ 1 ได้รับอนุญาตจากพระสันตะปาปาให้จัดตั้ง University of Copenhagen ซึ่งเป็นสถาบันอุดมศึกษาแห่งเดียวของเดนมาร์ก เป็นเวลา 400 ปี จนถึงศตวรรษที่ 19 ได้เกิดสถาบันเฉพาะทางขึ้นอีกหลายแห่ง

ในศตวรรษที่ 19 ระบบการศึกษาของเดนมาร์กได้ก่อเป็นรูปเป็นร่างขึ้น มีการศึกษาภาคบังคับ 7 ปี เริ่มใน ค.ศ. 1814 มีการศึกษาของเทศบาล มี Grammar School หลักสูตรภาษาคลาสสิกได้แบ่งหลักสูตรเป็นสายคณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์ มีโรงเรียนพาณิชยและเทคโนโลย และโรงเรียนฝึกหัดครู โรงเรียนอิสระซึ่งเป็นผลจากการปรับปรุงแนวคิดในสมัยนั้น เกิดขึ้นมาเป็นทางเลือกนอกเหนือจากโรงเรียนเทศบาล

ใน ค.ศ. 1903 โรงเรียนของเทศบาลและโรงเรียน Grammar School ได้ประสานกันตามพระราชบัญญัติมัธยมศึกษา ซึ่งกำหนดให้มี Middle School หลักสูตร 4 ปี โดยหลังจากสอบชั้นปีที่ 5 แล้ว เด็กจะเรียนต่อใน Middle School และหลังจากสอบไล่จาก Middle School แล้ว เด็กอาจจะออกจากโรงเรียนหรืออาจเลือกเรียนต่อในชั้นที่เรียกว่า Real Class เพื่อเข้าเรียนต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือสมัครเข้าเรียนใน Grammar School 3 ปี ซึ่งเป็นระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญก็ได้

ระบบการศึกษา ของ ราชอาณาจักรเดนมาร์ก

พระราชบัญญัติโรงเรียนเทศบาล ค.ศ. 1937 หรือ Folkeskole ยังคง รักษาความแตกต่างระหว่างโรงเรียนในเมืองกับโรงเรียนในท้องถิ่น โดยพระราชบัญญัตินี้ยังอนุญาตให้เทศบาลขนาดเล็กจัดตั้งโรงเรียนของตนเอง คล้ายกับโรงเรียนในเมืองได้ด้วย ใน ค.ศ. 1958 มีการปฏิรูปโรงเรียนขึ้น ความแตกต่างของโรงเรียนในเมืองและโรงเรียนในท้องถิ่นก็ยกเลิกไป คือ ยกเลิก 2 ปีแรกของ Middle School และจัดระบบโรงเรียนแบบผสม 7 ปีมาใช้ โดยมีการแบ่งแยกเป็นวิชาต่างๆ ในระดับชั้นปีที่ 6,7 แต่ก็ไม่ชัดเจนนัก ทั้งนี้การเปลี่ยน ถ้ายกจากชั้นปีที่ 7 ไปยังโรงเรียน Folkeskole ขึ้นอยู่กับความถนัดซึ่งพิจารณา จากบันทึกของโรงเรียนเก่า

ปี ค.ศ. 1971 การศึกษาภาคบังคับขยายจาก 7 ปี เป็น 9 ปี และมีพระราชบัญญัติโรงเรียนสาธารณะหรือ Folkeskole โดยได้นำมาใช้ในปี ค.ศ. 1975 วัตถุประสงค์เพื่อสร้างความเสมอภาคแก่เด็กทุกคน ซึ่งก่อให้เกิดโรงเรียน แบบผสม 9 ปี ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และเพิ่มถึง 10 ปี และชั้นเด็กเล็กก่อนวัยเรียน

ใน ค.ศ. 1991 มีระบบคณะกรรมการขึ้นในโรงเรียนประถมศึกษา และ มัธยมศึกษา โดยให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วม และครูใหญ่มีอำนาจมากขึ้น

ใน ค.ศ. 1994 มีพระราชบัญญัติเกี่ยวกับ Folkeskole ทำให้มีนวัตกรรม ตามมาอีกมาก

การฝึกลูกมือ (Apprenticeship Training) เป็นที่รู้จักกันดีในเดนมาร์ก ตั้งแต่ยุคกลาง เมื่อมีการขยายตัวของระบบอุตสาหกรรม ปลายศตวรรษที่ 19 ก็เกิดระบบคู่มือโดยมีวัตถุประสงค์ในการกำหนดการเรียนรู้ในโรงเรียนและการฝึกงาน ในโรงงานด้านอุตสาหกรรมและด้านธุรกิจสลับกันไป

พระราชบัญญัติการฝึกงาน (Apprenticeship Act) มีตั้งแต่ปี ค.ศ. 1966 โดยให้มีการเรียนตอนกลางวัน 1 วัน เวลาที่เหลือก็ฝึกในโรงงาน การปฏิรูป การศึกษาต่อๆ มาได้สร้างความเข้มแข็งให้โรงเรียนอาชีวศึกษามากขึ้น และทำให้เกิดการขยายตัวในด้านกว้างและหลากหลายของโปรแกรมการสอนและคุณภาพอีกด้วย

ในปี ค.ศ.1960-1970 ใช้เวลาการฝึกงานในเชิงทฤษฎีมากขึ้นไป การปฏิรูประบบอาชีวศึกษาและฝึกอบรมเด็ก ในปี ค.ศ. 1971 ทำให้เกิดระบบที่ผูกพันและความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับภาคธุรกิจและภาคอุตสาหกรรม รวมทั้งเกิดความยืดหยุ่นและคุณภาพโดยการสนับสนุนโปรแกรมในโรงเรียนให้สูงขึ้น

2. หลักการพื้นฐาน

ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ เด็กทุกคนในเดนมาร์กมีสิทธิได้รับการศึกษาในโรงเรียนของรัฐ หรือ Folkeskole อย่างเสรี ผู้ปกครองสามารถให้การศึกษาที่มีคุณภาพเท่ากับโรงเรียนได้เอง โดยไม่ต้องส่งเด็กมาโรงเรียน กล่าวคือ กฎหมายรัฐธรรมนูญบังคับให้มีการศึกษา แต่ไม่ได้บังคับให้ไปโรงเรียน

ปี ค.ศ. 1994 พระราชบัญญัติเกี่ยวกับ Folkeskole มีแนวคิดใหม่ อยู่หลายประการ ประการแรก Folkeskole ต้องรับเด็กทุกคนเข้าเรียน หลักสำคัญของกฎหมายนี้คือ ยกเลิกการแบ่งแยกรายวิชาหลังชั้นปีที่ 7 ต่อมานำไปสู่การสอนแบบ Differentiate Teaching

เมื่อไม่นานนี้ ก็ได้มีการปฏิรูประบบผสมผสานในโครงสร้างทั้งหมดทางการศึกษา ซึ่งมีหลักสำคัญอยู่ 3 ประการคือ

1. ปรับรายวิชาที่เรียนให้ทันสมัย
2. ให้โรงเรียนมีสิทธิบริหารมากขึ้น
3. ควบคุมด้านการเงินให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

โดยวิธีการกระจายอำนาจและเพิ่มอำนาจให้แก่ท้องถิ่นมากขึ้น อำนาจการตัดสินใจจะอยู่ที่สถาบันโดยความร่วมมือกับชุมชนในท้องถิ่น ขณะเดียวกัน รายละเอียดของการควบคุม เปลี่ยนเป็นการกำหนดเป้าหมายและกรอบในการบริหารโรงเรียน โดยวัตถุประสงค์และข้อกำหนดต่างๆ จะถูกกำหนดในระดับกลาง ส่วนการนำไปปฏิบัตินั้นขึ้นอยู่กับท้องถิ่นและโรงเรียนที่เกี่ยวข้อง

3. การศึกษาภาคบังคับ

ในประเทศเดนมาร์ก กฎหมายบังคับการศึกษา แต่ไม่บังคับการไปโรงเรียน การศึกษาภาคบังคับ เริ่ม 1 สิงหาคมของปีที่อายุครบ 7 ปีของเด็กทุกคน และสิ้นสุดลงในวันที่ 31 กรกฎาคม ในปีที่เด็กได้รับการสอน 9 ปี ไม่รวมชั้นเด็กเล็ก

ผู้ปกครองมีหน้าที่ให้เด็กได้รับการศึกษาภาคบังคับและจะไม่ขัดขวาง ครูใหญ่มีหน้าที่ดูแลและติดตามให้เด็กได้เข้าเรียน การมาเรียนและขาดเรียนของเด็กแต่ละคนจะได้รับการบันทึก ถ้าหากเด็กขาดเรียน ผู้ปกครองต้องแจ้งโรงเรียนเป็นลายลักษณ์อักษร ครูใหญ่เป็นผู้ตัดสินใจว่าจะดำเนินการอย่างไร ในกรณีที่เด็กไม่ปฏิบัติตามกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาภาคบังคับ

4. โครงสร้างการศึกษาและการแนะแนว

ระบบการศึกษาของเดนมาร์กให้ความสำคัญกับการแนะแนวมาก ทั้งนี้ เพื่อให้เด็กแต่ละคนพัฒนาไปในทิศทางที่ถูกต้องและเหมาะสมกับศักยภาพของตน ครูทุกคนทำหน้าที่แนะแนวโครงสร้างการศึกษาของเดนมาร์กประกอบด้วยชั้นเด็กเล็ก 1 ปี เข้าเรียนเมื่ออายุ 6 ขวบ การศึกษาภาคบังคับ 9 ปี เข้าเรียนเมื่ออายุ 7 ขวบ เด็กมีสิทธิ์ที่จะเรียนในชั้นปีที่ 10 ได้ด้วย เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่ามีความรู้ความสามารถเพียงพอที่จะเรียนต่อในระดับสูงขึ้นไปได้

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีหลักสูตร 2 และ 3 ปี แบ่งออกเป็นสายสามัญศึกษาและอาชีวศึกษา สายสามัญมีหลักสูตร 3 ปี สำหรับเด็กจบชั้นปีที่ 9 ในโรงเรียนประเภทวิชาการล้วนๆ (Gymnasium) วิชาการหลักสูตร 2 ปี (HF) รับนักเรียนจบชั้นปีที่ 10 และหลักสูตรวิชาการผสมกับธุรกิจและเทคนิค หลักสูตร 3 ปี เรียกว่า HHX และ HTX ตามลำดับ ส่วนสายอาชีวศึกษา แบ่งหลักสูตรเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่ม Vocational Education and Training (VET) หลักสูตร 3 ปี เป็นกลุ่มอาชีวศึกษาหลายแขนง และกลุ่ม Social and Health Service Education (SHSE) หลักสูตร 2 ปี ฝึกอบรมด้านการดูแลเด็ก พี่เลี้ยงเด็ก ดูแลคนชรา ดูแลคนไขโรคจิต เป็นต้น

ระดับอุดมศึกษามีหลักสูตรปริญญาตรีระดับ 3 ปี หรือมากกว่า ตามแต่สาขาวิชาที่เรียน และต่อด้วยหลักสูตรระดับปริญญาโทและเอก

ระบบการศึกษาของเดนมาร์กมีลักษณะพิเศษที่สามารถปรับหลักสูตรและวิธีสอนจัดทำเป็นโรงเรียนในรูปแบบต่างๆ เรียกว่าโรงเรียนทางเลือก สำหรับผู้ที่ไม่สามารถศึกษาต่อในระบบการศึกษาปกติได้ จนกระทั่งถึงระดับอุดมศึกษา เดนมาร์กจัดระบบการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียนทุกระดับ

การแนะนำมิตลอดเวลา แนะนำเป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม การแนะนำที่สำคัญจะมีในชั้นปีที่ 6 ปีที่ 9 และเมื่อเรียนปีสุดท้ายของระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นต้น

5. การบริหารทั่วไป

ก่อนหน้านี้ รัฐจะควบคุมรายละเอียดการบริหารการศึกษาทั้งหมด แต่ปัจจุบันนี้ รัฐจะเป็นผู้กำหนดเป้าหมาย และกรอบการบริหาร ส่วนรายละเอียดเป็นภาระของสถานศึกษาจะตัดสินใจ เพราะรัฐยึดหลักการที่ว่า นวัตกรรมและคุณภาพการศึกษาจะเกิดขึ้นได้ เมื่อมีการกระจายอำนาจการบริหารและความรับผิดชอบให้สถานศึกษา ซึ่งทำให้เกิดการแข่งขันระหว่างโรงเรียนในระดับหนึ่ง

การบริหารระดับประเทศ กระทรวงศึกษาธิการมีหน้าที่รับผิดชอบการศึกษาภาคบังคับ (ไม่รวมการศึกษาระดับปริบาล อนุบาล สถาบันศิลปการแสดง อุดมศึกษาและการวิจัย) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเป็นบุคคล ในคณะรัฐมนตรี การบริหารงานในกระทรวงเน้นการต่อเนื่องตำแหน่งข้าราชการระดับสูง จึงมักจะไม่มีการแต่งตั้งโดยระบบการเมือง เลื่อนขึ้นมาจากข้าราชการประจำผู้มีความสามารถและผลงาน

ระบบการศึกษา ของ ราชอาณาจักรเดนมาร์ก

กระทรวงศึกษาธิการ แบ่งงานออกเป็น 4 หน่วยงาน คือ

1. Department for General Educational Policy and Law ทำหน้าที่บริหารงานทั่วไปของกระทรวง
2. National Education Authority ทำหน้าที่เกี่ยวกับด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชา
3. National Authority for Institutional Affairs ทำหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารการเงินของสถาบัน
4. State Education Grant and Loan Scheme ทำหน้าที่เกี่ยวกับการสนับสนุนด้านเงินทุนและเงินกู้ยืมแก่นักเรียนและสถาบัน

การบริหารระดับการศึกษาก่อนวัยเรียน

Ministry of Social Affairs ทำหน้าที่บริหารงานที่เกี่ยวกับการบริบาลเด็ก ศูนย์เด็กของเทศบาล และโรงเรียนอนุบาล ส่วนชั้นเด็กเล็กที่อยู่กับ Folkeskole ขึ้นอยู่กับกระทรวงศึกษาธิการ

การบริหารการศึกษาภาคบังคับและมัธยมศึกษาตอนปลาย

กระทรวงศึกษาธิการทำหน้าที่บริหารงานทั้งระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น รวม 9 ปี และปีที่ 10 ตลอดทั้งมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งสายสามัญและสายอาชีพศึกษา

การบริหารการศึกษาในระดับภูมิภาค

เขตหรือ Counties ไม่มีหน้าที่ในการบริการโรงเรียนเกี่ยวกับการศึกษา ก่อนวัยเรียน ส่วนการศึกษาภาคบังคับเขตมีหน้าที่รับผิดชอบระบบโรงเรียน ในเขตของตน และดำเนินการแต่งตั้งและถอดถอนครูและครูใหญ่ตามคำแนะนำของกรรมการสถานศึกษา

เขตมีหน้าที่รับผิดชอบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาเฉพาะ Gymnasium และ HF ในเขตของตน แต่ไม่มีหน้าที่บริหารโรงเรียน HHX และ HTX และไม่มีหน้าที่บริหารโรงเรียนอาชีวศึกษา Vocational Education and Training ส่วนหลักสูตร Social and Health Education เขตทำงานผ่านทางคณะกรรมการร่วม (Joint Board) ที่เขตเป็นผู้แต่งตั้ง

การบริหารการศึกษาระดับท้องถิ่น

ระดับท้องถิ่นในที่นี้หมายถึงเทศบาล เทศบาลมีหน้าที่จัดตั้งศูนย์เด็กตามความต้องการและความจำเป็นของครอบครัว การศึกษาภาคบังคับในเขตเทศบาลเป็นภาระของสภาเทศบาลเช่นกัน ส่วนการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เทศบาลไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง ยกเว้นหลักสูตร SHSE เพราะเป็นเรื่องเกี่ยวกับสวัสดิภาพของประชาชนโดยตรง การศึกษาระดับอุดมศึกษาอยู่นอกเหนืออำนาจของเทศบาล

การบริหารการศึกษาระดับโรงเรียน

โรงเรียนระดับก่อนวัยเรียน การบริหารเป็นภาระของครูใหญ่ในโรงเรียนของรัฐ ส่วนโรงเรียนเอกชนบริหารโดยกรรมการสถานศึกษาร่วมกับครูใหญ่

การบริหารโรงเรียนระดับการศึกษาภาคบังคับดำเนินการโดยครูและกรรมการสถานศึกษาซึ่งมาจากการเลือกตั้ง คณะกรรมการวิชาการแนะนำครูใหญ่ด้านการเรียนการสอน สภานักเรียนแนะนำด้านกิจการนักเรียน และเจ้าหน้าที่เทศบาลแนะนำด้านการบริหารงานทั่วไป

กรรมการสถานศึกษาประกอบด้วยตัวแทนผู้ปกครอง 5 – 7 คน ตัวแทนครู 2 คน ตัวแทนนักเรียน 2 คน ดำเนินงานตามนโยบายและกรอบการบริหารกำหนดโดยสภาเทศบาลถ้าเป็นโรงเรียนของเทศบาล

ระบบการศึกษา ของ ราชอาณาจักรเดนมาร์ก

การบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ บริหารโดยครูใหญ่ คณะกรรมการสถานศึกษา สภาวิชาการ และที่ประชุมครู คณะกรรมการสถานศึกษาประกอบด้วยตัวแทน สภาเขต สภาเทศบาล ผู้ปกครอง นักเรียน ครู และตัวแทนกลุ่มอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

สภาวิชาการมีใน Gymnasium และ HF ประกอบด้วยครูใหญ่และครูทุกคน ทำหน้าที่แนะนำครูใหญ่ด้านวิชาการ สภาเลือกประธานของตนเอง ส่วนสภาครูประกอบด้วยครูปฏิบัติการสอนและครูใหญ่

การบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีวศึกษา ดำเนินการโดยครูใหญ่และกรรมการสถานศึกษา คณะกรรมการประกอบด้วยสมาชิก 6 – 12 คน 1 คนมาจากสภาเขต อย่างน้อย 1 คน มาจากสภาเทศบาล ตัวแทนนายจ้าง และลูกจ้างฝ่ายละเท่ากัน ตัวแทนครู และตัวแทนฝ่ายบริหารอย่างละ 1 คน ในฐานะผู้ร่วมประชุมไม่มีสิทธิออกเสียงลงคะแนน

การบริหารโรงเรียนหลักสูตร SHSE ดำเนินการโดยครูใหญ่ ขึ้นอยู่กับสภาเขตและสภาเขตแต่งตั้งกรรมการร่วม (Joint Board) กรรมการร่วมของระบบการศึกษาของเขต ประกอบด้วยตัวแทนที่ได้รับการแต่งตั้งจากสภาเขต สภาเทศบาล และองค์กรวิชาชีพของผู้สำเร็จการศึกษาด้านนั้นๆ

สถานักเรียนจะแต่งตั้งตัวแทนเข้าร่วมในทุกคณะกรรมการที่โรงเรียนแต่งตั้งและมีหน้าที่เกี่ยวกับนักเรียน

การบริหารการศึกษาระดับอุดมศึกษา

การศึกษาระดับอุดมศึกษาแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม หรือหลักสูตร คือ หลักสูตรระยะสั้น (Short Cycle) ระยะกลาง (Medium Cycle) และหลักสูตรระยะยาวของมหาวิทยาลัย (Long Cycle)

การบริหารสถาบันหลักสูตรระยะสั้น เช่น วิทยาลัยเทคนิคและพาณิชย์การ มีลักษณะคล้ายกันกับหลักสูตรระยะกลาง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่าเป็นวิทยาลัยของรัฐ เอกชน หรือสถาบันที่รับการอุดหนุนของรัฐ (Chartered Institution)

กระทรวงศึกษาธิการจะแต่งตั้งสภาที่ปรึกษา ประกอบด้วยตัวแทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตัวแทนจากสภาการศึกษา ตัวแทนนักศึกษา และผู้ทรงคุณวุฒิอิสระ มีหน้าที่ให้คำปรึกษาแก่รัฐมนตรีในเรื่องการเรียนการสอน หลักสูตร นวัตกรรมและการเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงาน

ผู้บริหารวิทยาลัย คือ Rector ซึ่งมาโดยการแต่งตั้งหรือเลือกตั้ง คณะกรรมการสถานศึกษาประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง ตัวแทนของชุมชน ตัวแทนสาขาวิชา องค์กรที่เกี่ยวข้องในชุมชน และตัวแทนของหน่วยงานบริหารส่วนท้องถิ่น

บางสถาบันมีกรรมการบริหารหรือผู้บริหารเข้ามาช่วยกรรมการสถานศึกษา และ Rector ด้านการเงินของสถาบัน สถานักศึกษามีสิทธิ์แต่งตั้งตัวแทนเข้าร่วมในทุกกรรมการของสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับกิจการนักศึกษา

บางสถาบันมีสภาสายวิชา (Subject Council) ทำหน้าที่เกี่ยวกับงบประมาณและการบริหารสาขาวิชา

การบริหารสถาบันหลักสูตรระยะกลางและระยะยาวของมหาวิทยาลัย

กฎ ระเบียบเกี่ยวกับการบริหารกำหนดไว้เป็นกฎหมาย Rector มีวาระ 4 ปี เลือกจากอาจารย์อาวุโสของสถาบัน มีหน้าที่ดูแลงานประจำและงานจำเป็นเร่งด่วนของสถาบัน มี Vice-chancellor ทำหน้าที่เป็นรองผู้บริหาร มีสำนักงานบริหารซึ่งมีผู้อำนวยการเป็นหัวหน้าช่วยในงานบริหาร ตำแหน่งนี้เป็นตำแหน่งถาวร และเป็นข้าราชการพลเรือน

สภาสถาบัน (The Senate)

สภาสถาบันเป็นหน่วยงานบริหารสูงสุดของมหาวิทยาลัย ประกอบด้วยประธาน 1 คน กรรมการ 14 คน Rector เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง กรรมการ 1 คนแต่งตั้งโดย Danish Council for Research Policy and Planning อีก 1 คน แต่งตั้งโดยประธานของสภาที่ปรึกษาอุดมศึกษา 5 คน เป็นตัวแทนจาก

ระบบการศึกษา ของ ราชอาณาจักรเดนมาร์ก

ฝ่ายบริหาร 2 คน เป็นตัวแทนฝ่ายวิชาการและคณาจารย์ 2 คน เป็นตัวแทนฝ่ายเทคนิค และตัวแทนนักศึกษา 3 คน

สภาสถาบัน มีหน้าที่รักษาผลประโยชน์ของสถาบันในการศึกษาและวิจัย และเสนอแนะแนวทางการพัฒนาในระยะยาว เช่น การจัดการสถาบัน คณะภาควิชา งบประมาณ และกฎ ระเบียบต่าง ๆ

สภาคณะวิชาแบ่งออกเป็นหลายคณะวิชา แต่ละคณะจะมีสภาของตนเอง ซึ่งมีหน้าที่รักษาผลประโยชน์ที่เกี่ยวกับคณะวิชาของตน สภาของคณะประกอบด้วย ประธาน 1 คน และสมาชิก 14 คน คณบดีเป็นประธานโดยตำแหน่ง กรรมการ 2 คนมาจากการแต่งตั้งโดยสภาวิจัยแห่งชาติและคณะที่ปรึกษาอุดมศึกษา สมาชิกอื่นๆ เป็นตัวแทนคณาจารย์ฝ่ายวิชาการ ฝ่ายเทคนิค ฝ่ายนักศึกษา อัตรา 2:2:1 สภามีหน้าที่เกี่ยวกับเรื่องหลักสูตร ให้ความเห็นชอบในหลักสูตร จัดตั้งคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินผลงานทางวิทยาศาสตร์ในการให้ปริญญาเอก เสนอแนะ rector เกี่ยวกับองค์ประกอบของคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญในการประเมินตำแหน่งทางวิชาการต่างๆ

คณะกรรมการภาควิชา กิจกรรมที่เกี่ยวกับงานวิจัยและสถาบันมักจะดำเนินการในระดับคณะวิชาหรือภาควิชา ภาควิชาที่มีสมาชิกมากกว่า 10 คน สามารถแต่งตั้งคณะกรรมการประกอบด้วยประธาน 1 คน สมาชิก 3 คน หัวหน้าภาคเป็นประธานโดยตำแหน่ง 2 คน เลือกตั้งจากศาสตราจารย์ และรองศาสตราจารย์ 1 คน เลือกโดยเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหาร

คณะกรรมการครูและนักศึกษา ตั้งไว้สำหรับแต่ละโปรแกรมวิชาหรือหลายวิชาที่เกี่ยวกัน แต่ละคณะกรรมการนี้ประกอบด้วยครูและนักศึกษาเท่าๆ กันไม่เกิน 10 คน เลือกประธาน 1 คน จากผู้ที่ทำงานด้านวิทยาศาสตร์เต็มเวลา ซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับแผนการศึกษา กฎระเบียบ การสอบ การให้คะแนน และวิธีสอน

6. สถานศึกษาเอกชน

สถานศึกษาเอกชนมีมานานและได้รับเงินสนับสนุนจากรัฐบาล สถานศึกษาเอกชนในระดับการศึกษาภาคบังคับรับนักเรียนได้ 12 % ส่วนในระดับ Gymnasium/HF- Course รับผิดชอบได้ 4.5 %

ในระดับก่อนวัยเรียนมีประมาณ 1 ใน 3 ของศูนย์พัฒนาเด็กทั้งหมด ดำเนินการโดยสมาคมเอกชนหรือองค์กรธุรกิจ ซึ่งต้องได้รับอนุญาตจากองค์กรท้องถิ่น

ระดับการศึกษาภาคบังคับ เอกชนอาจเปิดสอนตลอดปีที่ 1 – 9 หรือ 10 ก็ได้ รัฐต้องการให้สถาบันเอกชนดำเนินการสอนเทียบเท่ากับของเทศบาล โดยกระทรวงศึกษาธิการมีสิทธิที่จะอนุญาตให้ใช้ข้อสอบไล่ที่เหมือนกับโรงเรียนของรัฐ เพื่อสร้างการศึกษาให้ได้มาตรฐานเดียวกัน

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กระทรวงอาจอนุญาตให้จัดตั้ง Gymnasium แต่หากไม่เป็นไปตามระเบียบ กระทรวงศึกษาธิการอาจยกเลิกใบอนุญาต กระทรวงศึกษาธิการมีหน้าที่เกี่ยวกับการนิเทศการสอน การสอบ ซึ่ง Gymnasium ต้องมีครูใหญ่ที่รับผิดชอบในการบริหารโรงเรียน การสอนและ การสอบตาม กฎกระทรวงศึกษาธิการ จำนวน วิธีการเลือกตั้งและคุณสมบัติของคณะกรรมการ Gymnasium ต้องปรากฏในกฎระเบียบของสถาบัน

ไม่มีสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศเดนมาร์ก

7. การปรึกษาหารือระหว่างระดับต่างๆ ของการศึกษา

ประเทศเดนมาร์กจัดตั้งโครงการ Content and Quality Development Project ขึ้น เพื่อวิเคราะห์และประเมินวิชาที่สอนในทุกๆระดับว่ามีความต่อเนื่อง และไม่ซ้ำซ้อน คณะกรรมการประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญจากทุกสาขาที่ทำหน้าที่สอน และวิเคราะห์เนื้อหาวิชา คณะกรรมการตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 2000 ซึ่งเป็นระยะการทำงานช่วงแรกในการวิเคราะห์โรงเรียน ระดับการศึกษาภาคบังคับและ การศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในระยะต่อไปจะขยายไปถึงการศึกษา ผู้ใหญ่และการศึกษาต่อเนื่องที่อยู่ภายใต้การดูแลของกระทรวงศึกษาธิการด้วย

8. คณะกรรมการที่ปรึกษาชุดต่างๆ

การศึกษาภาคก่อนวัยเรียน มีคณะกรรมการโรงเรียนซึ่งผู้ปกครองเป็นสมาชิก มีหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารโรงเรียน

ระดับการศึกษาภาคบังคับ มีสภาการศึกษาภาคบังคับ ประกอบด้วย ประธาน 1 คน คณะกรรมการ 19 คน โดยรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้แต่งตั้งประธานและสมาชิก 2 คน ในสาขาวิชาที่สอนและวิชาครู ส่วนสมาชิกคนอื่นๆ มาจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษา มัธยมศึกษาตอนปลาย Gymnasium / HF-Course คณะกรรมการชุดนี้มีทั้งของ Gymnasium และ HF-Course สำหรับ Gymnasium สภาของ Gymnasium รัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้แต่งตั้งกรรมการ เพื่อให้คำปรึกษาในทุกด้านเกี่ยวกับ Gymnasium ประกอบด้วย ประธาน 1 คน สมาชิก 10 คน รัฐมนตรีแต่งตั้งประธานและสมาชิกอีก 2 คน กรรมการที่เหลือเป็นตัวแทนของผู้ปกครอง หรือสมาชิกอื่น เช่น ผู้ได้รับการเสนอโดยสมาคมของเขต สภาเทศบาล สมาคมครูใหญ่ และสหภาพครูอุดมศึกษา เป็นต้น

สภา HF รัฐมนตรีแต่งตั้งสภา เพื่อให้คำปรึกษาแก่รัฐมนตรีในเรื่องทั้งหมดที่เกี่ยวกับการสอบไล่ สมาชิกประกอบด้วยประธานและสมาชิก 8 คน รัฐมนตรีแต่งตั้งประธานและสมาชิกอื่นๆ เสนอแนะโดยเขต สภาเทศบาล และสภาครูอุดมศึกษา เป็นต้น

สภาของอาชีวศึกษา แต่งตั้งตามพระราชบัญญัติอาชีวศึกษาและการฝึกอบรม มีหน้าที่ให้คำแนะนำรัฐมนตรีในเรื่องที่เกี่ยวกับปัญหาด้านอาชีวศึกษาโดยทั่วไป

รัฐมนตรีแต่งตั้งสภาอาชีวศึกษา สภาประกอบด้วย ประธาน 1 คน สมาชิกอื่นๆ แต่งตั้งโดยองค์กรอื่นๆ เช่น สมาพันธ์นายจ้างเดนมาร์ก 7 คน สมาพันธ์การค้า 8 คน รวมสมาชิกและประธานทั้งหมด 21 คน

คณะกรรมการค้า (Trade Committee) มีหน้าที่กำหนดระยะเวลา วัตถุประสงค์ โครงสร้าง เนื้อหาของการปฏิบัติ และกำหนดข้อเสนอแนะแก่โรงเรียน อาชีวศึกษาเกี่ยวกับการสอบภาคปฏิบัติ

คณะกรรมการฝึกอบรมท้องถิ่น (The Local Training Committee) มีหน้าที่ช่วยวิทยาลัยวางแผนด้านเนื้อหาวิชาการสอน โปรแกรมเนื้อหาหลักสูตรที่ใช้สอนและสร้างความสัมพันธ์ให้เข้มแข็งระหว่างวิทยาลัยและตลาดแรงงานในท้องถิ่น

สภาสังคมและสุขภาพศึกษา (The Council for Social and Health Education) รัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการ และประธาน สำหรับสมาชิกคนอื่นๆ แต่งตั้งจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น จากกระทรวงกิจการสังคม 2 คน กระทรวงสาธารณสุข 2 คน สหภาพการค้า 5 คน รวมทั้งหมด 20 คน สภามีหน้าที่ติดตามโครงการที่เกี่ยวกับสังคมและสุขภาพต่างๆ ของ กระทรวงศึกษาธิการ เปิดอภิปรายและเสนอความคิดต่อรัฐมนตรีได้

สภาการศึกษา (Education Council) แต่งตั้งโดย The Joint Board มีหน้าที่ให้คำแนะนำแก่ Joint Board และครูใหญ่ สภานี้ประกอบด้วยตัวแทนที่เท่ากันจากเทศบาลและลูกจ้างของเทศบาล ตัวแทนของครู ครูใหญ่ และนักเรียนอยู่ในสภานี้ด้วย

ระดับอุดมศึกษา คณะกรรมการซึ่งเกี่ยวกับทุกระดับอุดมศึกษาของ กระทรวงศึกษาธิการ คือ คณะกรรมการที่ปรึกษา 5 คณะ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง มีหน้าที่ให้คำแนะนำรัฐมนตรีในปัญหาที่เกี่ยวกับอุดมศึกษา ด้านเทคโนโลยี สังคม วิทยา วิทยาศาสตร์ธรรมชาติ มนุษยศาสตร์ และสาธารณสุข คณะกรรมการ แต่ละคณะมีสมาชิก 10 คน แต่งตั้งโดยรัฐมนตรี สมาชิกแต่ละคนต้องไม่เป็นสมาชิกสถาบันการศึกษาหรือองค์กรใด แต่เป็นบุคคลที่ได้รับแต่งตั้งจากความเชี่ยวชาญในแต่ละด้านหรือตลาดแรงงาน หน่วยงานที่ปรึกษาเหล่านี้ มีหน้าที่ให้คำแนะนำในปัญหาที่เกี่ยวกับนโยบายการศึกษา การจัดการองค์กร และการประสานงานในแต่ละด้านของการศึกษา ประธานของคณะกรรมการ 5 คณะนี้ จะมาประชุมร่วมกัน เรียกว่า Chairman Conference มีหน้าที่ประสานกิจ

ระบบการศึกษา ของ ราชอาณาจักรเดนมาร์ก

กรรมของทั้ง 5 คณะ และรับผิดชอบงานที่เกี่ยวข้องกับทั้ง 5 คณะและประสานงานทุกด้านที่เกี่ยวกับการศึกษา

คณะกรรมการอื่นๆ ของสถาบันแต่ละระดับ เช่น Short Cycle และ Medium Cycle ทั้งที่ไม่เป็นมหาวิทยาลัยและเป็นมหาวิทยาลัยโดยคณะกรรมการ จะมีชื่อแตกต่างกันบ้าง ขึ้นอยู่กับลักษณะของสาขาวิชา ส่วนมากสมาคมนายจ้างและลูกจ้างจะเป็นตัวแทนในคณะกรรมการเหล่านี้จำนวนเท่าๆ กัน กรรมการทุกคณะต้องจดทะเบียนกับกระทรวงศึกษาธิการ

9. บริการแนะแนวการศึกษา

บริการแนะแนวการศึกษาอาชีวศึกษาและตลาดแรงงาน เป็นภารกิจที่จัดให้แก่แก่นักเรียนการศึกษาภาคบังคับชั้นปีที่ 7 และ 10 วัตถุประสงค์ของการสอนในหัวข้อเหล่านี้ คือ ให้นักเรียนได้รับความรู้อย่างกว้าง ในด้านอาชีวศึกษาและการเรียนการสอน การสอนวิชาเหล่านี้จะช่วยให้นักเรียนสามารถเตรียมตัวเพื่อเลือกการศึกษาและอาชีพ โดยการแนะแนวเป็นรายบุคคลจะช่วยให้เด็กนักเรียนตระหนักในความคาดหวังและสามารถเตรียมตัวในอนาคต

นักเรียนในชั้นปีที่ 6 และปีที่ 7 จะได้รับการบรรยายแนะแนวปีละ 1 ครั้ง ในชั้นปีที่ 8,9,10 จะได้รับแนะแนวปีละ 2 ครั้ง การบรรยายดำเนินการโดยที่ปรึกษาด้านแนะแนวของโรงเรียนโดยความร่วมมือกับครูประจำชั้น วัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนเข้าใจความเป็นไปได้ในการเลือกการศึกษาด้านต่างๆ โดยนักเรียนสามารถอภิปราย สอบถามถึงทางเลือกในการศึกษากับอาจารย์แนะแนวด้วย

นอกจากนี้ นักเรียนทุกคนต้องมี Log-Book ซึ่งเป็นความร่วมมือระหว่างนักเรียน ผู้ปกครอง และโรงเรียน ที่ต้องปรับระยะเวลาให้เหมาะสมจนกว่าเด็กจะจบ โดย Log-Book ประกอบไปด้วยคำถามที่เกี่ยวกับการแนะแนวการศึกษา การเลือกอาชีพ เนื้อหาการบรรยายแนะแนวซึ่งจะใช้เมื่อเด็กอยู่ชั้นปีที่ 6 ที่เด็กจะเลือกภาษาต่างประเทศภาษาใดภาษาหนึ่ง และเลือกวิชาเรียนชั้นปีที่ 7-8 สำหรับชั้นปีที่ 9-10 เด็กจะใช้ Log-Book ในการเขียนแผนการศึกษาของตน

ในปีที่ 9 เด็กทุกคนต้องเขียนแผนการศึกษาของตน ที่ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ของเด็กแต่ละคนในด้านการศึกษา ฝึกอบรม หลังจากที่จะจบการศึกษาภาคบังคับไปแล้ว แผนการศึกษานี้จะติดตามตัวเด็กไป เพื่อใช้ในการวางแผนการศึกษาในอนาคต เมื่อขึ้นชั้นปีที่ 10 แล้วเด็กจะปรับแผนอีกครั้งหนึ่ง

การแนะแนวในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ครูใหญ่จะแต่งตั้งครูที่มีความรู้ให้ทำหน้าที่นี้ การแนะแนวจะทำทั้งแบบเป็นกลุ่มและเป็นรายบุคคล ในระหว่างที่เรียนอยู่ การแนะแนวเป็นกลุ่ม ประกอบด้วย 20 บทเรียน ที่รวมถึง การแนะแนวการเรียน วิธีการเรียนที่เปลี่ยนถ่ายไปยังสถาบันอื่น การเลือกวิชา โครงสร้างระบบการศึกษา การเข้าเรียน ตลาดแรงงาน เศรษฐกิจ สังคม และการเตรียมตัวการทำแผนการศึกษาตามผลงานของตน เป็นต้น

การแนะแนวนักเรียนสายอาชีวศึกษา อาจารย์จะทำหน้าที่เป็นผู้กำหนดแนวทางให้แก่นักเรียน โดยจะแนะแนวเป็นกลุ่มและเป็นรายบุคคลตามความต้องการเลือกศึกษาและอาชีพของเด็กทั้งเรื่องอาชีพในเดนมาร์กและต่างประเทศ และช่วยหาสถานที่ฝึกงานโดยความร่วมมือจากสถาบันอื่นที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียน ช่วยในการแก้ปัญหา และอาจส่งต่อไปหน่วยงานอื่นหากจำเป็น ทั้งนี้การแนะแนวของโรงเรียนจะทำร่วมกับโรงเรียนอื่นที่มีคณะกรรมการหรือสภาในรูปแบบอื่นที่มีหน้าที่ช่วยเหลือโรงเรียน

10. การปิด - เปิดเรียน

การปิด-เปิด โรงเรียนอนุบาล ศูนย์เด็กอื่นๆ จะเปิดวันจันทร์ - ศุกร์ ตลอดปี ยกเว้นวันหยุดคริสตมาสและวันหยุดอื่น เด็กก่อนวัยเรียนมีวันหยุดเหมือนเด็กในการศึกษาภาคบังคับ สำหรับโรงเรียนการศึกษาภาคบังคับ ปีการศึกษาจะเริ่ม วันจันทร์ที่ 2 ของเดือนสิงหาคม - วันศุกร์ที่ 3 มิถุนายน มีวันหยุด 165 วัน / ปี กระทรวงศึกษาธิการหรือสำนักงานการศึกษาส่วนท้องถิ่น มีสิทธิ์กำหนดวันหยุดเองได้แต่วันเรียนต้องมีไม่น้อยกว่า 200 วันต่อปี

ระบบการศึกษา ของ ราชอาณาจักรเดนมาร์ก

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ ปีการศึกษา จะเริ่มวันที่ 1 สิงหาคม - 31 กรกฎาคม กระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้กำหนดกฎเกณฑ์เกี่ยวกับวันหยุดและวันเรียน คือ ปีการศึกษาหนึ่งต้องมีวันเรียนไม่น้อยกว่า 200 วัน วันแรกของวันปิดภาคเรียน กำหนดเป็นรายปีซึ่งอาจแตกต่างกันในแต่ละปี

ระดับอาชีวศึกษาและการฝึกอบรม คณะกรรมการการค้า (Trade Committee) จะเป็นผู้เสนอแนะกระทรวงศึกษาธิการเกี่ยวกับระยะเวลาและโครงสร้างการเรียนการสอนของเด็กแต่ละบุคคล รวมทั้งการแบ่งการศึกษาภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ เพราะฉะนั้นจึงไม่มีการกำหนดวันเปิด - ปิดที่แน่นอน

ระดับอุดมศึกษา วันเปิด-ปิดจะแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับระดับของการศึกษา การศึกษาแบบ Short Cycle ปีการศึกษาเริ่ม 1 สิงหาคม - 31 กรกฎาคม วิทยาลัยเป็นผู้กำหนดวันเปิด-ปิด ซึ่งคล้ายกับโรงเรียนทั่วไป

ในสถานศึกษาแบบ Medium Cycle ปีการศึกษาเริ่ม 1 กันยายน ทุกโปรแกรม ยกเว้นวิศวกรรมที่เริ่มเดือนสิงหาคม และพยาบาลที่เริ่มเดือนตุลาคม

มหาวิทยาลัยมีอิสระในการกำหนดวันเปิด-ปิดของตนเอง แต่ต้องมีวันหยุด 5 สัปดาห์ตามที่กฎหมายกำหนด ปกติแล้วปีการศึกษาเริ่ม 1 กันยายน โดยแบ่งเป็น 2 ภาคเรียน ภาคเรียนที่ 1 เริ่มเดือนกันยายน-มกราคม ภาคเรียนที่ 2 เริ่ม เดือนกุมภาพันธ์ ถึง มิถุนายน

กำหนดเวลาเรียนและวันเรียนประจำสัปดาห์จะแตกต่างกันตามระดับการศึกษา ตั้งแต่ในระดับก่อนวัยเรียน ถึง อุดมศึกษา มีจุดที่เหมือนกันคือ 1 บทเรียนใช้เวลา 45 นาที

ในระดับโรงเรียนอนุบาลและศูนย์เด็ก ยกเว้นสถาบันรับเลี้ยงเด็ก 24 ชั่วโมงจะเปิดจันทร์ ถึง ศุกร์ ระหว่างเวลา 07.00 - 17.00 น. หรือ 18.00 น.

นักเรียนต้องเรียน 20 บทต่อสัปดาห์ แต่ละวันไม่เกิน 5 บทเรียน ทั้งนี้ชั้นเรียนปกติอาจเริ่มต้นที่ 8 หรือ 9 โมงเช้าจนถึงเที่ยง ส่วนเวลาที่เหลือนอกเวลาเรียนเด็กจะเรียนภาคปฏิบัติตามแต่ละวิชาที่สนใจ

การศึกษาภาคบังคับเรียน 20 บทเรียนต่อสัปดาห์ ในระดับ 1, 2 และ 22 บทเรียนต่อสัปดาห์ในระดับที่ 3 เรียน 24 บทเรียนต่อสัปดาห์ในระดับ 4 และ 5 เรียน 26 บทเรียนต่อสัปดาห์ในระดับที่ 6 และ 7 เรียน 28 บทเรียนต่อสัปดาห์ในระดับ 8-10 โดยโรงเรียนเปิด 07.00 – 17.00 น. หรือ 18.00 น. ชั้นเรียนปกติเริ่ม 08.00 – 09.00 น. จนถึง 12.00 น. นอกเวลาเรียนเป็นการเรียนภาคปฏิบัติ

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจะแตกต่างกันไปตามประเภทของโรงเรียน ถ้าเป็นสายสามัญศึกษา เช่น Gymnasium จะเรียน 30-32 บทเรียนต่อสัปดาห์ เวลาเฉลี่ย 6 ชั่วโมงต่อวัน (รวมการบ้าน) ในสายอาชีพศึกษาจะได้รับคำแนะนำจาก Trade Committee ซึ่งรัฐมนตรีศึกษาธิการจะกำหนดไว้ให้เป็นหน้าที่ของโรงเรียน วิชาที่เด็กเลือกจะเป็นเงื่อนไขในการกำหนดตารางเรียนและวันหยุด

โปรแกรมการศึกษาด้านสังคมและสุขภาพ แต่ละโรงเรียนจะกำหนดไว้ในหลักสูตรซึ่งจะมีแผนการเรียนด้านทฤษฎีและด้านปฏิบัติ ที่แตกต่างกันไปตามแต่ละสาขาวิชา

ในระดับอุดมศึกษา นักศึกษาเรียน 12-40 บทเรียนต่อสัปดาห์ เริ่มที่ต่ำสุดคือ มนุษยศาสตร์ สูงสุดที่วิศวกรรมศาสตร์ พยาบาล และเภสัชศาสตร์ เป็นต้น

11. สภาพทางภูมิศาสตร์และการเรียน

ประเทศเดนมาร์กเป็นประเทศเล็กๆ มีเกาะมาก การเดินทางจากเกาะมาแผ่นดินใหญ่สะดวก แต่การจัดโรงเรียน สำหรับนักเรียนขึ้นอยู่กับระดับของชั้นดังนี้

ในระดับการศึกษาก่อนวัยเรียน เป็นหน้าที่ของเทศบาลที่จะต้องตัดสินใจว่าจะจัดที่แห่ง โดยให้ความสะดวกต่อการไปเรียนของเด็กและจัดระบบขนส่งให้ สำหรับนักเรียนในชั้นปีที่ 1 - 3 ที่ระยะจากบ้านไปโรงเรียนเกิน 2.5 กิโลเมตร ชั้นปีที่ 4 - 6 เกินกว่า 6 กิโลเมตร และชั้นปีที่ 7 - 9 เกินกว่า 7 กิโลเมตร

ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมี Gymnasium และ HF อยู่ 150 แห่ง และระดับอาชีพศึกษา 115 แห่ง เป็นต้นฐานธุรกิจ เทคโนโลยีและเกษตร และ

ระบบการศึกษา ของ ราชอาณาจักรเดนมาร์ก

มีโรงเรียนการศึกษาเกี่ยวกับสังคมและสุขภาพอยู่ 24 แห่ง กระจายอยู่ทั่วประเทศ โดยสภาของเขตต้องให้ค่าเดินทางจากบ้านมายังโรงเรียนแก่เด็ก และโรงเรียนอาชีวศึกษาบางแห่งมีหอพักให้เด็กด้วย

ในระดับอุดมศึกษา มีมหาวิทยาลัย 5 แห่ง โดย 2 แห่งอยู่ใน Jutland 1 แห่งอยู่ใน Funen และอีก 2 แห่งอยู่ใน Zealand มหาวิทยาลัยอีก 7 แห่ง จะเชี่ยวชาญเฉพาะด้านวิทยาศาสตร์ อยู่ใน 2 เมืองใหญ่ อย่าง Copenhagen และ Aarhus นอกจากนี้ยังมีสถาบันอุดมศึกษาอื่นในสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม เช่น Royal Danish Academy of Fine Arts สถาบันดนตรี สถาบันด้าน Architecture และสถาบันเกี่ยวกับท่องเที่ยว เป็นต้น ในสถาบันอุดมศึกษา ไม่มีที่พักและอาหารให้ นักศึกษาจะต้องหาเอง อย่างไรก็ตามมีหอพักเอกชน บางแห่งที่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐ

12. การเลือกโรงเรียน

เป็นความตั้งใจของประเทศเดนมาร์กที่ให้สิทธิเด็กที่จะเลือกโรงเรียน และการศึกษาของตน เพราะสิทธิในการเลือกของเด็กจะทำให้โรงเรียนต้องปรับปรุงคุณภาพเพื่อดึงนักเรียนและนักศึกษา ถ้าหากไม่สามารถทำได้จำนวนนักเรียนจะลดลง รายได้ก็จะลดลง

13. การนิเทศและการติดตาม

ตั้งแต่ ค.ศ. 1960 เดนมาร์กใช้ระบบที่ปรึกษาระดับชาติ นั่นคือ ที่ปรึกษา รายวิชา บุคคลพวกนี้จะทำหน้าที่บางเวลาให้แก่กระทรวงศึกษาธิการและเป็น ครัวควบคู่กันด้วย บุคคลพวกนี้เป็นตัวเชื่อมระหว่างกระทรวงศึกษาธิการและ โรงเรียน เป็นผู้รักษาความสมดุลระหว่างการติดตามคุณภาพให้กระทรวง ศึกษธิการ และให้คำแนะนำแก่เพื่อนครู

14. งบประมาณด้านการศึกษา

ปี ค.ศ. 2000 งบประมาณด้านการศึกษาอยู่ที่ 101.7 พันล้าน DKK คิดเป็น 14.7 % ของงบประมาณแผ่นดิน ในแต่ละระดับของการศึกษาของประเทศเดนมาร์ก ภายใต้กระทรวงศึกษาธิการ นักเรียนจะได้รับทุนในระบบ Taximeter System นั่นคือ เด็กแต่ละคนจะมีงบประมาณประจำตัวและงบนี้จะตามเด็กไป หากย้ายโรงเรียน

งบประมาณสำหรับโรงเรียนอนุบาลและศูนย์เด็กอื่นๆ เป็นหน้าที่ของหน่วยงานปกครองท้องถิ่น ในการให้งบเป็นก้อนแก่โรงเรียน ทั้งนี้หน่วยงานปกครองท้องถิ่นได้รับงบประมาณจากรัฐมาอีกต่อหนึ่ง

งบประมาณสำหรับการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ใช้ระบบ Taximeter System เช่นกัน โดยเป็นหน้าที่ของเทศบาลที่จะตัดสินใจให้งบประมาณแก่โรงเรียนใด โรงเรียนหนึ่งในกรอบที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

งบสำหรับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาสายสามัญและสายอาชีพ เทศบาลและเขตจะให้ทุนในการสนับสนุนด้านต่างๆ ในแต่ละสถาบันภายใต้กรอบที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

งบประมาณในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและสถาบันอุดมศึกษานั้น กระทรวงศึกษาธิการจะให้ทุนแก่วิทยาลัยเหล่านี้ ครอบคลุมค่าบริหาร การจัดการ และการดำเนินงานดูแลรักษาอาคาร

งบประมาณในสถานศึกษาที่เกี่ยวกับสังคมและสุขภาพนั้น โปรแกรมที่เกี่ยวข้องกับสังคมและสุขภาพพื้นฐาน สภาของเขตจะเป็นผู้รับผิดชอบสิ่งอำนวยความสะดวกและอุปกรณ์ต่างๆ ของโรงเรียนและกำหนดกรอบการเงินของแต่ละโรงเรียนไว้

คณะกรรมการร่วม หรือ Joint Board เป็นผู้ให้ความเห็นชอบในงบประมาณของโรงเรียนจากข้อเสนอแนะของครูใหญ่ภายใต้กรอบซึ่งกำหนดโดยสภาของเขต

ระบบการศึกษา ของ ราชอาณาจักรเดนมาร์ก

งบประมาณในสถาบันอุดมศึกษาได้รับเงินเป็นก้อนจากกระทรวงศึกษาธิการและจากการหารายได้เองของสถาบัน กระทรวงศึกษาธิการให้งบประมาณเพื่อวัตถุประสงค์ทางการศึกษา วิจัย โครงการอื่นๆ และลงทุนก่อสร้าง งบประมาณปี ค.ศ. 2000 สถาบันอุดมศึกษาแบ่งได้ดังนี้

- การวิจัย	26 %
- การเรียนการสอน	58 %
- อื่นๆ	8 %
- งบประมาณลงทุน	7 %

สำหรับสถานศึกษาเอกชนในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา กฎหมายกำหนดไว้ให้กำหนดค่าใช้จ่ายของเด็กเป็นรายบุคคลต่อปี

งบประมาณที่ให้แก่โรงเรียนเอกชนนั้น จะคำนวณได้โดยคูณอัตราค่าใช้จ่ายต่อหัว กับจำนวนนักเรียน แต่อาจเปลี่ยนแปลงได้ 3 ปีวิจัย คือ

1. ขนาดของโรงเรียน (จำนวนนักเรียน)
2. ช่วงอายุนักเรียน
3. ความอาวุโสของครู

15. ความช่วยเหลือทางการเงิน

ระบบการศึกษาสาธารณะของประเทศเดนมาร์กในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาเป็นการเรียนโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย หนังสือ และสื่อการสอนมีให้ยืม แต่ในระดับอุดมศึกษานักศึกษาต้องซื้อหนังสือเอง นักเรียนที่เรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาในโรงเรียนเอกชนต้องจ่ายค่าธรรมเนียมเอง

ในประเทศเดนมาร์กมีวิธีช่วยเหลือเยาวชนในเรื่องการศึกษาดังต่อไปนี้ คือ รัฐให้เงินทุนและเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา การศึกษาผู้ใหญ่ นักศึกษาสามารถขอรับการสนับสนุนการเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายและการดำรงชีวิตจากการส่งเสริมการปฏิรูปการศึกษา และการศึกษาต่อเนื่อง

16. สถิติ

(1) จำนวนสถาบัน ปี ค.ศ. 2000

- การศึกษาภาคบังคับ	1,726	แห่ง
- โรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา	453	แห่ง
- โรงเรียน Gymnasium และ HF	150	แห่ง
- Gymnasium เอกชน	18	แห่ง
- วิทยาลัยอาชีวศึกษา (โดยประมาณ)	119	แห่ง
(ในจำนวนนี้มีโรงเรียนที่สอนด้านสังคมและสุขภาพ อยู่ 23 แห่ง)		
- อุดมศึกษา	190	แห่ง

(2) งบประมาณที่ให้แกโรงเรียนแต่ละระดับ

- ประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น	42.7	พันล้าน DKK
- มัธยมศึกษา (สามัญ - อาชีวะ)	19.7	พันล้าน DKK
- อุดมศึกษา	19.6	พันล้าน DKK

(3) ค่าใช้จ่ายต่อหัวของนักเรียนที่สำเร็จการศึกษา

- ภาคบังคับ ประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น (Folkeskole)	42,520	DKK
- มัธยมศึกษาสายสามัญ (Gymnasium)	180,600	DKK
- HHX	117,000	DKK
- HTX	174,000	DKK

อาชีวศึกษาและการฝึกอบรม

- ช่างเหล็กและช่างโลหะ	100,900	DKK
- ก่อสร้าง	70,600	DKK
- อาหารและการปรุงอาหาร	89,600	DKK
- บริการการค้า แต่งผม	94,400	DKK
- กราฟฟิคดีไซน์เนอร์	90,800	DKK
- เกษตรและภูมิทัศน์	100,400	DKK

ระบบการศึกษา ของ ราชอาณาจักรเดนมาร์ก

- ขนส่งและบริการขนส่ง 67,400 DKK
- ธุรกิจและสำนักงาน 66,300 DKK

ระดับอุดมศึกษาที่ไม่ใช่มหาวิทยาลัย

- การฝึกหัดครูการศึกษาภาคบังคับ 376,800 DKK
- นิเทศศาสตร์ 200,600 DKK
- ลังคมสงเคราะห์ 271,000 DKK
- เศรษฐกิจการตลาด 258,000 DKK
- โปรแกรมการฝึกหัดครูอื่นๆ 246,900 DKK

ระดับมหาวิทยาลัย

- มนุษยศาสตร์ (ภาษา Danish) 386,900 DKK
- เศรษฐศาสตร์ 396,900 DKK
- กฎหมาย 396,900 DKK
- การแพทย์ 655,700 DKK
- เทววิทยา 404,400 DKK
- วิศวกรรมศาสตร์ (ปริญญาโท) 600,900 DKK
- วิทยาศาสตร์ธรรมชาติ ชีววิทยา 555,400 DKK

3

การศึกษาก่อนวัยเรียน

1. ประวัติ

สถาบันการศึกษาก่อนวัยเรียนเกิดขึ้นในเดนมาร์กครั้งแรกใน ค.ศ. 1820 เพื่อให้บริการแก่เด็กที่หึ่งพ่อและแม่ต้องทำงานนอกบ้าน ระหว่าง ค.ศ. 1850-1900 โรงเรียนอนุบาลชั้นดีได้เกิดขึ้นเพื่อสนองความต้องการของเด็กจากครอบครัวฐานะดี แต่เรียนบางเวลา

ตั้งแต่ ค.ศ. 1933 เป็นต้นมา โรงเรียนอนุบาลเหล่านี้ได้รับความช่วยเหลือ 50% ของค่าใช้จ่ายการดำเนินงานตามการปฏิรูปทางสังคม โรงเรียนของรัฐและเทศบาลได้รับความช่วยเหลือมากที่สุดในการดำเนินงานด้านนี้ ค.ศ. 1949 โรงเรียนอนุบาลที่ไม่อยู่ในเกณฑ์ได้รับความช่วยเหลือก็ได้รับกันทั้งหมด

ค.ศ. 1976 พระราชบัญญัติ Social Assistance Act 1976 กำหนดให้การเข้าเรียนอนุบาลเป็นสิทธิของเด็กทุกคน เทศบาลจึงต้องสร้างโรงเรียนให้เพียงพอกับเด็ก ค.ศ. 1987 รัฐบาลมอบอำนาจการบริหารการเงินโรงเรียนอนุบาลให้เป็นภาระของเทศบาลทั้งหมด

2. พื้นฐานทางกฎหมาย

บทบัญญัติเกี่ยวกับโรงเรียนบริบาล (Nurseries) และอนุบาล (Kindergarten) ของเดนมาร์กกำหนดไว้ใน Consolidation Act on Social Service อย่างชัดเจน จึงเป็นการสะดวกต่อการวางแผนและการดำเนินงานของโรงเรียน เช่น

“ให้เทศบาลกำหนดเป้าหมายและการดำเนินงานของคุณ์เด็ก เพื่อให้บริการแก่เด็กเป็นส่วนหนึ่งของภาระงานตลอดทั้งการป้องกันและสนับสนุนเด็กพิการทางร่างกายหรือสมอง หรือเด็กที่ต้องการความช่วยเหลือพิเศษอื่นๆ” (ศูนย์เด็ก (Day Care) ทำหน้าที่รวมทั้งบริบาลและอนุบาล)

ระบบการศึกษา ของ ราชอาณาจักรเดนมาร์ก

ส่วนชั้นเด็กเล็กก่อนขึ้นประถมศึกษาปีที่ 1 กำหนดไว้ใน Act on the Folkeskole เช่น

“การศึกษาภาคบังคับต้องประกอบด้วยชั้นเด็กเล็กก่อนวัยเรียน ใช้เวลาเรียน 1 ปี การศึกษาภาคบังคับ 9 ปี และชั้นปีที่ 10 ต่ออีก 1 ปี”

สภาเทศบาลรับผิดชอบต่อการจัดชั้นเรียนชั้นเด็กเล็ก

เมื่อผู้ปกครองร้องขอ เด็กจะเข้าเรียนชั้นเด็กเล็กเมื่ออายุครบ 6 ขวบ ในวันเกิดตามปฏิทินหรือหลังจากนั้น

3. ประเภทของสถาบันการศึกษาก่อนวัยเรียน

เทศบาลรับผิดชอบ 2 ใน 3 ของจำนวนเด็กทั้งหมด ภาคเอกชนรับผิดชอบ 1 ใน 3 ซึ่งดำเนินการโดยสมาคม ผู้ปกครอง หรือหน่วยงานภาคธุรกิจ โรงเรียนทั้ง 2 ประเภทใช้หลักสูตรเดียวกัน สถาบันการศึกษาก่อนวัยเรียนแยกเป็นประเภทต่างๆ ได้ดังนี้

3.1 บริบาลรับเด็กอายุ 6 เดือน ถึง 3 ปี ขนาดของศูนย์เด็กบริบาลอยู่ระหว่าง 30-60 คน

3.2 โรงเรียนอนุบาลรับเด็กอายุ 3 ขวบ ถึง 6 หรือ 7 ขวบ ขนาดของโรงเรียน 40-80 คน

3.3 โรงเรียนอนุบาลบูรณาการ (Integrated Institution) รับเด็กที่มีอายุหลากหลายกว่าประเภท 1-2 รวมกัน ขนาดของโรงเรียนอยู่ระหว่าง 40 หรือ 60 คน จนกระทั่ง 150 คน

3.4 ศูนย์เด็กในการควบคุมของเทศบาล (Child Care Facilities) จัดตั้งโดยบุคคล รับเด็กจำนวนน้อย ขนาดของศูนย์อยู่ระหว่าง 5-10 คน

3.5 ชั้นเด็กเล็กจัดตั้งในโรงเรียนการศึกษาภาคบังคับแต่เข้าเรียนโดยสมัครใจ รับเด็กอายุ 5 หรือ 6 ขวบ ชั้นเรียนหนึ่งจะมีเด็กโดยเฉลี่ยประมาณ 19.7 คน

4. วัตถุประสงค์โดยทั่วไป

วัตถุประสงค์โดยทั่วไปกำหนดไว้ในกฎหมาย เช่น การส่งเสริมพัฒนาการเด็ก โดยความร่วมมือกับผู้ปกครอง พัฒนาสุขภาพ ความเป็นอิสระของเด็ก และให้เด็กคุ้นเคยกับชีวิตประจำวันในโรงเรียน

5. หลักสูตร

โดยหลักการ ครูอนุบาลมีสิทธิ์เลือกเนื้อหา วิธีสอน สื่อการสอน และอื่นๆ แต่เทศบาลอาจจะกำหนดแผนการสอนและคณะกรรมการสถานศึกษา อาจจะกำหนดกรอบของกิจกรรมได้ การเรียนการสอนมีลักษณะเล่นเพื่อเรียนรู้และกิจกรรมพัฒนาการต่างๆ

การเรียนการสอน สัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 3-4 ชั่วโมง และประมาณ 20 บทเรียนต่อสัปดาห์

6. วิธีสอน

การเรียนการสอนในโรงเรียนอนุบาลหรือศูนย์เด็กมีลักษณะเล่นเพื่อเรียนรู้ และกิจกรรมพัฒนาการต่างๆ เช่น ฝึกให้นั่ง จดจำ ทำสมาธิ สนใจ เล่าเรื่อง และวาดภาพ เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีฝึกพัฒนาทางด้านสังคม เช่น ฟังเพื่อนพูด เล่าเรื่อง กิจกรรมเคลื่อนไหว กิจกรรมเข้าจังหวะ และเตรียมความพร้อมในการเรียนต่อระดับประถมศึกษา โดยฝึกให้เด็กคุ้นเคยกับกิจกรรมประจำวันของโรงเรียน

7. การประเมินผล

ไม่มีระเบียบเกี่ยวกับการประเมินผล การสังเกต หรือการติดตามอย่างเป็นทางการ แต่มีการสังเกตแบบครุมีส่วนร่วมกับเด็ก (interaction-based observation) ครูปรึกษากับผู้ปกครองเกี่ยวกับกิจกรรมของเด็กในโรงเรียน เด็กทำอะไร จุดแข็ง จุดอ่อนของเด็ก และความสัมพันธ์กับเพื่อนๆ ที่โรงเรียน

8. เด็กพิเศษ

เด็กที่มีปัญหาทางร่างกายหรือสมองจะได้รับการบูรณาการเข้าชั้นเรียนกับเด็กปกติเพื่อให้เรียนรู้วิถีชีวิตของเด็กปกติมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ นอกจากนี้ครูปกติแล้ว ยังมีครูด้านการศึกษาพิเศษและผู้เชี่ยวชาญคอยให้คำแนะนำครูอีกด้วย

9. โรงเรียนอนุบาลทางเลือก

โรงเรียนอนุบาลรูปแบบใหม่กำลังได้รับการพัฒนาตั้งแต่ ค.ศ. 1990 เป็นต้นมา สมาคม ผู้ปกครอง หรือหน่วยงานธุรกิจสามารถจัดตั้งโรงเรียนอนุบาล โดยได้รับการสนับสนุนทางการเงินจากเทศบาลได้ สถาบันเหล่านี้รับเด็กอายุ 3-10 ปี คณะกรรมการผู้ปกครองทำหน้าที่บริหารด้านการเงิน การจ้าง และแต่งตั้งครูและครูใหญ่

การฝึกอบรมครูอนุบาลให้สอนเด็กอายุ 3-10 ปี ในชั้นอนุบาลถึงประถมปีที่ 2 จึงเกิดตามมา

10. ข้อมูลทางสถิติ

สถิติต่างๆ เกี่ยวกับการศึกษา ก่อนวัยเรียน ค.ศ. 2000/2001 ในเดนมาร์ก มีดังนี้

จำนวนเด็กจำแนกตามอายุ ระดับโรงเรียนนริบาลและอนุบาล

0-2 ขวบ	112,764	คน
3-5 ขวบ	194,636	คน
ชั้นเด็กเล็ก (มากกว่า 6 ขวบ)	78,535	คน (ค.ศ. 1999)

จำนวนเด็กคิดเป็นร้อยละในสถานศึกษา ก่อนวัยเรียนจำแนกตามกลุ่มอายุ ระดับโรงเรียนนริบาลและอนุบาล

0-2 ขวบ	56.1%	
3-5 ขวบ	92.3%	
ชั้นเด็กเล็ก (มากกว่า 6 ขวบ)	98.0%	(ค.ศ. 1999)

จำนวนเด็กแยกตามประเภทของโรงเรียน

บริบาล	19,579	คน
อนุบาล	253,765	คน
บูรณาการ	121,787	คน

จำนวนครูแยกตามประเภทของโรงเรียน (เต็มเวลาเทียบเท่า)

บริบาล	5,851	คน
อนุบาล	32,503	คน
บูรณาการ	20,438	คน
ชั้นเด็กเล็ก	3,700	คน (ค.ศ. 1999)

อัตราส่วนครูต่อนักเรียน

บริบาล	1: 3.4
อนุบาล	1: 7.8
บูรณาการ	1: 6
ชั้นเด็กเล็ก	1: 10.4

ขนาดของชั้นเรียน

บริบาล	10-11	ต่อกลุ่ม
อนุบาล	20-22	ต่อกลุ่ม
บูรณาการ	16-18	ต่อกลุ่ม
ชั้นเด็กเล็ก	19.8	ต่อชั้น

จำนวนโรงเรียน

บริบาล	550	โรง
อนุบาล	2,584	โรง

ระบบการศึกษา ของ ราชอาณาจักรเดนมาร์ก

บูรณาการ	1,784	โรง
ชั้นเด็กเล็ก	31,114	(ชั้น)

ขนาดของโรงเรียน

<u>ประเภท</u>	<u>จำนวน (คน)</u>	<u>เฉลี่ย</u>
บริบาล	30-60	34.5
อนุบาล	40-80	49.3
บูรณาการ	40-150	68.6
ชั้นเด็กเล็ก	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล

4 การศึกษาภาคบังคับ

การศึกษาภาคบังคับ (Folkeskole) ใช้เวลาเรียน 9 ปี รวมเรียกว่า การศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งรวมระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น ทั้งสองระดับสอนและบริหารจัดการในสถาบันเดียวกัน จึงไม่อาจแบ่งแยกได้ ก่อนเข้าเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เด็กมีทางเลือกที่จะเข้าเรียนชั้นเด็กเล็ก 1 ปี หรือไม่เข้าเรียนก็ได้ และเมื่อจบปีที่ 9 แล้วยังไม่มั่นใจ ไม่สามารถสอบรับ ใบประกาศนียบัตรหรือเข้าเรียนต่อได้ ก็สามารถเรียนชั้นปีที่ 10 อีก 1 ปี ซึ่งทั้งชั้นเด็กเล็กและชั้นปีที่ 10 เป็นไปตามความสมัครใจ

1. ประวัติ

จากเรื่องเล่าสืบกันมาว่า พระชาวฝรั่งเศสนิกาย Benedictine ชื่อ Ansgar ได้มาที่ประเทศเดนมาร์กและซื้อเสริภาพให้เด็กชายจำนวน 12 คน เมื่อ ค.ศ. 822 แล้วนำมาสอนให้เป็นผู้รับใช้ศาสนาที่เมือง Hedeby แคว้น Schleswig นับว่าเป็นต้นแบบของโรงเรียนทางศาสนา และได้แพร่หลายทั่วประเทศตั้งแต่ ค.ศ. 1100 เป็นต้นมา

ต่อมาความต้องการของประชากรด้านการค้าขายและศิลปหัตถกรรม มีมากขึ้น จึงเกิดโรงเรียนการเขียนและการนับเลข ซึ่งได้รับการสนับสนุนโครงการ โดยภาคเอกชนและสมาคมอาชีพ

ค.ศ. 1536 การปฏิรูปศาสนา Lutheran Reformation ได้ขยายจาก เยอรมันมาสู่เดนมาร์ก Protestant จึงล้มเลิกระบบของ Catholic ในเยอรมัน ส่วนในเดนมาร์กสถาบันกษัตริย์เข้ายึดทรัพย์สินของ Roman Catholic Church จึงเป็นการเข้ารับงานการศึกษาของประเทศ ปีค.ศ. 1539 Church Law กำหนดให้มีโรงเรียนในทุกเขต (boroughs) ขณะเดียวกันก็เกิดโรงเรียน Grammar Schools สำหรับลูกหลานของชนชั้นสูงขึ้น แต่คนส่วนมากยังส่งลูกหลานเข้าเรียน ในโรงเรียนแบบเดิม

ระบบการศึกษา ของ ราชอาณาจักรเดนมาร์ก

ค.ศ. 1721 พระเจ้า Frederik IV จัดตั้งโรงเรียน 240 แห่ง เรียกว่า Cavalry Schools ตามเขตการทหารของประเทศ ขณะเดียวกันนวงการศึกษาเรียกร้องให้สอนคนเพื่อศาสนาให้มากขึ้น และให้ได้รับการสนับสนุนจากสถาบันกษัตริย์ จึงเริ่มการศึกษาภาคบังคับขึ้น

จากอิทธิพลแนวความคิดของ J.J.Rousseau ในปลายศตวรรษที่ 18 นำไปสู่โรงเรียนสำหรับประชาชนทั่วไป เด็กทุกคนมีสิทธิเข้าเรียน และในปีค.ศ. 1814 มีการจัดตั้งโรงเรียนเทศบาลและโรงเรียนอิสระขึ้นโดยมีกฎหมายรองรับ

ต่อมา Christen Kold ได้นำแนวความคิดของ N.F.S. Grundtvig (นอกเหนือจาก Reading, Writing and Arithmetic แล้วต้องมีการพัฒนาจิตของเด็ก) ไปสู่การปฏิบัติเป็นลักษณะของโรงเรียนของเดนมาร์กที่มีผู้ปกครองเข้ามาควบคุม เรียกว่า Free School เป็นการแก้ไขข้อบกพร่องของโรงเรียนของรัฐในขณะนั้น

ค.ศ. 1975 ได้มีการสอบจบการศึกษาภาคบังคับ (Leaving Examination) และ Advanced Leaving Examination of the Folkeskole ประเภทหลังสอบเป็นรายวิชา

ค.ศ. 1990 การบริหารสถานศึกษาอยู่ที่ครูใหญ่ และมีกรรมการสถานศึกษา ซึ่งกรรมการส่วนมากเป็นผู้ปกครอง ค.ศ. 1994 เน้นการสอนเพื่อพัฒนาเด็กให้เต็มศักยภาพเป็นรายบุคคล เรียกว่า differentiated teaching

2. กรอบทางกฎหมาย

กฎหมาย Folkeskole 1994 กำหนดไว้ว่าการศึกษภาคบังคับประกอบด้วยชั้นเด็กเล็ก (pre-schools class) 1 ปี การศึกษาขั้นพื้นฐาน 9 ปีและชั้นปีที่ 10 อีก 1 ปีการศึกษาภาคบังคับเป็นภาระของเทศบาล สภาเทศบาลต้องจัดการศึกษาให้แก่เด็กทุกคนแบบให้เปล่า สภาเทศบาลต้องกำหนดเป้าหมายและกิจกรรม ของทางโรงเรียนตามบทบัญญัติของกฎหมาย

การสอนควรมีผลทำให้เด็กได้รับความรู้และวิธีการทำงานในแต่ละรายวิชา

นอกจากนี้แล้วกฎหมายยังบัญญัติเกี่ยวกับการจ้างครู การรับนักเรียน การบริหารระบบโรงเรียนเทศบาล ค่าใช้จ่าย การร้องเรียน ฯลฯ จึงเป็นการสะดวกต่อครูและผู้บริหารโรงเรียนจะดำเนินการตามกฎหมาย ไม่ต้องเอนเอียงไปตามความคิดชั่วครั้งชั่วคราวของฝ่ายการเมือง

3. ประเภทของโรงเรียน

เดนมาร์กบังคับการศึกษา แต่ไม่บังคับต้องมาเข้าโรงเรียน โรงเรียนระดับการศึกษาภาคบังคับ แบ่งออกเป็นประเภทต่างๆ ดังนี้

3.1 โรงเรียนเทศบาล (Municipal Folkeskole) รับผิดชอบได้ 88% อายุระหว่าง 6-17 ปี ได้แก่ ชั้นเด็กเล็ก 1 ปี การศึกษาพื้นฐาน 9 ปี และชั้นปีที่ 10 อีก 1 ปี โรงเรียนประเภทนี้ยังมีลักษณะแตกต่างกัน ตามสภาพการคือ

1. โรงเรียนที่เปิดสอนทั้งชั้นเด็กเล็กและปีที่ 1-10
2. โรงเรียนที่เปิดสอนชั้นเด็กเล็กและปีที่ 1-7
3. โรงเรียนที่เปิดสอน 3 ชั้นปีต่อเนื่องกันหรือมากกว่า ปกติจะขึ้นอยู่กับโรงเรียนประเภทที่ 1 หรือ 2 เว้นไว้แต่มีนักเรียนมากกว่า 100 คนจึงมีสิทธิเป็นโรงเรียนในตัวเอง

โรงเรียนขนาดเล็กที่สุดมีนักเรียน 6 คน ขนาดใหญ่ที่สุดมีนักเรียน 892 คน โดยเฉลี่ย 320 คน

3.2 โรงเรียนเอกชน (Private Schools) บางทีก็เรียกว่า Free School ปี ค.ศ. 2000 รับผิดชอบได้ 12% ค.ศ.1991 รัฐสภาเดนมาร์กอนุมัติค่าใช้จ่ายรายหัวเท่ากับในโรงเรียนของเทศบาลให้แก่โรงเรียนเอกชน และให้หักจำนวนนี้ออกจากค่าเล่าเรียนที่จ่ายโดยผู้ปกครอง ค.ศ. 1999 ค่าใช้จ่ายต่อหัวของนักเรียน DKK 34,134 ผู้ปกครองจ่าย DKK 6,942

โรงเรียนเอกชนมีหลายรูปแบบตามหลักการของแต่ละสถาบัน เช่น

1. Grundtvigian Schools โรงเรียนขนาดเล็กในชนบท
2. โรงเรียนขององค์กรทางศาสนา เช่น Danish mission schools
3. Progressive Schools
4. Rudolf Steiner Schools
5. German Schools
6. Muslim Schools เป็นต้น

ผู้ปกครองนักเรียนจะเลือกศึกษานิเทศ (supervisor) เพื่อตรวจสอบความรู้ของเด็กในวิชา Danish, Arithmetic และ English ถ้าเห็นว่าไม่ดีก็จะรายงานต่อเจ้าหน้าที่ของเทศบาล ในกรณีที่แย่มากๆ กระทรวงศึกษาธิการอาจจะจัดตั้งคณะนิเทศพิเศษเข้าไปดำเนินการได้

4. การรับนักเรียน

การศึกษาภาคบังคับรับนักเรียนเมื่ออายุ 7 ปี เรียน 9 ปีจนกระทั่งอายุ 16 ปี ชั้นเด็กเล็กและปีที่ 10 ไม่เป็นการบังคับ เด็กที่อยู่ในเดนมาร์กตั้งแต่ 6 เดือนขึ้นไป ต้องเข้าการศึกษาในระบบภาคบังคับ การศึกษาภาคบังคับเริ่มต้นเมื่อวันที่ 1 สิงหาคม ปีที่เด็กอายุครบ 7 ขวบ และสิ้นสุด 31 กรกฎาคม หลังจากเด็กเรียนมาแล้ว 9 ปี ผู้ปกครองอาจจะส่งเด็กเข้าเรียนก่อนหรือหลังปีที่ 7 ได้อีก 1 ปี ทั้งขึ้นอยู่กับความสามารถของเด็กและความยินยอมของผู้ปกครอง

5. วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ของการศึกษาภาคบังคับตามที่กำหนดในกฎหมายมีดังนี้

“การศึกษาภาคบังคับ โดยความร่วมมือกับผู้ปกครองต้องส่งเสริมความรู้ ทักษะ วิธีการทำงาน และวิธีการแสดงความคิดเห็น ซึ่งนำไปสู่การพัฒนาเด็กรอบด้าน

การศึกษาภาคบังคับต้องสอนให้เด็กคุ้นเคยกับวัฒนธรรมของเดนมาร์ก เข้าใจวัฒนธรรมอื่น และการอยู่ร่วมของมนุษย์กับธรรมชาติ โรงเรียนต้องเตรียม

เด็กเพื่อการมีส่วนร่วม รับผิดชอบร่วม รู้จักสิทธิ และหน้าที่ต่อสังคมบนพื้นฐานของเสรีภาพและประชาธิปไตย การเรียนการสอนและกิจกรรมประจำวันของโรงเรียนต้องสร้างบนฐานของเสรีภาพ ความเสมอภาคและประชาธิปไตยอย่างชาญฉลาด”

6. หลักสูตร

รัฐสภาเป็นผู้กำหนดวัตถุประสงค์หลักของการสอน กระทรวงศึกษาธิการกำหนดวัตถุประสงค์รายวิชา เจ้าหน้าที่บริหารโรงเรียนเป็นผู้กำหนดวิธีการสอนให้บรรลุเป้าหมายเหล่านั้น

กระทรวงศึกษาธิการกำหนดคำแนะนำรายวิชา ไม่ใช่เป็นการบังคับหน่วยงานการศึกษาท้องถิ่น และโรงเรียนได้รับอนุญาตให้จัดทำหลักสูตรของตนเอง ภายใต้วัตถุประสงค์ของกระทรวงศึกษาธิการหลักสูตรกำหนดวิชาบังคับตลอดทั้ง 10 ปี แต่ปีที่ 8-10 จะมีวิชาให้เลือก ดังนี้

6.1 วิชาบังคับ ได้แก่ ภาษาเดนมาร์ก คริสตชน (รวมทั้งศาสนาอื่นและปรัชญาชีวิต) พลศึกษาและกีฬา คณิตศาสตร์ เรียนตลอดทั้ง 9 ปี ภาษาอังกฤษเรียนปีที่ 4-9 ประวัติศาสตร์เรียนปีที่ 3-8 ดนตรีเรียนปีที่ 1-6 วิทยาศาสตร์เรียนปีที่ 1-6 ศิลปะเรียนปีที่ 1-5 สังคมศึกษาเรียนปีที่ 9 ภูมิศาสตร์ชีววิทยา เรียนปีที่ 7 และ 8 ฟิสิกส์ เคมีเรียนปีที่ 7-9 งานถักร้อย งานไม้/โลหะ คหกรรมศาสตร์เรียน 1 ปีหรือมากกว่า ระหว่างปีที่ 4-7

วิชาอื่นที่บังคับได้แก่ การจราจร สุขภาพและเพศศึกษา ความรู้เกี่ยวกับครอบครัว อาชีวศึกษาและตลาดแรงงาน

6.2 วิชาเลือก วิชาเหล่านี้สามารถสอนได้ระหว่างชั้นปีที่ 7-10 คือ ฝรั่งเศส/เยอรมัน คอมพิวเตอร์ เทคโนโลยี สื่อ ศิลปะ ถ่ายภาพ ภาพยนตร์ การละคร ดนตรี คหกรรมศาสตร์ ทัศนกรรม เครื่องยนต์ อาชีวศึกษา และอื่นๆ ภาษาละตินสอนในปีที่ 10

สำหรับคนเข้าเมืองจะได้รับการสอนภาษาเดนมาร์กเมื่อมีความจำเป็น

7. การประเมินผล

กฎหมายให้มีการประเมินผลปีละ 2 ครั้ง เพื่อประโยชน์ในการแนะแนว และการวางแผนการสอน นอกจากประเมินวิชาการและทักษะพื้นฐานแล้วต้อง ประเมินพัฒนาการสังคมและส่วนบุคคลด้วย โรงเรียนและผู้ปกครองร่วมมือกัน ประเมิน

ชั้นปีที่ 1-7 ผลการประเมินทำเป็นลายลักษณ์อักษรและนำมาพิจารณา ร่วมกัน ครู นักเรียน และผู้ปกครอง

ชั้นปีที่ 8-10 ต้องบันทึกผลการประเมินอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง เพื่อให้ นักเรียนทราบตำแหน่งผลงานทางวิชาการของตน การประเมินผล รายวิชาแบ่ง ออกเป็น 13 ระดับ

<u>คะแนน</u>	<u>ลักษณะของงาน</u>
13	ทำงานด้วยตนเองอย่างอิสระและมีผลงานดีเด่น
11	ทำงานด้วยตนเอง ผลงานดีเลิศ
10	ผลงานดีเลิศแต่ต้องปรึกษาคนอื่น
9	ผลงานดีกว่าระดับเฉลี่ย
8	ผลงานระดับเฉลี่ย
<u>คะแนน</u>	<u>ลักษณะของงาน</u>
7	ผลงานไม่ใคร่ดี ต่ำกว่าระดับเฉลี่ย
6	ค่อนข้างลังเล ผลงานไม่เป็นที่พอใจ
5	ลังเลใจ ผลงานไม่ดี
3	ลังเลใจมาก ผลงานไม่ดีและไม่ครบถ้วน
0	ผลงานไม่ดีเลย

การสอบไล่ (examination) ทำ 2 ระดับ คือ สอบเพื่อจบการศึกษา ภาคบังคับ (ปีที่ 9 และ 10) และสอบเพื่อจบชั้นปีที่ 10 ข้อสอบภาคบรรยาย จะออกและตรวจโดยส่วนกลาง การสอบไล่ไม่เป็นการบังคับ แต่เด็กเรียนปีที่ 9 ร้อยละ 90-95 เข้าสอบ และเด็กเรียนจบปีที่ 10 ร้อยละ 85-90 เข้าสอบ

เด็กจะได้รับการเลื่อนชั้นตามอายุในการศึกษาภาคบังคับ เด็กบางคนอาจจะขอเข้าชั้นได้หากเห็นว่าเป็นประโยชน์หรือจำเป็น หรือเด็กเก่งพิเศษอาจจะข้ามชั้นได้ แต่กรณีนี้มีน้อยเป็นกรณีพิเศษ

เมื่อเด็กจบการศึกษาภาคบังคับโรงเรียนจะออกไปประกาศนียบัตรให้ ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับกิจกรรม และผลการสอบออกมาเป็นระดับ 1 ใน 13 ระดับ

เด็กพิการ ค.ศ. 1998/99 มีประมาณ 12-13% ได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานการศึกษาพิเศษ เพื่อให้จบการศึกษาภาคบังคับตามกฎหมาย

8. โรงเรียนทางเลือก

ได้กล่าวมาแล้วว่าการศึกษาภาคบังคับของเดนมาร์ก บังคับการศึกษา แต่ไม่ได้บังคับให้มาโรงเรียน ดังนั้นโรงเรียนทางเลือกจึงเกิดขึ้นและต้องมีคุณภาพเท่ากับโรงเรียนเทศบาล

8.1 Home Tuition

ผู้ปกครองที่ต้องการสอนลูกตัวเองสามารถทำได้โดยยื่นคำร้องต่อสภาเทศบาลก่อนเริ่มปีที่บังคับการศึกษา สภาจะติดตามการสอนและสอบทุกปี ในวิชาภาษาเดนมาร์ก คณิตศาสตร์ และภาษาอังกฤษ

8.2 The Efterskole

โรงเรียนประเภทนี้ตั้งเมื่อ ค.ศ. 1815 โดย Kristen Kold สำหรับเด็กอายุ 14-18 ปี เพื่อเป็นสะพานเชื่อมระหว่างการศึกษาภาคบังคับกับชั้นมัธยมศึกษา เด็กในชนบท 2 ใน 3 เรียนในโรงเรียนประเภทนี้ ค.ศ. 1967 โรงเรียนได้รับสิทธิให้เตรียมเด็กเพื่อสอบจบการศึกษาภาคบังคับด้วย โรงเรียนประเภทนี้เหมาะกับเด็กพัฒนาช้า และไม่ถนัดเรียนหนังสือ รัฐและเทศบาลสนับสนุน ผู้ปกครองจ่าย 33-50% ในการเรียนการสอน อาหาร และที่พัก

8.3 Youth School

สภาเทศบาลรับผิดชอบโรงเรียนประเภทนี้ จัดสำหรับเด็กอายุ 14-18 ปี และต้องเรียนในโรงเรียนการศึกษาภาคบังคับมาแล้ว 7 ปี มีทั้งเรียนเต็มเวลา และบางเวลา จัดเป็นทางเลือกอีกทางหนึ่งสำหรับเด็ก

ระบบการศึกษา ของ ราชอาณาจักรเดนมาร์ก

8.4 Bridge-Building Courses

เด็กประมาณ 1 ใน 4 เรียนไม่จบการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 10 หรือต่ำกว่า เด็กจะได้รับการสอนในวิชาเหล่านี้
ใช้เวลาเรียน 1 ปี หรือน้อยกว่า เด็กจะได้รับการสอนในวิชาเหล่านี้

(1) บางส่วนของรายวิชาปีที่ 10

(2) การศึกษาสำหรับเยาวชน สายอาชีพศึกษาและพัฒนาการ
บุคลิกภาพ

(3) รายวิชาสำหรับเยาวชน จัดโดยเทศบาล

9. สถิติต่างๆ (ค.ศ. 1999/2000)

รายการ	Folkeskole	Private Schools	
จำนวนโรงเรียน	1,719	444	โรง
จำนวนนักเรียน	551,567	75,699	คน
จำนวนครู (FTE)	46,014	6,610	คน
อัตราส่วน ครู : นักเรียน	10.7	9.7	
จำนวนนักเรียน/ชั้นเฉลี่ย	19.1	17.6	

5

การมัธยมศึกษา

1. ประวัติ

การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของเดนมาร์กแบ่งออกเป็น 2 สาย คือ สายสามัญศึกษา และสายอาชีวศึกษา ซึ่งมีความเป็นมาดังนี้

1.1 การศึกษาสายสามัญศึกษา

การศึกษาสายสามัญศึกษาแบ่งออกเป็น 4 ประเภท คือ gymnasium หลักสูตร 3 ปี HF-course หลักสูตร 2 ปี HHX หลักสูตร 3 ปี และ HTX หลักสูตร 3 ปี

(1) Gymnasium เป็นหลักสูตรที่เกิดในโบสถ์คาทอลิกตั้งแต่สมัยกลางคือ ศตวรรษที่ 12 และ 13 ปัจจุบันยังคงทำการสอนอยู่ 7 แห่ง ค.ศ. 1536 ราชสำนักเข้าบริหารโรงเรียนเหล่านี้ วัตถุประสงค์เพื่อฝึกอบรมเยาวชนด้านเทววิทยา มีการสอนอ่าน เขียน และ พุทธภาษาละตินและกรีก เพื่อทำงานให้ Protestant Church ค.ศ. 1809 โรงเรียนเหล่านี้ทำการสอนหลักสูตร Civil Servant's School มีการเพิ่มวิชาวิทยาศาสตร์ และภาษาปัจจุบัน ค.ศ. 1903 ภาษาละตินและกรีกถูกทดแทนด้วยภาษาอังกฤษ เยอรมัน และฝรั่งเศส ปัจจุบัน gymnasium ก็คือ โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ นักเรียนส่วนมากเป็นระดับชนชั้นกลาง มีนักเรียนชาย 40% และนักเรียนหญิง 60%

(2) หลักสูตร HF เริ่มต้น ค.ศ. 1967 เปิดสอนหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญสำหรับบุคคลที่ไม่สามารถเรียนใน gymnasium ได้ นักเรียนส่วนมากเป็นผู้ใหญ่ ชาย 30% หญิง 70% หลักสูตรมุ่งสู่สถาบันอุดมศึกษา เช่นเดียวกับ gymnasium

(3) หลักสูตร HHX เริ่มต้น ค.ศ. 1888 ที่ Niel's Brock's Business College ที่ Copenhagen เปิดสอนวิชาสามัญและพาณิชย ค.ศ. 1982 วิทยาลัยธุรกิจทุกแห่งเปิดสอนหลักสูตรนี้ และผู้ที่ศึกษาหลักสูตรนี้ได้รับสิทธิให้เข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาได้

(4) หลักสูตร HTX เริ่มตั้งเป็นการทดลองเมื่อ ค.ศ. 1982 เพื่อส่งเสริมให้คนเข้าเรียนสาขาเทคนิคในสถาบันอุดมศึกษาและยกระดับโรงเรียนเทคนิค และได้รับสิทธิเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาได้เช่นเดียวกับหลักสูตร gymnasium

1.2 การศึกษาสายอาชีพศึกษา

สาขาอาชีพศึกษารวม vocational education and training (VET) และ basic social and health education

(1) หลักสูตร vocational education and training เริ่มจากการฝึกลูกมือของสมาคมอาชีพ (guilds) ตั้งแต่สมัยกลางโดยสมาคมเป็นผู้กำหนดระยะเวลาฝึก ค่าแรงงาน สภาพการทำงาน วิชาเรียน และทดสอบการจบหลักสูตรด้วย

การดำเนินการสอนภาคทฤษฎีเริ่มต้นใน ค.ศ. 1622 โดย King Christian IV จัดตั้งโรงเรียนผลิตเสื้อผ้าโดยใช้ครูเยอรมัน และ ดัช ค.ศ. 1690 จัดตั้งโรงเรียนฝึกลูกมือในอุตสาหกรรม ค.ศ. 1800 โรงเรียนฝึกลูกมือเพื่อเพิ่มทักษะในวันอาทิตย์ ค.ศ. 1815 รัฐและเทศบาลสนับสนุนการจัดตั้งโรงเรียนเทคนิคและพาณิชย และได้มีการพัฒนาตลอดมาจนถึงปัจจุบัน

ค.ศ. 1999 รัฐสภาเดนมาร์กผ่าน Vocational Education and Training Act (VET) ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในโรงเรียนพาณิชยด้วย

(2) หลักสูตร Basic Social and Health Education เป็นหลักสูตรฝึกอบรมบุคคลเพื่อทำหน้าที่ดูแลเด็กเล็ก ผู้สูงอายุ และบุคคลผู้มีสุขภาพจิตไม่ดี เริ่มตั้งแต่ ค.ศ. 1991 และเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพศึกษา

2. หลักสูตรสายสามัญศึกษา

2.1 หลักสูตร gymnasium

การศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญรับนักเรียนที่จบชั้นปีที่ 9 วัตถุประสงค์เพื่อเตรียมนักเรียนเข้าเรียนต่อในสถาบันอุดมศึกษา แบ่งออกเป็น 2 สาย คือ สายภาษา และสายคณิตศาสตร์ วิชาเรียนแบ่งเป็นวิชาบังคับและวิชาเลือก

วิชาบังคับทั้ง 2 สาย ได้แก่ ชีววิทยา การศึกษาศาสตร์ ศิลปะ คณิตศาสตร์ ภาษาเดนมาร์ก ภาษาอังกฤษ ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ดนตรี ศิลปะ พลศึกษา และกีฬา

วิชาบังคับสายภาษา ได้แก่ ภาษาเยอรมัน หรือ ฝรั่งเศส อิตาลี เยอรมัน ญี่ปุ่น หรือ รัสเซีย ละติน และวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ

วิชาบังคับสายวิทยาศาสตร์ ได้แก่ เคมี คณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ ภาษาฝรั่งเศส หรือ เยอรมัน สเปน อิตาลี หรือ รัสเซีย

วิชาเลือกเป็นวิชาดังกล่าวแล้วแต่ระดับสูงขึ้นไป วิชาเลือกอื่นๆ ได้แก่ เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ คอมพิวเตอร์ การออกแบบ การละคร ปรัชญา จิตวิทยา ภาษาละติน สังคมศึกษา ดาราศาสตร์ เทคนิคและวิจิตรศิลป์ เป็นต้น

วิธีสอนมีการสอนในชั้น โครงการเป็นกลุ่ม การฝึกปฏิบัติ การศึกษาดูงาน การสัมมนา เป็นต้น การประเมินผลมีทั้งข้อเขียนและปากเปล่า จะมีกรรมการจากภายนอกและครูร่วมเป็นกรรมการอยู่ด้วย การให้ระดับคะแนนจาก 1-13 เช่นเดียวกับการศึกษาภาคบังคับ

Gymnasium มี 140 โรงเรียน โรงเรียนเล็กที่สุดมีนักเรียน 16 คน ใหญ่ที่สุดมีนักเรียน 760 คน

2.2 หลักสูตร HF

หลักสูตร HF รับนักเรียนที่จบชั้นปีที่ 10 เรียนเต็มเวลา มีทั้งหมด 75 แห่ง ส่วนมาก (61 แห่ง) สมทบกับ Gymnasium เป็นหลักสูตรเต็มเวลา 2 ปี บางแห่งอยู่กับวิทยาลัยการศึกษาและบางแห่งอยู่กับศูนย์การศึกษาผู้ใหญ่ 75 แห่ง โรงเรียนที่เล็กที่สุดมีนักเรียน 40 คน ใหญ่ที่สุดมีนักเรียน 415 คน มีหน้าที่สอนนักเรียนให้จบหลักสูตร Gymnasium

ระบบการศึกษา ของ ราชอาณาจักรเดนมาร์ก

หลักสูตรแบ่งออกเป็นวิชาแกน และวิชาเลือก วิชาแกนได้แก่ ชีววิทยา ภาษาเดนมาร์ก ภาษาอังกฤษ ภูมิศาสตร์ ภาษาเยอรมัน ประวัติศาสตร์ คณิตศาสตร์ ดนตรี สังคมศึกษา พลศึกษาและกีฬา ศาสนศึกษา และวิจิตรศิลป์ ส่วนวิชาเลือกเช่นเดียวกับ Gymnasium การประเมินผลก็เช่นเดียวกับหลักสูตร Gymnasium

2.3 หลักสูตร HHX

หลักสูตรนี้เป็นหลักสูตร 3 ปี โปรแกรมการพาณิชย์รับนักเรียนชั้นปีที่ 9 หรือ 10 ผู้จบหลักสูตรมีสิทธิเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา เปิดสอนในวิทยาลัยธุรกิจ มีทั้งหมดประมาณ 50 แห่ง การสอนจะเน้นการค้าและอุตสาหกรรม

วิชาที่สอนมีทั้งวิชาสามัญและวิชาธุรกิจ แบ่งเป็นระดับ A, B และ C ซึ่งมีความยากง่ายแตกต่างกัน การเรียนการสอนมีทั้งภาคทฤษฎี และปฏิบัติ การประเมินผลจะประเมินเป็นรายปีจากผลงานในชั้น และการบ้าน คะแนนจะให้ เป็น 1-13 ระดับ

2.4 หลักสูตร HTX

หลักสูตร 3 ปี รับนักเรียนจบปีที่ 9 หรือ 10 มีสิทธิเข้าเรียนต่อในสถาบัน อุดมศึกษา นอกจากวิชาสามัญแล้ว นักเรียนต้องเรียนวิชาอาชีพศึกษาและเทคนิค วิชาที่เรียนแบ่งออกเป็นระดับ A, B และ C ผู้จบหลักสูตรมีสิทธิเรียนต่อและมีคุณสมบัติที่จะทำงานได้ด้วย

การประเมินผลเช่นเดียวกับหลักสูตร HHX ถ้านักเรียนสอบตกครั้งแรก มีสิทธิสอบครั้งที่ 2 ถ้าสอบตกครั้งที่ 2 มีสิทธิสอบครั้งที่ 3 เฉพาะกรณีพิเศษเท่านั้น หลักสูตรนี้เช่นเดียวกันกับหลักสูตร 1, 2 และ 3 ที่กล่าวมาแล้ว

3. หลักสูตรสายอาชีพศึกษา

3.1 หลักสูตร Vocational Education and Training (VET) มีจำนวน 115 สถาบัน สอนในวิทยาลัยธุรกิจ 48 แห่ง สอนในวิทยาลัยเทคนิค 37 แห่ง สอนทั้ง 2 สาขา 10 แห่ง และสอนในวิทยาลัยการเกษตร 19 แห่ง และมีโรงเรียนพิเศษอีกจำนวนหนึ่ง ได้แก่ การโรงแรมและภัตตาคาร การแต่งผม การขนส่ง และการอาหาร เป็นต้น

สถาบันที่ใหญ่ที่สุดมีนักเรียน 6,779 คน สถาบันเล็กที่สุดมีนักเรียน 38 คน โดยเฉลี่ยมีนักเรียน 1,200 คน สำหรับวิชาธุรกิจและเทคนิค ส่วนวิชาเกษตรกรรมซึ่งมีนักเรียนเฉลี่ย 88 คน

สถาบันเหล่านี้รับนักเรียนที่จบการศึกษาภาคบังคับ ระยะเวลาเรียนและฝึกงาน ปกติ 4 ปี วิชาที่เรียนแบ่งออกเป็น basic course ซึ่งเป็นวิชาพื้นฐาน วิชาหลัก (main course) ทั้งภาคทฤษฎี และปฏิบัติ ฝึกอบรมกับสถานประกอบการ แบ่งออกเป็นสาขาต่างๆ ดังนี้

- (1) เทคโนโลยีและการสื่อสาร
- (2) การก่อสร้าง
- (3) หัตถกรรมและวิศวกรรมการค้า
- (4) การเกษตร ผลิตภัณฑอาหาร และบริการอาหาร ฯลฯ
- (5) วิศวกรรมเครื่องกล การขนส่ง และสนับสนุน
- (6) ธุรกิจบริการ
- (7) ธุรกิจการค้า สำนักงาน และการเงิน เป็นต้น

หลักสูตรนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อฝึกอบรมคนงานที่มีทักษะให้เข้าสู่ภาคอุตสาหกรรม การเกษตร และธุรกิจ และมีสิทธิเรียนต่อในระดับสูงขึ้นไปได้ นักเรียนทุกคนต้องมี Education Portfolio หรือ Log Book บันทึกผลงาน และผลการเรียนตลอดเวลาการเรียนและฝึกอบรม

3.2 หลักสูตร Basic Social and Health Education

หลักสูตรการศึกษาด้านสังคมและสุขภาพเกิดขึ้นเมื่อ ค.ศ. 1991 ส่วนหลักสูตร educator assistant เกิดขึ้นเมื่อ ค.ศ. 1997 ทั้งสองหลักสูตรทำการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ดูแลสุขภาพกายและสุขภาพจิตตามสถานพยาบาลหรือบ้าน และดูแลเด็กเล็กและผู้สูงอายุ หลักสูตรเหล่านี้ต้องเข้าเรียนวิชาพื้นฐาน 20 สัปดาห์ก่อน

(1) หลักสูตร Social and Health Service Help ใช้เวลาเรียน 1 ปี 2 เดือน เรียนภาคทฤษฎีที่โรงเรียนและฝึกปฏิบัติในสภาพจริงในเรื่องการบริหาร พยาบาลเบื้องต้น ในบ้านพักคนชราและบ้านเอกชน ในเขตเทศบาล

(2) หลักสูตร Social and Health Service Assistant ใช้เวลาเรียน 1 ปี 8 เดือน ทำการฝึกอบรมในเขตเทศบาลและชนบท 1 ใน 3 ของเวลาฝึกในโรงพยาบาล Somatic Hospital 1 ใน 3 ฝึกใน Psychiatric Ward และอีก 1 ใน 3 ฝึกในสถานบริการของเทศบาล ส่วนมากเป็นบ้านพักคนชรา

(3) หลักสูตร Educator Assistant ใช้เวลา 1 ปี 7 1/2 เดือน ทำหน้าที่ดูแลเด็กเล็กช่วยเหลือครู การฝึกอบรมอาจจะเป็นที่โรงเรียน หรือ ศูนย์การฝึกอบรมก็ได้ การฝึกปฏิบัติอาจจะทำที่ศูนย์เด็กหรือตามบ้าน หรือ บ้านดูแลเด็ก (Child minder) หรือโรงเรียนอนุบาลก็ได้ โดยปกติจะฝึกที่ศูนย์เด็ก และฝึกตามบ้าน โปรแกรมนี้สามารถเรียนต่อไปเป็นครูได้

นักเรียนที่จะเข้าโปรแกรม 1 และ 3 ต้องทำงาน 1 ปี หลังจากการศึกษาภาคบังคับหรือเรียนจบหลักสูตร การศึกษาด้านสังคมและสุขภาพพื้นฐานใช้เวลา 20 สัปดาห์ หรือเทียบเท่า รับนักเรียนจบชั้นปีที่ 9 หรือ 10 ส่วนหลักสูตร Social and Health Service Assistant ต้องทำงานมาก่อน 1 ปี 2 เดือน อายุ 18 ปีขึ้นไป ถ้าต่ำกว่า 18 ปี ผู้ปกครองต้องยินยอม จบหลักสูตรแล้วสามารถเรียนต่อในสถาบันอุดมศึกษาได้

การเรียนจะสลับระหว่างทฤษฎีและปฏิบัติ การประเมินผลจะกระทำอย่างต่อเนื่อง การประเมินผลก่อนจบกระทำโดยบุคคลภายนอกสถาบัน หลักสูตร 1 และ 2 การฝึกอบรมเช่นนี้มุ่งไปสู่การทำงานและการศึกษาเพื่ออาชีพที่สูงขึ้นไป เช่น การพยาบาล ผดุงครรภ์ กายภาพบำบัด เป็นต้น

4. หลักสูตรทางเลือกอื่นๆ

หลักสูตรทางเลือกอื่นๆ จัดไว้สำหรับเด็กอายุ 14-18 ปีมีดังนี้

4.1 Municipal Youth Schools เป็นหลักสูตรพิเศษที่เทศบาลต้องจัดเพื่อส่งเสริมเด็กให้เข้าใจและพัฒนาตนเองเข้าสู่สังคมและชีวิตที่ดีขึ้น เปิดสอนทุกวิชาที่เด็กอยากเรียน รวมทั้งเด็กการศึกษาพิเศษ เตรียมเด็กเพื่อสอบจบการศึกษาภาคบังคับอีกด้วย

4.2 Production Schools ปัจจุบันมีโรงเรียน 197 โรงเรียน ฝึกเด็กอายุต่ำกว่า 25 ปี ด้านบุคลิกภาพ สังคม และอาชีพ และการศึกษาที่สูงขึ้นไป การรับเข้าเรียนและการสำเร็จการศึกษาเป็นไปอย่างต่อเนื่อง ปกติเด็กจะเรียน 6 เดือน 25% ของเด็กเรียน 1 เดือน อีก 25% เรียนประมาณ 1 ปีแต่ไม่เกิน 1 ปี ตามที่กฎหมายบังคับไว้ จุดมุ่งหมายก็คือการเตรียมเด็กไปสู่สายอาชีพ โดยเฉพาะเด็กที่ไม่มีโอกาสเรียนในระบบ

4.3 Individually Organized Youth Education ตั้งขึ้นเมื่อ ค.ศ. 1995 ระยะเวลาเรียน 2-3 ปี ฝึกให้เด็กมีโอกาสเรียนต่อระดับสูงขึ้นไป หรือออกสู่อชีพ จัดไว้สำหรับเด็กที่ไม่จบการศึกษาภาคบังคับ โดยความร่วมมือกับหลักสูตรต่างๆ และโรงเรียน/วิทยาลัยต่างๆ ซึ่งเด็กมีสิทธิ์เลือกโปรแกรมของตัวเองได้ รวมทั้งหลักสูตร HF ด้วย

4.4 Vocational Basic Training จัดสำหรับเด็กที่ไม่ถนัดเรียนวิชาการ รายวิชาจัดให้เหมาะกับเด็กเป็นรายบุคคล เวลาเรียน 2 ปี ส่วนมากเป็นการฝึกปฏิบัติ ภาคทฤษฎีจะเรียน 20-40 สัปดาห์เท่านั้น โดยเทศบาลจะร่วมมือกับสถาบันทางการศึกษาต่างๆ สำหรับเด็กกลุ่มนี้

5. สถิติ (ค.ศ. 1999/2000)

จำนวนนักเรียนหลักสูตรต่างๆ

Gymnasium	52,425	คน
HF	10,722	คน
HHX	26,025	คน
HTX	7,388	คน
VET	126,772	คน

จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรต่างๆ

Gymnasium	16,637	คน
HF	4,283	คน
HHX	8,769	คน
HTX	1,812	คน
VET	37,096	คน

อัตราส่วนครู : นักเรียน

Gymnasium/HF	8.6	คน
HHX	10.9	คน
HTX	7.5	คน
VET	7.9	คน

จำนวนครู (เทียบเท่าเต็มเวลา)

Gymnasium/HF	9,188	คน
HHX	2,352 (ค.ศ.1997)	คน
HTX	784 (ค.ศ.1997)	คน
VET	12,000	คน

6 การอุดมศึกษา

1. ประวัติ

ค.ศ. 1479 King Christian I ได้รับอนุญาตจาก Pope ให้จัดตั้ง University of Copenhagen เป็นมหาวิทยาลัยแห่งแรกในเดนมาร์กจนถึงปัจจุบันมีอายุกว่า 500 ปีแล้ว ในศตวรรษที่ 19 เดนมาร์กได้จัดตั้งมหาวิทยาลัยเฉพาะทางอีกหลายแห่ง เช่น Technical University of Denmark, Royal Veterinary and Agricultural University, Royal Dental College, Royal Danish School of Pharmacy ส่วนมหาวิทยาลัยอื่นๆ มีจุดเริ่มต้นในศตวรรษนี้เช่นกัน

2. กรอบทางกฎหมาย

วิทยาลัยหลักสูตรระยะสั้น (Short cycle) ที่ไม่สังกัดมหาวิทยาลัย (KUU) จัดสอนหลักสูตร 2 ปี มีกรอบการดำเนินงานตามกฎหมาย Act on Short-Cycle Non-University Education ค.ศ. 1917 ซึ่งให้อำนาจกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้กำหนดระเบียบต่างๆ

วิทยาลัยหลักสูตรระยะกลาง (Medium-cycle) (MVU) จัดสอนหลักสูตร 3 ปี มีกรอบการดำเนินงานตาม Act on Medium-Cycle Non - University Education ค.ศ. 2000 ให้อำนาจกระทรวงศึกษาธิการกำหนดระเบียบเช่นกัน

กรอบการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษาในภาคมหาวิทยาลัย (LVU) เป็นไปตาม University Act of 1993 ซึ่งให้อำนาจกระทรวงศึกษาธิการกำหนดระเบียบเช่นกันแต่ไม่รวมถึงโครงสร้างและเนื้อหาของโปรแกรมวิชา

การจัดตั้งโปรแกรม PhD เป็นคำสั่งของกระทรวงศึกษาธิการที่ 989 เมื่อ 11 ธันวาคม ค.ศ. 1992

3. ลักษณะโครงสร้างของสถาบันอุดมศึกษา

โครงสร้างของสถาบันอุดมศึกษาแบ่งออกเป็น 4 ประเภทดังนี้

3.1 วิทยาลัยหลักสูตร 2 ปี เตรียมนักศึกษาเพื่อเป็นผู้บริหารระดับกลาง ในวงการธุรกิจ และอุตสาหกรรม เมื่อมีการปฏิรูปใน ค.ศ. 2000 เดิมเคยมี 70 โปรแกรม ปัจจุบันมีเพียง 13 โปรแกรม เปิดสอนในวิทยาลัยเทคนิค วิทยาลัยธุรกิจ และการเกษตรรับนักศึกษาที่จบมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญศึกษา สายอาชีวศึกษา และช่างฝีมือเฉพาะสาขา มีทั้งหมด 53 สถาบันใน 28 เมือง สาขาวิชาที่เปิดสอนคือ เกษตรศาสตร์ เสื้อผ้าและการออกแบบ อาหารและการแปรรูปอาหาร บริการ การท่องเที่ยวและการจัดการโรงแรม การเงิน การก่อสร้าง ไฟฟ้ากำลัง เทคโนโลยีการสื่อสาร และอิเล็กทรอนิกส์การผลิต เทคโนโลยีห้องทดลอง สื่อมวลชนและการสื่อสาร ธุรกิจ ธุรกิจสากลและการตลาด

วิชาที่เรียนมีทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ การประเมินผลมีการสอบเมื่อสิ้นปีที่ 1 เมื่อผ่านจึงจะเรียนปีที่ 2 โดยปีที่ 2 จะมีการสอบ 2 ครั้ง ครอบคลุมเนื้อหา 2 ใน 3 ของทั้งหมด โครงการสอบไ้ในปีที่ 2 เป็นการตัดสินว่าจะสำเร็จหลักสูตรหรือไม่ เนื้อหาในการสอบไ้กำหนดโดยนักศึกษา สถาบัน และสถานฝึกงาน และมีการสอบปากเปล่าเกี่ยวกับโครงการด้วย การให้คะแนนแบ่งเป็น 13 ระดับ ผู้เรียนอาจจะขอประกาศนียบัตรเป็นภาษาอังกฤษได้ด้วย

3.2 วิทยาลัยหลักสูตร 3 ปี เป็นสถาบันที่ไม่จัดอยู่ในประเภท มหาวิทยาลัยแต่เป็นสถาบันเฉพาะทาง เช่น ลังคมสงเคราะห์ ผดุงครรภ์ อาชีวะบำบัด กายภาพบำบัด ห้องปฏิบัติการในโรงพยาบาล สื่อสารมวลชน การผลิตภาพยนตร์ พยาบาล การฝึกอบรมครู และการฝึกหัดครู เป็นต้น ขอยกตัวอย่าง 2 สาขาวิชาดังนี้

วิทยาลัยพยาบาลประเภทหลักสูตร 3 ปี รับนักศึกษา จากผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญทั้ง 4 ประเภท การเรียนการสอนในแต่ละสาขาวิชาแตกต่างกันเช่น พยาบาลเรียน 45 เดือน แบ่งออกเป็น 3 ตอนๆ ละ 1-1 1/2 ปี ตอนแรกเรียนวิชาพื้นฐาน ตอนที่ 2-3 เรียนเฉพาะงานพยาบาล

ตอนสุดท้ายมีการฝึกภาคปฏิบัติรวมอยู่ด้วย วิชาที่เรียนเป็นวิทยาศาสตร์สุขภาพ 60 % วิทยาศาสตร์ธรรมชาติ 20% ศิลปะและสังคมศาสตร์ 20%

สาขาสังคมสงเคราะห์หลักสูตร 3 ปี เรียนวิธีการแนะแนวทางสังคม 20-40% พัฒนาการและมนุษย์สัมพันธ์ 10-25% กฎหมาย 10-25% สังคม การเมือง เศรษฐกิจ และองค์กร 20-40% ซึ่งแล้วแต่สถาบันจะกำหนด

การประเมินผลภายในดำเนินการโดยอาจารย์ผู้สอน การประเมินผลภายนอกดำเนินการโดยกรรมการจากกระทรวงศึกษาธิการ การให้คะแนนแบ่งเป็น 13 ระดับ

3.3 หลักสูตร 3 ปี และบัณฑิตวิทยาลัยในมหาวิทยาลัย ในเดนมาร์กมีมหาวิทยาลัย 11 แห่งแบ่งออกเป็น 5 มหาวิทยาลัย ตั้งแต่เปิดสอนสายวิทยาศาสตร์เป็นส่วนมาก ได้แก่

University of Copenhagen, Aalborg University (อายุน้อยที่สุด 25 ปี) University of Southern Denmark, Odense University, South Jutland University Center

สถาบันด้านวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ 3 แห่ง ได้แก่

Technical University (engineering), Royal Danish School of Pharmacy, Royal Danish Veterinary and Agricultural University

สถาบันด้านธุรกิจ 2 แห่ง ได้แก่ Copenhagen Business University และ Aarhus Business University

สถาบันสุดท้ายเป็นสถาบันฝึกอบรมครูและบัณฑิตวิทยาลัยสำหรับครู คือ Danish University of Education

ทั้ง 11 สถาบันต้องทำการวิจัยและสอนจนถึงปริญญาชั้นสูงสุด

นอกจากนี้ยังมีสถาบันอุดมศึกษาของ Ministry of Cultural Affairs เปิดสอนวิชา ศิลปะ ดนตรี สถาปัตยกรรมศาสตร์ และวิจิตรศิลป์ เป็นต้น

สถาบันเหล่านี้รับนักศึกษาที่จบหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายทั้ง 4 หลักสูตร สถาบันศิลปะและดนตรีมีการสอบวัดความถนัดด้วย การเรียนการสอน

ระบบการศึกษา ของ ราชอาณาจักรเดนมาร์ก

มีทั้งบรรยาย ศึกษาเป็นกลุ่มเล็ก โครงการส่วนตัวและงานวิจัย การให้คะแนน จะออกมาเป็น 13 ระดับ มหาวิทยาลัย Aalborg และ Roskilde จะสอนวิชา พื้นฐานในปีที่ 1-2 แล้วจึงเข้าสู่วิชาหลักในปีที่ 3 หลักสูตรมีลักษณะเป็นสหวิทยาการ และการแก้ปัญหา

ปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยมีการสอบเมื่อปลายภาคเรียนปีที่ 2 เมื่อผ่านจึง จะสามารถเรียนต่อปีที่ 2 ได้ ถ้าหากสอบตก สามารถลงทะเบียนสอบครั้งที่ 2 ได้ ถ้าตกอีกสามารถสอบได้อีกครั้งเป็นครั้งสุดท้ายเมื่อปลายภาคเรียนที่ 4

วัตถุประสงค์ทางการศึกษาระดับปริญญาตรี เพื่อให้ผู้เรียนสามารถ ออกไปปฏิบัติวิชาชีพและทำงานเชิงวิทยาศาสตร์ในด้านมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ธรรมชาติได้

นักศึกษาปริญญาโท-เอก จะมีอาจารย์อาวุโสเป็นที่ปรึกษา กำหนด แผนการเรียน แนะนำและควบคุมการวิจัยและวิทยานิพนธ์ ผลการเรียนจะต้อง นำเสนอคณะกรรมการทุก 6 เดือน การสอบวิทยานิพนธ์ต้องเปิดให้สาธารณชน เข้ารับฟังได้

4. สถิติบางประการ

1. จำนวนนักศึกษาและผู้สำเร็จปริญญา (ค.ศ. 2000)

จำนวนนักศึกษา	176,221	คน
ผู้สำเร็จ (รวมทั้ง PhD)	32,398	คน

2. ค่าใช้จ่ายรายหัวของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาจบหลักสูตร (ค.ศ. 2001)

หลักสูตร 2 ปี โปรแกรม พานิชยการ	179,200	DKK
หลักสูตร 3 ปี ไม่สังกัดมหาวิทยาลัย		
ฝึกหัดครู (การศึกษาภาคบังคับ)	376,800	DKK
การฝึกหัดครูอื่นๆ	246,900	DKK

	สังคมสงเคราะห์	271,000	DKK
	สื่อสารมวลชน	200,600	DKK
	ธุรกิจเศรษฐศาสตร์	258,000	DKK
	หลักสูตรบัณฑิตวิทยาลัย		
	มนุษยศาสตร์	396,900	DKK
	เศรษฐศาสตร์	396,900	DKK
	นิติศาสตร์	396,900	DKK
	แพทย์	655,700	DKK
	เทววิทยา	404,400	DKK
	วิทยาศาสตร์ธรรมชาติ (ชีววิทยา)	555,400	DKK
	วิศวกรรมศาสตร์	600,900	DKK
3.	ร้อยละนักศึกษาแต่ละระดับ		
	หลักสูตร 2 ปี วิทยาลัย	10.7	%
	หลักสูตร 3 ปี วิทยาลัย	35.1	%
	หลักสูตร 3 ปี มหาวิทยาลัย	22.8	%
	หลักสูตรบัณฑิตวิทยาลัย	31.4	%
4.	อัตราการเรียนจบหลักสูตร		
	หลักสูตร 2 ปี วิทยาลัย	70	%
	หลักสูตร 3 ปี วิทยาลัย	72	%
	หลักสูตร 3 ปี มหาวิทยาลัย	54	%
	หลักสูตรบัณฑิตวิทยาลัย	62-70	%
5.	จำนวนอาจารย์ในมหาวิทยาลัย	12,000	คน

ระบบการศึกษา ของ ราชอาณาจักรเดนมาร์ก

6. จำนวนและขนาดของสถาบัน

<u>ประเภทสถาบัน</u>	<u>จำนวน(โรง)</u>	<u>นักศึกษาเฉลี่ย (คน)</u>
หลักสูตร 3 ปี และบัณฑิตวิทยาลัย		
มหาวิทยาลัย	11	8,889
Schools of Architecture	2	1661
Academies of Music	6	211
The School of Visual Arts	1	193
หลักสูตร 3 ปี วิทยาลัย		
Teacher Training	33	654
College of Education	18	885
Schools of Nursing	21	424
Engineering Colleges	6	864
<u>ประเภทสถาบัน</u>	<u>จำนวน(โรง)</u>	<u>นักศึกษาเฉลี่ย (คน)</u>
Schools of Occupational / Physiotherapy	9	362
Schools of Social Work	5	408
Colleges of art, crafts, Textile and Fashion Design	8	217
Business schools	2	693
School of Journalism	1	984
Home Economies Colleges	3	214
Other	90	35
หลักสูตร 2 ปี วิทยาลัย		
Business college	32	363
Technical Colleges	31	212
Others	36	144

7 การศึกษาผู้ใหญ่

1. ประวัติ

การศึกษาผู้ใหญ่ เกิดขึ้นในศตวรรษที่ 19 เป็นการเคลื่อนไหวทางศาสนา และสังคม เพื่อพัฒนาบุคลากรทางศาสนา ช่วง ทศวรรษแรกของศตวรรษที่ 20 การศึกษาผู้ใหญ่เป็นการศึกษาเพื่อสันตนาการยามว่าง ดำเนินการโดยสมาคม การศึกษาผู้ใหญ่ ใช้เวลาเรียนตอนเย็น ต่อมาในช่วงปี ค.ศ. 1930-1940 มีปัญหา การว่างงาน เพราะฉะนั้นคนงานที่ไม่มีฝีมือจึงต้องได้รับการพัฒนาเพื่อให้มีงานทำ สหภาพแรงงานที่ไม่มีฝีมือ สมาคมนายจ้าง สถาบันเทคโนโลยี ได้จัดทำหลักสูตร เรียน 3 ปี ตอนเย็นและภาคฤดูหนาว ในปี ค.ศ. 1950 กระทรวงแรงงานจัดตั้ง โรงเรียน 5 แห่ง เพื่อสอนคนว่างงาน คนไร้ฝีมือ เป็นหลักสูตรอาชีวศึกษา ใช้เวลา 3 สัปดาห์ ปี ค.ศ. 1960 กิจกรรรมเหล่านี้มีกฎหมายที่เรียกว่า Act on Vocational Training for Unskilled Workers รองรับ แต่กฎหมายที่เกี่ยวกับแรงงานจริงๆ เรียกว่า Act on Labour Market Training Courses เริ่มตั้งแต่ปี ค.ศ. 1985 เป็นต้นมา โดยเน้นเรื่องการฝึกฝีมือเพิ่มเติมให้แก่ แรงงานฝีมือทางเทคโนโลยี หัวหน้างาน และการฝึกงานเพื่อทำงานใหม่ การศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษาต่อเนื่อง ในเดนมาร์กมีความหมายเดียวกัน

การศึกษาสายสามัญสำหรับผู้ใหญ่ พัฒนาขึ้นในปี ค.ศ.1970-1980 สำหรับประกาศนียบัตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและ HF ในสายวิชาเดียว ปี ค.ศ. 1989 เป็นต้นมาได้มีพระราชบัญญัติการศึกษาผู้ใหญ่ ซึ่งจัดให้มีศูนย์การศึกษาผู้ใหญ่ 75 แห่ง (VUC) ดำเนินการโดยเขตต่างๆ

ต่อมาในปี ค.ศ.1980 มีมหาวิทยาลัยเปิดทำการสอนสายวิชาชีพเป็นการเรียนบางเวลาในสายวิชาเดียวสำหรับผู้ใหญ่ในวิทยาลัยการศึกษาต่อเนื่องและสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งในเดือนพฤษภาคม ปี ค.ศ. 2000 ได้มีพระราชบัญญัติใหม่ 10 ฉบับ เพื่อปฏิรูปการศึกษาผู้ใหญ่และการฝึกอบรมต่อเนื่อง เรียกว่าเป็น

การปฏิรูปการศึกษาต่อเนื่อง มีผลบังคับใช้ตั้งแต่เดือนมกราคม ปี ค.ศ. 2001 โดยการสนับสนุนเงินค่านักการศึกษาผู้ใหญ่และทุนที่ให้แก่สถาบันที่เปิดสอน การศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษาต่อเนื่องรูปแบบใหม่

ต่อมาการศึกษาผู้ใหญ่ได้จัดอย่างเป็นระบบมากขึ้น ทั้งในด้าน การจัดองค์กร โครงสร้าง ข้อกำหนดก่อนรับเข้าเรียนและเนื้อหาวิชา ซึ่งเนื้อหาอาจแยกเป็นตามประเภทวิชา อาชีพ และการฝึกอบรมสำหรับผู้ใหญ่ ที่มีงานทำแล้ว

2. ประเภทของการศึกษาผู้ใหญ่

ตามกฎหมาย การศึกษาผู้ใหญ่ (AVU) เป็นการศึกษาเพื่อคุณวุฒิ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ใหญ่ ปรับปรุง เพิ่มเติมความรู้และทักษะโดยทั่วไป ทั้งนี้เพื่อเพิ่มศักยภาพ การมีชีวิตที่มีส่วนร่วมในสังคมและเพื่อความเข้าใจ และมีอิทธิพลต่อสถานการณ์ชีวิตของตน ซึ่งจะทำให้ผู้ใหญ่มีคุณสมบัติเพิ่มเติม มีความรู้ทั่วไป มีทักษะที่เป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต การศึกษาผู้ใหญ่แบ่งได้ 3 แบบ คือ

(1) Labour Market Training (AMU) เป็นไปตามพระราชบัญญัติ Act on Labour Market Training Courses ปี ค.ศ. 1996 มีวัตถุประสงค์ เพื่อฝึกคนงานให้เข้าสู่ตลาดแรงงาน พัฒนาคุณสมบัติของแรงงาน เพื่อสนอง ความต้องการตลาดแรงงาน ซึ่งมีผลดีต่อแรงงานในวงการธุรกิจและอุตสาหกรรม

(2) Open Education เป็นไปตามพระราชบัญญัติ Act on Open Education โดยมีผลตั้งแต่เดือนธันวาคม ปี ค.ศ.1993 ซึ่งสถาบันภายใต้ กระทรวงศึกษาธิการ เปิดสอนวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมวิชาชีพอย่างกว้างขวางให้ผู้ใหญ่ มีวัตถุประสงค์เพื่อสอนคนที่ทำงานทำและคนว่างงานตามความต้องการของ ตลาดแรงงาน และจัดสอนเต็มเวลาสำหรับคนที่ทำงานทำแต่ได้รับการสนับสนุน ให้มาเรียนต่อในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง

(3) The Further Education System เป็นไปตามพระราชบัญญัติ อาชีวศึกษาสำหรับผู้ใหญ่ ที่มีผลตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ปี ค.ศ. 2000 มีวัตถุประสงค์ เพื่อช่วยให้ผู้ใหญ่ปรับปรุงงานในหน้าที่ มีความรอบรู้ในวิชาพื้นฐานและวิชาชั้นสูงต่อไป เนื้อหาวิชาและการจัดต้องสนองความต้องการของตลาดแรงงานและ ประสบการณ์ของผู้ใหญ่โดยให้สามารถทำงานและเรียนไปด้วยควบคู่กัน

3. หน่วยงานที่ตัดสินใจด้านการศึกษาผู้ใหญ่และด้านการเงิน

การศึกษาสายสามัญสำหรับผู้ใหญ่นี้เป็นหน้าที่ของกระทรวงศึกษาธิการ ในการจัดตั้งศูนย์หรือเปิดสอนการศึกษาผู้ใหญ่ โดยมีหน้าที่ให้ความเห็นชอบ ในการเปิดวิชาที่สอนและกำหนดกรอบในด้านงบประมาณ นิเทศการสอน รับผิดชอบเกี่ยวกับประชากร เนื้อหาที่เปิดสอน ทุนที่ให้จึงเป็นแบบ Taximeter คือติดตามผู้เรียนตามสถานการณ์ที่ผู้เรียนเป็นอยู่ สาขาของเขตเป็นผู้รับผิดชอบ ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมการเรียนการสอน

ศูนย์การศึกษาผู้ใหญ่จะมีสภาของศูนย์ ประกอบด้วย สมาชิกที่เป็นตัวแทน ของสภาเขต ตัวแทนของสภาเทศบาล ตัวแทนของสหภาพแรงงาน ตัวแทน ของนายจ้าง และครูที่สอนหลักสูตร HF Course

ทุกศูนย์จะมีสภาวิชาการ (The Pedagogical Council) ประกอบด้วย ครูใหญ่และครูทุกคนของศูนย์

ด้านสภาของนักศึกษา แต่ละศูนย์ของการศึกษาผู้ใหญ่จะมีสภาของ นักศึกษา สภาแต่งตั้งตัวแทนเข้าไปมีส่วนร่วมในทุกๆ คณะกรรมการ ที่ศูนย์จัดตั้งขึ้น โดยเฉพาะในเรื่องของผู้เรียนโดยทั่วไป

สภาสำหรับการศึกษาผู้ใหญ่ในระดับขั้นพื้นฐาน มีหน้าที่ให้คำแนะนำ แก่รัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการที่เกี่ยวกับความต้องการในระดับพื้นฐานของ การศึกษาผู้ใหญ่ และเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของหน่วยงานที่เปิดสอนการศึกษาผู้ใหญ่ และการฝึกอบรม ทั้งนี้เพื่อมองหาคำเป็นไปได้ในการเชื่อมต่อการศึกษาผู้ใหญ่ สายสามัญกับสายอาชีพ

ระบบการศึกษา ของ ราชอาณาจักรเดนมาร์ก

Labour Market Training (AMU) หรือการฝึกงานเพื่อตลาดแรงงาน ขึ้นอยู่กับความร่วมมือระหว่างกระทรวงแรงงานกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง สภาตลาดแรงงาน (Labour Market Council) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีเกี่ยวกับ นโยบายของตลาดแรงงานและมีคณะกรรมการอีก 4 คณะ ซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับ อาชีพต่างๆ ให้คำแนะนำแก่ รัฐมนตรีด้วย

ในระดับท้องถิ่น คณะกรรมการของศูนย์จะประกอบไปด้วยตัวแทนจาก ผู้ที่เกี่ยวข้องในการศึกษาผู้ใหญ่และสถาบันฝึกอบรมส่วนท้องถิ่น และตัวแทน จากวิชาชีพต่างๆ ทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาของศูนย์การฝึกอบรมเพื่อตลาดแรงงาน ได้รับเงินสนับสนุนเงินจากภาษีแรงงาน ซึ่งเก็บจากทุกคนที่อยู่ในตลาดแรงงาน ทั้งนายจ้างและลูกจ้าง

การศึกษาระบบเปิด หรือ Open Education สภาการศึกษาผู้ใหญ่ (Council for Adult Education) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ รัฐมนตรี แรงงาน รัฐมนตรีการค้าและอุตสาหกรรม เกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ที่ทางการศึกษาต้องการ รวมทั้งความเกี่ยวข้องที่เกิดขึ้นในการศึกษาผู้ใหญ่ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความต้องการของตลาดแรงงาน การอุตสาหกรรมและนโยบาย ในการประเมินผล

ผู้เข้าเรียนการศึกษาผู้ใหญ่จะต้องจ่ายเงินค่าการศึกษาจากทุนของรัฐ เพื่อประโยชน์ในการเรียนการสอนแก่สถาบันหรือวิทยาลัยการอาชีพ เพื่อเป็น ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ โดยค่าเล่าเรียนคิดจากค่าใช้จ่ายประมาณ 25-30 % ของค่าใช้จ่ายทั้งหมดของสถาบัน

ระบบการศึกษาต่อเนื่องสำหรับผู้ใหญ่ (The Further Education System for Adult) กระทรวงศึกษาธิการรับผิดชอบงานด้านนี้ โดยจัดฝึกอบรมวิชาชีพพื้นฐาน สำหรับผู้ใหญ่ตามคำแนะนำของสภาอาชีพศึกษา (Council for Vocational Education) สภาสำหรับการฝึกอบรมวิชาชีพสำหรับผู้ใหญ่ สภาการศึกษาด้าน สังคมและสุขภาพ และสภาการศึกษาด้านเกษตรกรรม

ทั้งรัฐและเขต ร่วมกันรับผิดชอบทางงบประมาณให้แก่สถาบันซึ่งเปิดสอนในสาขาด้านนี้ ส่วนผู้เข้าเรียนจะต้องมอบทุนให้สถาบันการศึกษาผู้ใหญ่ ทุนจัดไว้สำหรับผู้ที่มีการศึกษาในระดับต่ำ วัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนมีความรอบรู้ ส่วนบุคคลที่มีการศึกษาในระดับสูงต้องหากเงินมาจ่ายค่าเล่าเรียนเอง

4. หน่วยงานทางการศึกษาผู้ใหญ่

หน่วยงานทางการศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ (AVU) เปิดเป็นศูนย์การศึกษาผู้ใหญ่ 73 แห่ง

การฝึกอบรมให้ตลาดแรงงาน (AMU) 23 ศูนย์และวิทยาลัยการอาชีพ 9 แห่ง

ในด้านการศึกษาระบบเปิด เปิดสอนในวิทยาลัยอาชีพและสถาบันอุดมศึกษา

การศึกษาสายสามัญและการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับผู้ใหญ่จะเปิดสอนในโรงเรียนหรือสถาบันที่เปิดสอนวิชาอาชีพในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือหน่วยงานที่มีความเชี่ยวชาญในวิชาชีพที่เกี่ยวกับสายอาชีพ

โปรแกรมการศึกษาต่อเนื่องสำหรับผู้ใหญ่เปิดสอนในวิทยาลัยการอาชีพและในสถาบันอุดมศึกษา โดยจะเปิดสอนในกรอบการศึกษาระบบเปิด (Open Education) ภายในกรอบระบบการศึกษาปัจจุบัน

5. สายวิชาที่เปิดสอน

การศึกษาสายสามัญ เปิดสอนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย และบุคคลที่มีอายุ 18 ปี วัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มคุณวุฒิและทักษะให้แก่ผู้ใหญ่เพื่อประโยชน์ในการทำงาน

แต่ละศูนย์การศึกษาผู้ใหญ่ต้องสอนวิชาภาษาเดนมาร์ก คณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ เยอรมัน ฝรั่งเศส สังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ รวมทั้งจิตวิทยา ประวัติศาสตร์ และปรัชญา โดยกระทรวงศึกษาธิการรับผิดชอบหลักสูตรเหล่านี้

ระบบการศึกษา ของ ราชอาณาจักรเดนมาร์ก

วิธีสอนมักจะสอนเป็นสายวิชา ผู้ใหญ่ที่ไม่ได้เข้ามาเรียนอาจจะขอสอบเทียบได้ การประเมินผลก็เหมือนกับวิธีทั่วไป

ผู้สำเร็จการศึกษาจะได้ประกาศนียบัตรในแต่ละสายวิชาที่จบ ซึ่งการเรียนจบในสายวิชาเหล่านี้จะนำไปสู่การได้รับประกาศนียบัตรจบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นหรือ HF ได้

ครูที่สอนการศึกษาสายสามัญต้องมีคุณสมบัติเดียวกับครูที่สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา

การฝึกอบรมเพื่อตลาดแรงงาน (Labour Market Training) เป็นการฝึกอบรมเพื่อแรงงานที่มีทักษะและไม่มีทักษะ ที่มีงานทำและไม่มีงานทำ การศึกษาแบบนี้เปิดบริการสำหรับบุคคลซึ่งกำลังหางานทำ เป็นแรงงานกึ่งฝีมือ แก่ผู้ที่สำเร็จการอาชีวศึกษา หรือโปรแกรมการฝึกอบรม หรือบุคคลที่อยู่ในการศึกษาต่อเนื่องอยู่แล้ว มีวัตถุประสงค์เพื่อฝึกคนเข้าสู่ตลาดแรงงานเพื่อให้เกิดแรงงานอย่างสมดุลในทุกสาขาที่เป็นความต้องการของตลาดแรงงาน

หลักสูตรที่เปิดสอนจะเปิดสอนในกรอบของ 50 สาขาอาชีพ แต่ละวิชาจะแตกต่างกันไปตามสาขาวิชานั้น ในแต่ละวิชาจะเป็นโมดูล จะเรียนประมาณ 1 – 5 สัปดาห์ เมื่อจบรายวิชานี้จะได้รับคุณสมบัติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการฝึกอบรมต่อเนื่องและการจ้างงาน นอกจากนี้ก็มีรายวิชาที่ฝึกสำหรับหน่วยงานที่ทำอยู่แล้วตามความต้องการของหน่วยงาน ส่วนค่าใช้จ่ายนั้นหน่วยงานต้องรับผิดชอบจ่ายเอง

รายวิชาพิเศษสำหรับบุคคลที่ว่างงาน วิชาฝึกอบรมเหล่านี้จะประกอบด้วยวิชาเบื้องต้น เพื่อปรับปรุงโอกาสการทำงานของผู้ที่ว่างงาน โดยจัดเฉพาะวิชาตามความต้องการของกลุ่ม เช่น หลักสูตรหรือวิชาชีพ 1 ปี สำหรับคนว่างงานอายุ 25 ปีขึ้นไป หลักสูตรระยะยาวสำหรับคนว่างงานที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป การฝึกอบรมสำหรับคนเข้าเมืองและโปรแกรมแนะแนวการอาชีพระยะสั้น-ยาว ซึ่งจะช่วยให้คนว่างงานมีงานทำ

วิธีการสอน รายวิชาที่เปิดสอนมีลักษณะเป็นส่วนๆ แยกจากกัน (โมดูล) บางรายวิชาประเมินผลโดยการสอบ บางวิชาต้องใช้ระยะเวลาเรียนนาน เช่น ช่างเครื่องบิน

ประกาศนียบัตรจะให้แก่ผู้สำเร็จการฝึกอบรมเพื่อเป็นเครื่องพิสูจน์ว่าผ่านการฝึกอบรมมาแล้ว หรือผ่านการสอบมาแล้ว ซึ่งในประกาศนียบัตรเหล่านี้ จะแสดงการเรียนสำเร็จ และการผ่านมาตรฐานในระดับนานาชาติ เช่น ข่างเชื่อมโลหะ เป็นวิชาที่เรียนนาน จบแล้วก็จะได้ประกาศนียบัตร

ผู้ฝึก ครูที่มาฝึกนักเรียนเหล่านี้ต้องเป็นผู้สำเร็จและมีคุณสมบัติด้าน อาชีวศึกษาและการฝึกอบรม และมีประสบการณ์ในอาชีพ 3 – 5 ปี และเรียนจบปีที่ 10 ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

การศึกษาระบบเปิด สอนเป็นรายวิชาหรือกลุ่มวิชาโดยวิทยาลัยอาชีพ หรือสถาบันอุดมศึกษา การศึกษาเปิดซึ่งจะเปิดสำหรับทุกคน ทั้งผู้ที่มีงานทำ และ ผู้ว่างงาน มีวัตถุประสงค์เพื่อให้การศึกษาแก่ผู้ใหญ่ทุกเมื่อ ทุกเวลาที่เขาต้องการและ สามารถกลับเข้าสู่ระดับการศึกษาสายปกติ เมื่อมีคุณสมบัติครบถ้วน

หลักสูตรและวิชาที่ใช้สอนแตกต่างกันออกไป เพราะการศึกษาเปิด สามารถเปิดได้ทุกวิชาตั้งแต่หลักสูตรที่มีระยะเวลาเรียน 1 – 8 สัปดาห์ จนกระทั่งถึงการเรียนที่นำไปสู่ประกาศนียบัตรในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือ HF โดยวิชาที่เปิดสอนต้องเป็นไปตามวิชาที่เปิดสอนในสายสามัญและสถาบัน การศึกษาที่เรียนเต็มเวลา

กิจกรรมการเรียนการสอนในการศึกษาเปิด อาจจะเป็นเรียนบางเวลา เต็มเวลาหรือแล้วแต่สะดวก มีการให้หน่วยกิตเป็นรายวิชา หรือเป็นโปรแกรม แล้วแต่จะจัดตามความต้องการหรือความสะดวกของผู้เรียนเป็นสำคัญ

การประเมินผล เป็นการประเมินผลแบบไม่ต่อเนื่อง โดยประเมินผล แบบเดียวกับสายการเรียนปกติ

ประกาศนียบัตรที่ให้จะให้เป็นใบแสดงผลการเรียน (Transcript) เมื่อเรียนจบรายวิชาเป็นทอม หรืออาจเป็นใบประกาศนียบัตร เมื่อสำเร็จ โปรแกรมก็ได้

ส่วนครูที่มาสอนในการศึกษาเปิดนั้น จะมีคุณสมบัติเดียวกับครูที่สอนใน การศึกษาสายปกติ

ระบบการศึกษา ของ ราชอาณาจักรเดนมาร์ก

ระบบการศึกษาต่อเนื่องสำหรับผู้ใหญ่ มุ่งหวังที่จะให้บุคคลที่ต้องการได้รับการศึกษา โดยได้รับประกาศนียบัตรเพื่อใช้ประโยชน์ในการทำงาน สำหรับการศึกษาระดับพื้นฐาน (GVU) จัดสำหรับผู้มีอายุ 25 ปีขึ้นไป ทำงานมาแล้วอย่างน้อย 2 ปี ต้องจบการศึกษาพื้นฐานวิชาใดวิชาหนึ่งที่ตัวเองต้องการจะเรียนต่อ มีทั้งระดับประกาศนียบัตร ระดับเชี่ยวชาญ และระดับก้าวหน้า เป็นต้น

วัตถุประสงค์ของระบบ เพื่อให้ผู้ใหญ่อะไรก็ตามมีโอกาสปรับปรุงความรู้ และสมรรถนะของวิชาชีพตนเองโดยให้ได้ประกาศนียบัตรการศึกษาในระดับพื้นฐานและในระดับก้าวหน้า

หลักสูตรที่สอนมีตั้งแต่การศึกษาพื้นฐานทั่วไป จนถึงการศึกษาขั้นก้าวหน้า ส่วนวิธีการสอนก็ดำเนินการโดยโรงเรียนหรือสถาบัน จัดเป็นแผนเฉพาะสำหรับนักศึกษาแต่ละคน โดยจะสอนเพิ่มเติมจากความรู้เดิมเพื่อให้จบในระดับประกาศนียบัตรใดระดับหนึ่งตามที่เขาต้องการ ผู้แนะนำจะทำหน้าที่แนะนำการเรียนให้แก่ผู้เข้าเรียน ซึ่งวิชาที่เรียนอาจจะไปเรียนปกติหรือเรียนแบบยืดหยุ่นตามแต่ละดวง

การประเมินผลใช้วิธีเดียวกับการประเมินผลในสาขาวิชาชีพระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในทุกๆระดับ ประกาศนียบัตรจะให้ก็ต่อเมื่อจบโปรแกรมระดับใดระดับหนึ่งตามที่กำหนด ครูผู้สอนในการศึกษาต่อเนื่องของผู้ใหญ่จะมีคุณสมบัติเดียวกับครูในสถาบันปกติ

การศึกษาของผู้ใหญ่จะคู่ขนานไปกับการศึกษาในระบบปกติ และสามารถปรับเปลี่ยนไปมาได้ระหว่าง 2 ระบบ

6. สถิติ

สถิติทั่วไปสำหรับการศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่ มีข้อมูลดังนี้

(1) จำนวนนักศึกษาผู้ใหญ่จำแนกเป็น 4 ประเภท คือ

	เต็มเวลา	รายวิชา
- การศึกษาสายสามัญทั่วไปสำหรับผู้ใหญ่	30,439 คน	252,350 คน
- การฝึกอบรมอาชีพสำหรับผู้ใหญ่	14,725 คน	292,857 คน
- การศึกษาระบบเปิดสำหรับผู้ใหญ่ในสถาบันอุดมศึกษา	11,876 คน	
- การศึกษาระบบเปิดที่วิทยาลัยอาชีวศึกษา	8,339 คน	

*หมายเหตุ : บางคนอาจจะเรียนมากกว่า 1 หลักสูตร ก็ได้

(2) จำนวนนักศึกษาผู้ใหญ่ จำแนกตามอายุของผู้เรียน และประเภทหลักสูตร

การศึกษาสายสามัญและวิชาชีพ

อายุ	การศึกษาสายสามัญ	การฝึกอบรมวิชาชีพ
- อายุต่ำกว่า 30 ปี	21,122	61,415
- อายุ 30 – 39 ปี	7,437	89,954
- อายุ 40 – 49 ปี	6,574	78,616
- อายุมากกว่า 49 ปี	11,673	62,872

การศึกษาระบบเปิด

- การศึกษาระบบเปิดในวิทยาลัยอาชีพ ผู้เรียนอายุเฉลี่ย 39 ปี
 - การศึกษาระบบเปิดในสถาบันอุดมศึกษาอายุจะแปรเปลี่ยนมาก ผู้ที่เรียนวิชาเศรษฐศาสตร์ อายุเฉลี่ย 39 ปี 70 % ของผู้เรียนในการศึกษาต่อเนื่อง สำหรับครู อายุเฉลี่ยจะมากกว่า 40 ปี

UNIVERSITY OF COPENHAGEN

8

ครูและการฝึกหัดครู

การฝึกหัดครูของเดนมาร์กแตกต่างกันตามระดับการสอน เป็นที่น่าสังเกตว่าระยะเวลาการฝึกอบรมของครูเดนมาร์กนานกว่าอาชีพอื่นและรายได้ครูก็สูงกว่าด้วย จึงขอนำเสนอแยกตามการสอนประเภทต่างๆ ดังนี้

1. การฝึกหัดครูก่อนวัยเรียน

ครูก่อนวัยเรียนต้องผ่านการฝึกหัดครูและมีลิตธิสอนจนถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีลิตธิสอน ได้แก่ วิชาพลศึกษา งานถักถัวย และคหกรรมศาสตร์ในการศึกษาภาคบังคับด้วยการฝึกหัดครูก่อนวัยเรียนมี 3 โปรแกรม คือ อนุบาล (kindergarten) นันทนาการ (recreation) และบริการสังคม (Socio education programme)

การฝึกหัดครูอนุบาลเริ่มก่อตั้งเมื่อ ค.ศ. 1885 เป็นหลักสูตร 1 ปี ต่อมาปี ค.ศ. 1918 ขยายเป็น 2 ปี ส่วนการฝึกหัดครูนันทนาการก่อตั้ง ค.ศ. 1927 และปี ค.ศ. 1969 การฝึกหัดครูก่อนวัยเรียนขยายเป็นหลักสูตร 3 ปี

การฝึกหัดครูหลักสูตรบริการสังคม เริ่มต้นเมื่อทศวรรษ 1930 ใช้เวลาอบรม 4 เดือน ต่อมาขยายเป็น 5 เดือน มีหน้าที่ดูแลเด็กเล็ก ปี ค.ศ. 1950 ขยายเป็น 10 เดือน และ ค.ศ. 1974 ขยายเป็นหลักสูตร 3 ปี ขยายขอบเขตของงานเป็นดูแลเด็ก เยาวชน และผู้สูงอายุที่พิการทางร่างกายและสมองด้วย

หน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการฝึกหัดครูก่อนวัยเรียนคือ College Council for the Educator Programme (CCEP) มีหน้าที่ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในเรื่องการฝึกหัดครูก่อนวัยเรียน แต่ละวิทยาลัยครูมีคณะกรรมการบริหารมีกรรมการมาจากตัวแทนสาขาวิชาต่างๆ ของครู ตัวแทนบุคคลในท้องถิ่น นักศึกษาคณาจารย์ แต่ละวิทยาลัยมีสภาคณาจารย์และสภานักศึกษาให้ คำแนะนำผู้บริหารวิทยาลัย สภานักศึกษาแต่งตั้งตัวแทน 2 คน เข้าเป็นกรรมการบริหาร

ระบบการศึกษา ของ ราชอาณาจักรเดนมาร์ก

วิทยาลัยครูก่อนวัยเรียนมีจำนวน 34 แห่ง ทำหน้าที่ฝึกหัดครูก่อนวัยเรียน นักศึกษาในแต่ละวิทยาลัยโดยเฉลี่ยประมาณ 616 คน วิทยาลัยรับนักศึกษาที่สำเร็จจาก Gymnasium, HF, HHX หรือ HTX หรืออย่างน้อยที่สุดจบปีที่ 10 ในโรงเรียนการศึกษาภาคบังคับ มีประสบการณ์ในการทำงาน หรือ คุณวุฒิทางวิชาชีพ และต้องมีอายุ 18 ปีขึ้นไป

หลักสูตรการฝึกอบรมใช้เวลา 41 เดือนหรือ 3 1/2 ปี การเรียนภาคทฤษฎีเรียนที่วิทยาลัยและการฝึกปฏิบัติที่สถานฝึกงานในสภาพจริงสลับกันไป โดยมีระยะเวลาการศึกษาปฏิบัติรวม 64 สัปดาห์

หลักสูตรการฝึกอบรมตลอดระยะเวลา 3 1/2 ปี แบ่งเป็นร้อยละจัดจำแนกตามหมวดวิชาดังนี้

1) วิชาครูและจิตวิทยา	30 %
2) วิชาสังคมและสุขภาพศาสตร์	20 %
3) วิชาเกี่ยวกับกิจกรรมและวัฒนธรรม (รวมวิทยาศาสตร์)	40 %
4) การสื่อสาร (การจัดองค์กรและการจัดการ)	10 %

การฝึกอบรมจะจัดเป็นโปรแกรมตามงานหลักคือการเลี้ยงดูเด็ก เยาวชน คนชรา คนพิการ และคนมีปัญหาด้านสังคม คนพิการทางร่างกายและจิตใจ การอนุบาลและการล้นหนากการ เป็นต้น

การสอนอาจจะสอนเป็นรายวิชา กลุ่มวิชา หรือสอนเป็นสหวิทยาการก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวิทยาลัย นักศึกษาต้องเข้าร่วมนวัตกรรมการและโครงการการพัฒนาที่วิทยาลัยเข้าร่วมดำเนินการรวมอยู่ด้วย ในภาพรวมจะแบ่งเป็นฝึกปฏิบัติ 1 ใน 3 ของเวลา ภาคทฤษฎี 1 ใน 3 และกิจกรรมและวัฒนธรรมอีก 1 ใน 3 ของเวลา

แต่ละครั้งของการฝึกปฏิบัติจะมีการประเมินผลร่วมกันระหว่างวิทยาลัย กับสถานฝึกงานในลักษณะผ่านหรือไม่ผ่าน เมื่อนักศึกษาเข้าเรียนปีที่ 1 ในวิทยาลัย จะมีการประเมินผลปลายปี ซึ่งต้องสอบให้ผ่านตามมาตรฐานที่กำหนด ส่วนสาขาเฉพาะแต่ละคนจะมีการประเมินโดยผู้ประเมินภายนอก ตลอดหลักสูตรจะมีการประเมินรวม 3 ครั้ง ถ้าสอบตกครั้งแรกมีสิทธิขอสอบแก้ตัวได้ไม่เกิน 2 ครั้ง

เมื่อผ่านการสอบทั้ง 3 ครั้งจะได้รับประกาศนียบัตร และสามารถสมัครเข้าเป็นครูระดับก่อนวัยเรียนได้

2. การฝึกหัดครูการศึกษาภาคบังคับ

พระราชบัญญัติการฝึกหัดครูครั้งแรกมีเมื่อปี ค.ศ. 1818 ปี ค.ศ. 1966 การฝึกหัดครูการศึกษาภาคบังคับใช้เวลาเรียน 3 1/2 ปี ค.ศ. 1985 เวลาเรียนขยายเป็น 4 ปี จนกระทั่งปัจจุบันวิชาหลักซึ่งแต่เดิมนั้นบังคับเพียง 2 กลุ่มวิชา แต่ในปัจจุบันบังคับ 4 กลุ่มวิชา และหนึ่งในจำนวนนี้ต้องเป็นภาษาเดนมาร์กหรือคณิตศาสตร์ และครูต้องสอนวิชาหลักของตนเท่านั้น พื้นฐานการฝึกหัดครูสำหรับการศึกษภาคบังคับมาจาก Consolidation Act No. 608 ลงวันที่ 10 กรกฎาคม ค.ศ.1997

หน่วยงานรับผิดชอบคือ College Council for Teacher Training มีกรรมการ 13 คน ซึ่งมีหน้าที่ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีเกี่ยวกับการฝึกหัดครูในระดับการศึกษาภาคบังคับ แต่ละวิทยาลัยครูจะมีกรรมการบริหาร มีสภาคณาจารย์ และสภานักศึกษาเช่นเดียวกับวิทยาลัยครูก่อนวัยเรียน

วิทยาลัยครูการศึกษาภาคบังคับมีจำนวน 18 แห่ง โดยเฉลี่ยมีนักศึกษาแห่งละ 885 คน รับนักศึกษาจบจากระดับมัธยมศึกษาตอนปลายตามหลักสูตร gymnasium, HF, HHX หรือ HTX

หลักสูตรแบ่งออกเป็นกลุ่มวิชา สัดส่วนเวลาที่เรียนรวม 4 ปีมีดังนี้

1) คริสเตียนศึกษา/ปรัชญาชีวิต	0.20 ปี
2) วิชาหลักภาษาเดนมาร์ก หรือคณิตศาสตร์หรือทั้ง 2 วิชา	0.70 ปี
3) วิชาหลัก กลุ่มละ 0.55	1.65 ปี
4) การศึกษาอิสระเลือกได้จากวิชา หลัก 1 กลุ่ม	0.15 ปี
5) วิชาการศึกษาและจิตวิทยา	0.70 ปี
6) การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ	<u>0.60</u> ปี
รวม	<u>4.00</u> ปี

ระบบการศึกษา ของ ราชอาณาจักรเดนมาร์ก

กลุ่มวิชาที่เลือกเป็นวิชาหลักนอกเหนือจากบังคับเลือกตามข้อ 2 ให้เลือก จาก 3 กลุ่มวิชาดังต่อไปนี้

1. มนุษยศาสตร์ – ภาษาเดนมาร์ก อังกฤษ ฝรั่งเศส ประวัติศาสตร์ คริสเตียนศึกษา/ศาสนศึกษา สังคมศึกษาและเยอรมัน

2. วิทยาศาสตร์ธรรมชาติ ชีววิทยา ฟิสิกส์/เคมี ภูมิศาสตร์ คณิตศาสตร์ และธรรมชาติ/เทคโนโลยี

3. วิชาปฏิบัติ/สุนทรีย์ – วิจิตรศิลป์ คหกรรมศาสตร์ การออกแบบเสื้อผ้า การกีฬา ดนตรี งานไม้/งานโลหะ

วิชาหลักต้องเรียนอย่างน้อย 4 ภาคเรียน

การเรียนการสอนมุ่งให้นักศึกษามีประสบการณ์กับหลากหลายวิธีทำงานและวิธีสอน รวมทั้งการทำงานแบบสหวิทยาการและการทำโครงการ การฝึกประสบการณ์วิชาชีพใช้เวลา 24 สัปดาห์ มีทั้งการสอนบทเรียน และการร่วมทำงานกับคณะครูในด้านอื่นๆ ภายใต้การนิเทศของครูพี่เลี้ยง 1-2 คน ต้องสอนครบทั้ง 4 สาขาวิชาหลัก ในโรงเรียนการศึกษาภาคบังคับ และโรงเรียนรูปแบบอื่นโดยมี ICT รวมอยู่ในการฝึกประสบการณ์การวิชาชีพด้วย

การสอบไล่ต้องสอบทุกวิชายกเว้นการฝึกปฏิบัติซึ่งจัดสอบโดยกรรมการภายนอก มีทั้งสอบปากเปล่า ข้อเขียน และการปฏิบัติ อาจแบ่งการสอบออกเป็นหลายตอนได้ ข้อสอบข้อเขียนนั้น ออกข้อสอบและตรวจโดยกระทรวงศึกษาธิการตามเวลาที่กำหนด

3. การฝึกหัดครูสำหรับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ หลักสูตร Gymnasium HF, HHX, และ HTX

การฝึกหัดครูระดับนี้ทำในมหาวิทยาลัยก่อนค.ศ. 1980 ใช้เวลา 6-7 ปี ปัจจุบันลดเหลือ 5 ปี การฝึกหัดครูระดับนี้ผู้สมัครเข้าเรียนต้องได้ปริญญาตรีสาขาใดสาขาหนึ่งของวิชาที่เปิดสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้กำหนดจำนวนรับไว้ตามตำแหน่งที่คาดว่าจะว่างและรับปีละ 2 ครั้ง โดยรับในฤดูใบไม้ผลิ 50% และรับฤดูใบไม้ร่วง 50%

การฝึกอบรมครูแบ่งเป็น 2 ตอน ตอนแรกใช้เวลา 5 เดือน ตอนที่ 2 หลักสูตรใช้เวลา 2 เดือน แต่นักศึกษามีเวลาทำให้เสร็จภายในระยะเวลา 2 ปี ในขณะที่เป็นครูทดลองปฏิบัติการ

หน่วยงานรับผิดชอบการฝึกอบรมครูสอนหลักสูตร Gymnasium และ HF คือ Department of General Upper Secondary Education ส่วนหลักสูตรครูสอนระดับ HHX และ HTX คือ Education Committee for Commercial School Teachers และ Education Committee for Technical School Teachers ภายใต้หน่วยงานซึ่งวางแผนงานอย่างใกล้ชิดกับผู้ใช้ครู คือ National Institute for the Educational Training of Vocational Teachers (DEL)

การศึกษาภาคทฤษฎีทางวิชาการศึกษาเรียนที่ Danish Institute for General Upper Secondary School Education, University of Southern Denmark ใช้เวลา 5 เดือน เมื่อจบช่วงนี้นักศึกษาจะได้รับการบรรจุเป็นครูทดลองที่โรงเรียนและเรียนตอนที่ 2 ไปด้วย ให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลา 2 ปี

ส่วนครูที่สอนหลักสูตร HHX และ HTX เข้ารับการอบรมภาคทฤษฎีที่ศูนย์อบรมครู 5 แห่งทั่วประเทศของ National Institute for Educational Training of Vocational Teachers (DEL) แล้วบรรจุทดลองงานและเรียนตอนที่ 2

ผู้สมัครเข้ารับการอบรมเป็นครูสอนหลักสูตร HHX และ HTX ต้องได้ปริญญาตรีในสาขาวิชาที่สอน โดยมีประสบการณ์การทำงานมาก่อน 2 ปี

การประเมินผลการเรียน โดยกระทรวงศึกษาธิการให้คะแนนเป็น 13 ระดับ ต้องสอบได้ระดับ 6 ขึ้นไปจึงจะผ่านและรับประกาศนียบัตรได้และเป็นครูถาวรต่อไป

4. การฝึกหัดครูสำหรับมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพศึกษา

ครูที่สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพศึกษาของเดนมาร์ก มีประมาณ 9,000 คน 2 ใน 3 เป็นครูอาชีพศึกษา อีก 1 ใน 3 เป็นครูสายวิชาสามัญศึกษา การฝึกหัดครูสายอาชีพศึกษาของเดนมาร์กฝึกอบรมวิชาครูดำเนินการโดย National Institute for the Educational Training of Vocational Teacher (DEL) ซึ่งมีศูนย์อยู่ 5 แห่งทั่วประเทศ การเปลี่ยนแปลงการฝึกอบรมเกิดขึ้นในปี ค.ศ. 1989 ทำให้ DEL ลดบทบาทลงมาก เพราะงบประมาณส่วนหนึ่งโอนไปอยู่วิทยาลัยที่ครูฝึกปฏิบัติ วิทยาลัยจัดซื้อบริการฝึกอบรมภาคปฏิบัติได้ตามที่เห็นสมควร DEL จึงไม่มีอำนาจควบคุมในส่วนนี้เหมือนดังแต่ก่อน

กระทรวงศึกษาธิการได้ออกคำสั่งที่ 60 เมื่อ 24 มกราคม ค.ศ. 1995 กำหนดคุณสมบัติของการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพ และคำสั่งที่ 61 เมื่อ 29 กรกฎาคม ค.ศ. 1991 กำหนดคุณสมบัติของครูสอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพศึกษา หน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการฝึกหัดครูด้านนี้คือ DEL ซึ่งมีคณะกรรมการอยู่ 2 ชุด คือ Education Committee for Commercial College Teacher และ Education Committee for Technical College Teacher รับผิดชอบงานแต่ละด้าน การฝึกอบรมครูกระทำที่ศูนย์ 5 แห่งทั่วประเทศ

ผู้ที่ต้องการจะเป็นครูสายอาชีพศึกษาสอนวิชาอาชีพศึกษาโดยตรงต้องมีคุณวุฒิจานวิชาชีพ และมีประสบการณ์ในงานมาไม่น้อยกว่า 5 ปี

ส่วนครูสายวิชาการต้องสำเร็จปริญญาตรีสาขาวิชาที่ต้องการสอน และมีประสบการณ์การทำงานมาไม่ต่ำกว่า 2 ปี

การรับนักศึกษาครูจะรับตามตำแหน่งว่าง การฝึกอบรมจะสลับกันระหว่างทฤษฎีและปฏิบัติอย่างสอดคล้องกันใช้เวลา 3 ภาคเรียน ภาคทฤษฎีใช้เวลา 14 สัปดาห์และภาคปฏิบัติ 4 สัปดาห์ ภาคทฤษฎีจะสอนที่สถาบัน ส่วนภาคปฏิบัติจะฝึกที่หน่วยงานตามสาขาวิชาชีพของนักศึกษา ภาคทฤษฎีสอนวิชาการศึกษาและวิชาที่เกี่ยวข้อง 50 % การสอนและจิตวิทยา 40% และการพัฒนางาน 10%

ภาคปฏิบัติจะดำเนินการภายใต้การดูแลของครูอาวุโส 1-2 คน แต่งตั้งโดยปรึกษากับนักศึกษาเก่าอนแต่งตั้ง ภาคปฏิบัติต้องประสานงานกับสถานประกอบการอย่างใกล้ชิดเพื่อให้ นักศึกษาครูก้าวทันกับความก้าวหน้าในวิชาชีพ

การประเมินผลภาคทฤษฎีเป็นการประเมินโครงการงานซึ่งนักศึกษาทำคนเดียวหรือร่วมกับเพื่อนในปัญหาหรือหัวข้ออาชีวศึกษาที่ตนเองเป็นผู้เลือก นักศึกษาเสนอรายงานและสอบปากเปล่า สถาบันที่สอนภาคทฤษฎีจะแต่งตั้งกรรมการภายใน 1 คน และภายนอก 1 คน สอบโครงการงานของนักศึกษาเป็นรายคน

ภาคปฏิบัติเป็นการสอบทักษะการสอนวิชาชีพโดยนักศึกษสอนบทเรียน 1-2 บท โดยมีที่ปรึกษาและกรรมการจากสถาบันที่สอนภาคทฤษฎีมาเป็นกรรมการสอบอีกด้วย

เมื่อสอบผ่านทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติแล้วจะได้รับประกาศนียบัตรการเป็นครูสายอาชีวศึกษาและเป็นครูถาวร

5. การฝึกหัดครูระดับอุดมศึกษา

ไม่มีระเบียบเกี่ยวกับครูหรืออาจารย์สอนในระดับอุดมศึกษา โดยทั่วไปผู้สอนต้องมีวุฒิปริญญา Ph.D ในวิชาที่ตนสอน ส่วนวิชาครูนี้นางสถาบันได้มีการดำเนินการให้การอบรมอาจารย์ใหม่ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ ภาคทฤษฎีทำการฝึกอบรมในหลักการศึกษาวิธีสอน และจิตวิทยาการสอน 24 บทเรียน ส่วนภาคปฏิบัติจะทำการสอนภายใต้การดูแลของอาจารย์ที่มีประสบการณ์สูง

ขณะนี้ได้มีการเจรจาเพิ่มค่าตอบแทนให้ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ที่ผ่านการอบรมวิชาครุระหว่างกระทรวงการคลัง กระทรวงศึกษาธิการ และ Danish Confederation of Professional Association ไม่มีหน่วยงานรับผิดชอบการฝึกอบรมวิชาครูให้แก่อาจารย์มหาวิทยาลัยโดยตรง

6. เงื่อนไขการทำงานของครู

เงื่อนไขการทำงานของครูแต่ละประเภทมีดังนี้

1. **ครูสอนระดับก่อนวัยเรียน** หน่วยงานที่รับผิดชอบด้านนี้คือ Association of Local Authorities, Union of Teachers and Club Leaders (BUPL)

ครูเข้าทำงานใน 2 ลักษณะคือ (1) การจ้างเป็นรายเดือนมีชั่วโมงการทำงาน 10 ชั่วโมง /สัปดาห์ หรือจ้างเป็น 3 เดือนก็ได้ (2) จ้างเป็นรายชั่วโมง โดยมีชั่วโมงน้อยกว่า 10 ชั่วโมง ต่อสัปดาห์ หรือครูที่ไม่คิดจะเป็นครูถาวร เป็นต้น การจ้างทำเป็นกลุ่มและมีฐานะคล้ายข้าราชการพลเรือน แต่ไม่มีระบบการเลื่อนตำแหน่งโดยอัตโนมัติ ส่วนครูใหญ่ได้รับการแต่งตั้งเข้าสู่ตำแหน่งเพราะความสามารถ และไม่มีการประเมินการปฏิบัติงานครู ไม่มีระบบการย้ายโรงเรียนหรือเปลี่ยนตำแหน่ง ถ้าอยากไปทำงานโรงเรียนอื่นต้องเริ่มต้นสมัครใหม่

การให้ออกจากงานขึ้นอยู่กับนายจ้างซึ่งต้องแจ้งครูและสหภาพครูล่วงหน้า เป็นบันทึก พร้อมเหตุผล ระยะเวลาแจ้งล่วงหน้าขึ้นอยู่กับประสบการณ์ในการทำงาน เงินเดือนแบ่งออกเป็นขั้นตามระยะเวลาการทำงาน เงินรายได้ชั้น 20 ปีละ 203,497 DKK และเงินเพิ่ม 14,056 DKK เป็นต้น สัปดาห์หนึ่งทำงาน 37 ชั่วโมง วันหยุดเช่นเดียวกับลูกจ้างของหน่วยงานอื่นๆ ปีหนึ่งได้หยุด 5 สัปดาห์ โดยได้รับเงินเดือนเต็ม การลาคลอดโดยได้รับเงินเดือนเต็มลาได้ 8 สัปดาห์ก่อนคลอดและ 14 สัปดาห์หลังคลอด สองสัปดาห์แรกหลังคลอดเป็นสภาพบังคับ

ครูที่มีลูกอายุ 0-8 ปี สามารถลาดูแลลูกได้ ถ้าลูกอายุไม่เกิน 1 ปี ลาได้ 8-26 สัปดาห์ ลูกอายุเกินหนึ่งปีลาได้ 8-13 สัปดาห์ การลาคลอดและดูแลบุตรใช้กับครูทุกประเภท

ครูเดนมาร์กเกษียณอายุเมื่ออายุได้ 67 ปี แต่อาจจะอยู่ทำงานต่อได้ถึง 70 ปี ปัจจุบันมีแผนสนับสนุนให้ครูเกษียณอายุเมื่ออายุครบ 60 ปี บุคคลอายุ 23 ปีขึ้นไปทำงานสัปดาห์ละไม่ต่ำกว่า 15 ชั่วโมงมีสิทธิได้รับบำนาญโดยจ่ายเงินผ่านทางกองทุนบำนาญ ครูจ่าย 8% สถาบันจ่าย 4% ของเงินเดือน

2. ครูสอนการศึกษาภาคบังคับ

เงื่อนไขการทำงานของครูที่สอนระดับการศึกษาภาคบังคับกำหนดโดย National Association of Local Authorities และ Central Organization of Teachers การเข้าทำงานจะเข้าทำงานในลักษณะครุถาวรโดยจ่ายเงินเดือนเป็นรายเดือนหรือเข้าทำงานเป็นลูกจ้างรายชั่วโมงทำการสอนทดแทนครูอื่น ครูถาวรไม่มีระบบการเลื่อนตำแหน่งโดยอัตโนมัติ ผู้ช่วยครูใหญ่หรือครูใหญ่ได้รับการแต่งตั้งเพราะความสามารถและคุณสมบัติ ครูอาจจะสมัครเข้ารับตำแหน่งผู้ช่วยหรือครูใหญ่ หรือผู้ตรวจการศึกษาได้ ไม่มีระบบการโอนหรือย้าย การให้ออกขึ้นอยู่กับนายจ้างซึ่งต้องบันทึกแจ้งครูและสหภาพของครูล่วงหน้า พร้อมเหตุผล

รายได้ของครูจะเพิ่มตามประสบการณ์ เช่น ครูที่ได้ชั้น 26 มีรายได้ ปีละ 223,946 DKK และเงินเพิ่ม 12,743 DKK หรือครูทำงาน 4 ปี จะได้ชั้น 30 ทำงาน 8 ปี ได้ชั้น 35 ซึ่งมีรายได้ปีละ 260,284 DKK และเงินเพิ่ม 7,024 DKK เป็นต้น ครูการศึกษาภาคบังคับทำงานปีละ 1,924 ชั่วโมง หรือประมาณ 37 ชั่วโมง/สัปดาห์ รวมชั่วโมงที่สอนและเตรียมการสอนซึ่งมีจำนวนเท่ากัน มีวันทำงาน 209 วัน วันหยุดได้รับเช่นลูกจ้างทั่วไป และหยุดพักผ่อนโดยมีเงินเดือน ปีละ 5 สัปดาห์

การลาคลอดและเลี้ยงดูบุตรเช่นเดียวกับครูก่อนวัยเรียน การครบเกษียณอายุ เช่นเดียวกับครูก่อนวัยเรียน แต่ระบบบำนาญ ครูจ่าย 5% นายจ้างจ่าย 10% ครูที่มีฐานะเป็นข้าราชการพลเรือน รัฐเป็นผู้จ่ายบำนาญ ขณะที่เงินเดือนเพิ่มขึ้น เงินเพิ่มพิเศษก็จะลดลง

3. ครูสอนมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญศึกษา

ไม่มีกรอบกฎหมายเกี่ยวกับเงื่อนไขการทำงานสำหรับครูแต่ละประเภท โดยเฉพาะ แต่ใช้กฎหมายที่มีอยู่โดยทั่วไปหน่วยงานที่รับผิดชอบเงื่อนไขการทำงานของครู Gymnasium และ HF คือ National Union of Upper Secondary School Teachers, National Association of Local Authorities และกระทรวงการคลังจะร่วมกันกำหนดเงื่อนไข ส่วนครูหลักสูตร HHX และ HTX

หน่วยงาน Central Organisation of Civil Servants in the State สหภาพครู และกระทรวงการคลังร่วมกันกำหนดเงื่อนไข

ครูสอน Gymnasium และ HF จะได้รับการจ้างตามตำแหน่งว่างแบบถาวร รายชั่วโมง หรือผสม ถ้าหากจ้างเกินกว่า 2 ปี ก็แสดงว่าผ่านหลักสูตรการฝึกหัดครู ครูสอน HHX และ HTX จะได้รับการจ้างคล้ายกับแบบข้าราชการพลเรือน แต่ทว่าคล้ายแบบกลุ่มมากกว่า และบางคนได้รับการจ้างแบบข้าราชการพลเรือน

ไม่มีการเลื่อนขั้นสู่ตำแหน่งผู้บริหารโดยอัตโนมัติ ผู้บริหารสถาบันจะได้รับการแต่งตั้งจากความรู้ความสามารถของครูโดยมีการพิจารณาเป็นรายบุคคล เมื่อได้รับการบรรจุเป็นครูถาวร (ผ่านระยะทดลอง 2 ปี) จะไม่มีการประเมินผลการปฏิบัติงาน นายจ้างมีอำนาจให้ครูพ้นจากตำแหน่งโดยทันทีถึงครูและสหภาพครูล่วงหน้าพร้อมเหตุผลประกอบ ครูมีสิทธิลาออกจากตำแหน่งโดยต้องแจ้งให้นายจ้างทราบล่วงหน้า 1 เดือน

เงินเดือนของครูที่มี 2 วิชาหลักและหนึ่งวิชาหลักจะแตกต่างกัน รายได้ของครูประกอบด้วยเงินเดือน เงินค่าตำแหน่งและค่าวุฒิ ครูที่สอนมาแล้ว 5 ปี จะได้รับเงินรายได้ขั้น 8 ปีละ 291,028 DKK ครูต้องทำงาน 1,680 ชั่วโมงต่อปี วันหยุดประจำปี เกษียณอายุ ระบบบำนาญ การลาคลอด และเลี้ยงดูบุตรจะเช่นเดียวกับครูการศึกษาภาคบังคับ

4. ครูสอนมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพศึกษา

เงื่อนไขการทำงาน และฐานะเช่นเดียวกับครูสอนหลักสูตร HHX และ HTX เงินเดือนของครูที่สอนเกิน 5 ปีจะได้ระดับ 8 เงินรายได้ปีละ 274,427 DKK การลาศึกษาต่อสำหรับครูที่อายุ 27 ปีขึ้นไป ลาได้ต่ำสุด 7 วัน สูงสุด 52 สัปดาห์

5. อาจารย์สอนระดับอุดมศึกษา

หน่วยงานที่กำหนดเงื่อนไขการทำงาน คือ Central Organisation of Civil Servants in the State, Danish Confederation of Professional

Association และกระทรวงการคลัง โดยกระทรวงศึกษาธิการ มอบอำนาจในการแต่งตั้งอาจารย์และข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยให้แก่มหาวิทยาลัยดำเนินการเอง อาจารย์ในมหาวิทยาลัยเป็นอัตราจ้าง ยกเว้นอาจารย์ในวิทยาลัยครูเป็นการจ้างแบบข้าราชการพลเรือนหรือทำนองคล้ายกัน

รายได้ของอาจารย์มี 3 ทางคือเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และเงินเพิ่มวิชา อาจารย์ที่สำเร็จจากมหาวิทยาลัยจะได้รับเงินเดือนชั้น 3-8 โดยชั้น 8 ได้รับปีละ 275,349 DKK อาจารย์ที่จบจากวิทยาลัยรับเงินเดือนชั้น 1-7 โดยชั้น 7 รับปีละ 268,314 DKK เงินประจำตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ 27,613 DKK รองศาสตราจารย์ 42,481 DKK เป็นต้น

7. การฝึกอบรมครูประจำการ

การฝึกอบรมระหว่างประจำการไม่เป็นสภาพบังคับสำหรับครูของเดนมาร์กและไม่เป็นเงื่อนไขในการเลื่อนเงินเดือนและตำแหน่งด้วย

7.1 ระดับก่อนวัยเรียน การฝึกอบรมครูก่อนวัยเรียน และครูการศึกษาภาคบังคับเริ่มเมื่อก่อตั้ง Royal Danish School of Educational Studies ในปี ค.ศ. 1963 เมื่อ ค.ศ. 2000 สถาบันแห่งนี้ไปรวมกับ Danish University of Education คณะกรรมการฝึกอบรมครูประจำการของเทศบาลรับผิดชอบงานด้านนี้

การฝึกอบรมครูประจำการที่สอนระดับก่อนวัยเรียนกระทำกันหลายแห่ง เช่น วิทยาลัยครู Danish University of Education, Advanced College of Socio-Educational Studies และ องค์กรวิชาชีพต่างๆ หลักสูตรใช้เวลา 1 ปี ในลักษณะเรียนบางเวลาและเต็มเวลา ครูถือเป็นหน้าที่ที่จะต้องเข้ารับการอบรมเพิ่มเติม

7.2 ระดับการศึกษาภาคบังคับ ดำเนินการโดย Danish University of Education (DUE), Colleges of Education , Country Centers, Teacher Associations และ Professional Associations ต่างๆ

ระบบการศึกษา ของ ราชอาณาจักรเดนมาร์ก

มหาวิทยาลัยการศึกษา (DUE) ให้การอบรมทุกวิชาในลักษณะช่วงเวลา ยกเว้นวิชาพลศึกษาและศิลปทัศนกรรม ครูเข้ารับการฝึกอบรมโดยสมัครใจ หลักสูตรการฝึกอบรมอยู่ระหว่าง 60 -175 ชั่วโมง ภายในเวลา 30 สัปดาห์ วิทยาลัยการศึกษาฝึกอบรมครูประจำหลักสูตร 40 -130 ชั่วโมง ส่วนจะเปิดอบรมวิชาใดบ้างนั้นศูนย์เขตจะประสานกับสมาคมครู และสถาบันฝึกอบรม เป็นรายปี สหภาพครูและกระทรวงศึกษาธิการจัดอบรมในลักษณะของการประชุม ล้มมนาและการบรรยายเช่นกัน

หัวข้อการฝึกอบรมในปี ค.ศ. 2000 คือ การสอนแบบบูรณาการ การใช้คอมพิวเตอร์ในการสอน กระบวนการเรียน การนำเสนอด้วยวาจา สุขศึกษา และการสอนนักเรียน 2 ภาษา เป็นต้น

7.3 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ การฝึกอบรมครูระดับนี้มีประวัติมายาวนาน โดยจัดเป็นความร่วมมือระหว่างสมาคมวิชาชีพครู และกระทรวงศึกษาธิการ

ค.ศ. 1998 ได้จัดตั้ง Danish Institute for General Upper Secondary Education (DIG) ทำหน้าที่วิจัยและฝึกอบรมนักวิจัยด้านการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญทั้ง 4 หลักสูตร ค.ศ. 2000 ได้เปิดสอนหลักสูตรปริญญาโท 3 ปี เน้นการสอนบนพื้นฐานของผลงานวิจัย กระทรวงศึกษาธิการ รับผิดชอบการฝึกอบรมครูสอนหลักสูตร Gymnasium และ HF วิทยาลัยอาชีวศึกษารับผิดชอบฝึกอบรมครูสอนหลักสูตร HHX และ HTX

หลักสูตรที่ฝึกอบรมส่วนมากเป็นการนิเทศภายใน วิชาการศึกษาจิตวิทยาทั่วไปและการสอนวิชาเฉพาะ

7.4 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีวศึกษา การฝึกอบรมครูประจำการที่สอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีวศึกษาเริ่มต้นเมื่อ ปี ค.ศ. 1969 เมื่อมีการจัดตั้ง National Institute for the Educational Training of Vocational Teacher (DEL) ซึ่งทำหน้าที่ฝึกอบรมครูสายอาชีวศึกษาทั้งก่อนและระหว่างประจำการ ในขณะที่วิทยาลัยอาชีวศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบการฝึกอบรมตามความต้องการของโรงเรียน และโรงเรียนเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายเอง

วิชาที่ให้การฝึกอบรมส่วนมากเป็นวิชาจิตวิทยา วิชาครู และวิธีสอนวิชา เฉพาะเป็นส่วนมาก วิทยาลัยให้การอบรมในลักษณะช่วงเวลา

7.5 อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา ไม่มีระเบียบกำหนดการฝึกอบรม อาจารย์มหาวิทยาลัย ไม่มีหน่วยงานรับผิดชอบ ดังนั้นการฝึกอบรมจึงจัดโดย สถาบันเองหรือกลุ่มบุคคลร่วมกับสถาบันอื่นๆ ในลักษณะการประชุม ล้มมนา และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน

8. สถิติ (ค.ศ. 1999/2000)

8.1 จำนวนครูในโรงเรียนประเภทต่างๆ

<u>ประเภทโรงเรียน</u>	<u>จำนวนครู (คน)</u>
การศึกษาภาคบังคับ	55,391
GymnasiumและHF	7,619
HHX (ค.ศ. 1997)	2,352
HTX (ค.ศ. 1997)	784
Vocational Education and Training (ค.ศ. 1997)	5,656
Higher Education (ค.ศ. 2000)	73,000 (ประมาณ)

8.2 การฝึกอบรมครู

ตัวเลขไม่แน่นอน ครูระดับการศึกษาภาคบังคับเข้ารับการอบรมที่ DUE ประมาณปีละ 30,000 คน

8.3 อายุเฉลี่ยของครู

<u>ประเภทโรงเรียน</u>	<u>อายุเฉลี่ย(ปี)</u>
การศึกษาภาคบังคับ	45-54
Gymnasium และ HF	45-54
Vocational College	41-50
Higher Education	44-49

UNIVERSITY OF COPENHAGEN

9

การประเมินระบบการศึกษา

การปรับปรุงคุณภาพการศึกษาเป็นเป้าหมายหลักของการปฏิรูปการศึกษาของเดนมาร์ก กระทรวงศึกษาธิการจึงให้มีการประเมินในด้านความคุ้มค่าใช้จ่าย เนื้อหาวิชา การบริหารสถาบัน กรรมการสถานศึกษา โครงสร้าง ความต่อเนื่อง การเปิดกว้างและความยืดหยุ่นในการดำเนินงาน วิธีการนำไปสู่เป้าหมายเหล่านี้คือ เสรีภาพของท้องถิ่นในการดำเนินงานและการใช้เสรีภาพอย่างสร้างสรรค์

1. ประวัติ

ค.ศ. 1987 กระทรวงศึกษาธิการตั้งคณะกรรมการ Perspectives Committee ให้ศึกษาความรู้และค่านิยมทั่วไปที่ชาวเดนมาร์กควรจะมีในศตวรรษที่ 21

ค.ศ. 1997 กระทรวงศึกษาธิการเริ่มโครงการ “Quality that can be seen” เพื่อจัดตั้งและทดสอบระบบการประเมินผลการศึกษา ตามโครงการพัฒนาคุณภาพการศึกษาโดยแยกศึกษาเป็นหลายด้าน

ค.ศ. 1999 ได้จัดตั้ง Danish Evaluation Institute (DEI) เป็นหน่วยงานอิสระ ภายใต้กระทรวงศึกษาธิการให้ทำการประเมินผลการเรียนการสอนทุกระดับการศึกษา นอกจากนี้สถาบันยังได้พัฒนาเครื่องมือและเทคนิคการประเมินและรวบรวมประสบการณ์การประเมินคุณภาพการพัฒนาการศึกษาในระดับนานาชาติอีกด้วย

2. การประเมินภายในของสถาบัน

การประเมินการเรียนการสอนจะรวมเอาการประเมินภายในของแต่ละสถาบันไว้ด้วย แต่ละสถาบันจะใช้เครื่องมือของ DEI ประเมินจุดแข็งและจุดอ่อนของตนเอง แต่ไม่มีการจัดลำดับของสถาบัน

ระบบการศึกษา ของ ราชอาณาจักรเดนมาร์ก

ตั้งแต่ ค.ศ. 1998 เป็นต้นมา โรงเรียนระดับการศึกษาภาคบังคับได้ทำการประเมินตนเองในลักษณะบรรยายสภาพปัจจุบัน กำหนดเป้าหมายและเกณฑ์ในการพัฒนาคุณภาพ ดำเนินงานแล้วประเมินผลงานของตนเองอย่างต่อเนื่อง

ค.ศ. 1998/1999 โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 87 โรงเรียนเข้าร่วมการประเมินตนเองตามแบบฟอร์มของกระทรวงศึกษาธิการและรายงานผลต่อกระทรวง

ค.ศ. 1997 วิทยาลัยอาชีวศึกษาจำนวน 130 แห่งใช้เครื่องมือ Q-concept for vocational college ประเมินตนเอง เพื่อพัฒนาคุณภาพงานแต่ละด้านของตน

Danish Evaluation Institute ทำการประเมินการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา ในลักษณะสถาบันประเมินตนเอง โดยมีเป้าหมายอยู่ที่การพัฒนาคุณภาพของสถาบันในระยะยาว ชื่อ DEI เดิมชื่อ The Centre for Quality Assurance and Evaluation of Higher Education

3. การประเมินระบบการศึกษาในระดับ ภูมิภาค จังหวัด และท้องถิ่น

ไม่มีการประเมินโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในระดับภูมิภาคและจังหวัด แต่เทศบาลจะกำหนดเป้าหมายและแผนปฏิบัติการให้แก่โรงเรียนของตน และมีการประเมินผลและติดตามด้วย

4. การประเมินผลในระดับประเทศและชุมชน

“Quality that can be seen” เป็นโครงการที่เกี่ยวกับการจัดทำแผนที่คุณภาพการศึกษาของประเทศเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการสอนสาระสำคัญของการประเมินมี 5 ประการคือ

1) กำหนดเป้าหมายและกรอบการทำงานของโปรแกรมวิชา รายวิชา หลักสูตร วิธีการสอน สื่อการสอน และคู่มือการบริหารการสอน

2) ระบบการสอบไล่ ซึ่งมีเป้าหมาย 2 ประการคือ นักเรียนผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ และเป็นการประเมินผลการสอนของครู เดนมาร์กให้ความสำคัญแก่การสอบข้อเขียนมาก

3) คุณภาพของครู รวมทั้งการฝึกอบรมครูประจำการ ครูต้องมีความรอบรู้ในเนื้อหาวิชาและวิธีการสอนดี

4) คุณภาพของนักเรียน/นักศึกษาตอนรับเข้าเรียน ต้องมีการกำหนดเกณฑ์ในการรับเข้าเรียนแต่ละระดับให้ชัดเจน

5) งานด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวกับคุณภาพการสอน รวมทั้งบทบาทและความรับผิดชอบของการบริหารสถาบัน

นอกจากนี้แล้วการประเมินยังครอบคลุมถึงบทบาทและคุณภาพของคณะกรรมการที่ปรึกษา หน่วยงานเกี่ยวกับการนิเทศ ระบบการประเมินภายใน รวมทั้ง “Q-strategy for the vocational college sector” ด้วย

The Danish Evaluation Institute ได้นำระบบการประเมินมาใช้ดังนี้

1) Preliminary study สถาบันวิจัยจะศึกษาบริบทแวดล้อมเป้าหมายที่ต้องประเมินโดยการสัมภาษณ์ ศึกษาเอกสารและอื่นๆ รวมทั้ง กฎ ระเบียบ คำสั่ง และหลักสูตร ฯลฯ ที่เกี่ยวกับสถาบันที่จะประเมิน

2) Terms of reference สถาบันวิจัยจะกำหนดวัตถุประสงค์และกรอบการดำเนินงานก่อน

3) Self - evaluation ให้สถาบันที่ถูกประเมิน ได้ประเมินตนเองก่อน โดยประเมินสถานภาพ จุดแข็ง และจุดอ่อนของตน

4) Evaluation group สถาบันวิจัยจัดตั้งคณะผู้ประเมิน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญแต่ละด้านที่เกี่ยวข้อง

5) Evaluation report คณะผู้ประเมิน เก็บข้อมูล วิเคราะห์ ประเมิน และเสนอแนะเพื่อการพัฒนาคุณภาพของงานของสถาบันนั้น

6) Visit คณะผู้ประเมินอาจจะไปเยี่ยมสถาบันที่ถูกประเมินอีกครั้ง โดยตกลงกันล่วงหน้า

7) User survey แต่ละครึ่งที่มีการประเมินสถาบันคณะผู้ประเมิน อาจจะสอบถามความคิดเห็น และศึกษาผลงานของนักเรียน ผู้ปกครอง นายจ้าง ศิษย์เก่า และกลุ่มอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องด้วย

ทั้งหมดนี้มีเป้าหมายที่จะพัฒนาการเรียนการสอนร่วมกับสถาบัน โรงเรียนระดับการศึกษาภาคบังคับ โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ และสายอาชีพ รวมทั้งสถาบันอุดมศึกษากำลังดำเนินการประเมิน เพื่อพัฒนา ร่วมกับ DEI ในขณะนี้

5. การวิจัยการศึกษา

ภาคการเมืองเรียกร้องให้มีการใช้งบประมาณทางการศึกษาอย่างคุ้มค่า กระทรวงศึกษาธิการ จึงได้ดำเนินการโครงการต่างๆ เช่น Danish Content and Quality Development Project (ค.ศ. 1988) และปัจจุบัน Quality that can be seen โครงการหลังนี้มีเป้าหมาย 7 ประการ และปัจจัยนำไปสู่ความสำเร็จ 5 ประการ โดยเป้าหมาย 7 ประการมีดังนี้

1) ระบบการศึกษาต้องให้การฝึกอบรมและการศึกษาแก่ทุกคน ตัวชี้วัด คือ จำนวนนักเรียนและนักศึกษาแยกตามระดับการศึกษาและสภาพทางภูมิศาสตร์ ของประเทศ

2) ระบบการศึกษาต้องมีความต่อเนื่อง ตัวชี้วัด คือ ความถี่การย้าย สถานศึกษาของนักเรียน จำนวนผู้สอบเข้าเรียนต่อไม่ได้ กฎ ระเบียบการรับนักเรียน และการถ่ายโอนหน่วยกิตทุกระบบการศึกษา

3) ใช้ทรัพยากรอย่างมีคุณค่า ตัวชี้วัดคือ ค่าใช้จ่ายต่อหัวของนักเรียน อัตราส่วนครูต่อนักเรียน อัตราความสำเร็จและการตก/ออกก่อนสำเร็จการศึกษา

4) คุณภาพการสอนที่ดี ตัวชี้วัดดูจากการเปรียบเทียบกับนานาชาติ ผลการนิเทศ และการประเมินการสอน

5) ประชากรต้องมีอัตราเฉลี่ยการศึกษาสูงมีทักษะอาชีพและมีคุณลักษณะ ส่วนตัวดี ตัวชี้วัดคือการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการประชาธิปไตย ประวัติการศึกษาของบุคคล การประเมินโปรแกรมวิชาและผลการสอบไล่

6) ระบบการศึกษาต้องส่งเสริมการพัฒนาสังคมและการเติบโตทางเศรษฐกิจ และมีความยืดหยุ่นเพียงพอที่จะสนองความต้องการจำเป็นของรายบุคคล ตัวชี้วัด คือ สถิติการจ้างงานจำแนกเป็นโปรแกรมวิชา สัดส่วนการเติบโตทางเศรษฐกิจอันเนื่องมาจากระบบการศึกษา เป็นต้น

7) แรงจูงใจในการเรียนต่อและการฝึกอบรม ตัวชี้วัดเป็นความถี่ในการเปลี่ยนสายการเรียน (แยกตามกลุ่มอายุ) จำนวนผู้เรียนต่อและฝึกอบรมอย่างต่อเนื่อง (การเรียนรู้ตลอดชีวิต)

ปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จของเป้าหมายทั้ง 7 นั้น มีตัวแปร 5 ประการ ซึ่งต้องเกิดขึ้นก่อน คือ

1) ครุมีคุณภาพดีในเนื้อหาและวิธีสอน ตัวชี้วัดคือ จำนวนครูที่มีคุณสมบัติครบถ้วนในแต่ละระดับการศึกษา อัตราส่วนจำนวนครูที่ไม่มีคุณสมบัติครบ และขอบเขตของการฝึกอบรมครูประจำการ

2) คุณสมบัตินักเรียนและแรงจูงใจของนักเรียน ตัวชี้วัดคือ การประเมินคุณสมบัตินักเรียน การเรียนจบ และความพยายามของนักเรียนในการเรียนที่ประเมินโดยครู

3) การพัฒนาครูประจำการ ตัวชี้วัดคือจำนวนครูที่เข้ารับการพัฒนาแต่ละปี ผลงานของครู และแผนการสอนของครูได้รับการประเมินถูกต้องและทันสมัย

4) กรอบด้านกายภาพ ตัวชี้วัด คือการใช้ทรัพยากรในการตกแต่งและซ่อมแซมอาคารสถานที่และอุปกรณ์ จำนวนคอมพิวเตอร์ต่อนักเรียนและอุปกรณ์/ตำราทันสมัยในห้องสมุด เป็นต้น

5) บริการสนับสนุน ตัวชี้วัดคือ ทรัพยากรที่ใช้ในการแนะแนวการศึกษาและอาชีพ

กระทรวงศึกษาธิการต้องวางแผนการประเมินและการพัฒนาให้สอดคล้องกัน ให้มีการควบคุมคุณภาพ และมีความสอดคล้องระหว่างโครงการริเริ่มต่างๆ กับการดำเนินงานปัจจุบัน

ระบบการศึกษา ของ ราชอาณาจักรเดนมาร์ก

“Learning Lab Denmark” เป็นโครงการของ The Danish University of Education เพื่อวิจัยและพัฒนา โดยศึกษาวิธีการที่บริษัท สถาบัน องค์กร และประชาชน เรียนรู้และพัฒนาทักษะใหม่อย่างไร ตลอดทั้งวิธีการพัฒนาความรู้ และคุณภาพการของตนเองซึ่งอาจจะนำมาใช้กับองค์กรทางการศึกษา DEI ได้ทำการวิจัยโดยใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์

6. สกิติ

ค.ศ. 2001 Danish University of Education ได้รับงบประมาณ 113.5 ล้าน DKK

ค.ศ. 2001 เมื่อรวมหน่วยงานวิจัยทางการศึกษาอีก 2 หน่วยงาน เข้าด้วยแล้ว งบประมาณได้รับรวม 211.6 ล้าน DKK

ค.ศ. 2001 Danish Evaluation Institute ได้รับงบประมาณ 22 ล้าน DKK

จำนวนที่ปรึกษารายวิชาในระดับการศึกษาต่างๆ ของการศึกษา มีดังนี้

การศึกษาภาคบังคับ	16 คน
Gymnasium และ HF	21 คน
HHX และ HTX	20 คน
Vocational Secondary Education	18 คน

10 การศึกษาพิเศษ

การศึกษาของเด็กพิเศษได้รับการดูแลในโรงเรียนปกติ เช่น โรงเรียนการศึกษาภาคบังคับ เด็กจะได้รับการสังเกต ตรวจสอบวิเคราะห์ และหาแนวทางแก้ไขตั้งแต่ระดับอนุบาล การศึกษาพิเศษจึงไม่มีลักษณะที่เด่นหรือเห็นได้ชัดในเดนมาร์ก

1. ประวัติ

ก่อน ค.ศ. 1969 เด็กการศึกษาพิเศษจะได้รับการส่งตัวไปเข้าเรียนในโรงเรียนการศึกษาพิเศษโดยเฉพาะถ้าอยู่ในโรงเรียนการศึกษาภาคบังคับก็ให้อยู่ในชั้นพิเศษ เดือนพฤษภาคม ค.ศ.1969 รัฐสภาเดนมาร์กได้มีมติให้เด็กการศึกษาพิเศษได้รับการศึกษาในโรงเรียนปกติ เว้นแต่ผู้ปกครองต้องการให้การศึกษาเอง หรือมีความจำเป็นต้องเข้าสถานศึกษาพิเศษ

หลัง ค.ศ. 1970 ได้มีการจัดตั้งศูนย์การศึกษาของเขต รับเด็กพิเศษเข้าชั้นพิเศษในโรงเรียนปกติ ต่อมาเทศบาลก็ใช้วิธีเดียวกัน ยกเว้นเด็กตาบอดที่ส่งไปโรงเรียนสำหรับเด็กตาบอดโดยเฉพาะ ค.ศ. 1980 เด็กการศึกษาพิเศษอายุ 0-6 ปี และ 6/7-16/17 ปี ได้ย้ายจากหน่วยงานบริการการศึกษาพิเศษไปอยู่ในกรอบของโรงเรียนการศึกษาภาคบังคับ ซึ่งมีทั้งเรียนร่วม เรียนแยกบางรายวิชา และชั้นพิเศษโดยเฉพาะตามความเหมาะสม โดยมีครูการศึกษาพิเศษเข้ามาช่วย

2. การปรึกษาหารือ

ครูประจำชั้นเป็นผู้ตรวจสอบว่าเด็กคนนั้นสมควรได้รับการตรวจสอบทางจิตวิทยาจากหน่วยงานบริการจิตวิทยาการศึกษาหรือไม่ โดยการปรึกษาหารือร่วมกับเด็กและผู้ปกครองของเด็ก ผลที่ออกมาเป็นหน้าที่ของครูใหญ่จะตัดสินใจว่าสมควรให้เด็กเข้าชั้นพิเศษหรืออยู่ในชั้นปกติต่อไป และก็เป็นหน้าที่ของหน่วยบริการการศึกษาพิเศษที่ต้องติดตามพัฒนาการของเด็กต่อไป

3. การเลื่อนชั้น

โดยปกติเด็กการศึกษาพิเศษจะเรียนและเลื่อนชั้นไปพร้อมกับเด็กปกติ แต่ถ้าหากผู้ปกครองเห็นว่าควรจะช้าขึ้นอีกปีเพื่อประโยชน์ของเด็กก็สามารถทำได้ เด็กการศึกษาพิเศษอาจจะเรียนในการศึกษาภาคบังคับ 11 ปีได้

4. ครูการศึกษาพิเศษ

ครูการศึกษาพิเศษก็คือผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมเป็นครูปกติ แล้วจึงเข้ารับการอบรมการศึกษาพิเศษอีก 1 ปี ที่ Danish University of Education เด็กการศึกษาพิเศษอาจจะเรียนในการศึกษาภาคบังคับ 11 ปีได้

5. การเรียนการสอน

การเรียนการสอนเด็กการศึกษาพิเศษในชั้นปกติที่เรียนร่วมกับเด็กปกติ ครูจะปรับวิธีสอนของตนให้เหมาะกับเด็กพิเศษเป็นรายบุคคล บางครั้งครูการศึกษาพิเศษจะรับเด็กไปสอนแยกจากเด็กปกติก็ได้

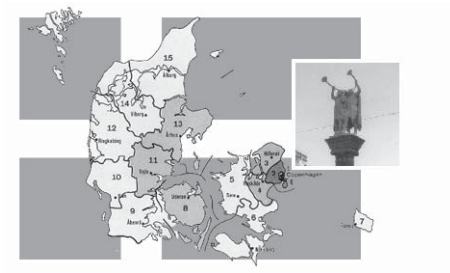
เด็กที่พิการทางร่างกายหรือสมองอย่างมากที่ต้องเข้าอยู่ภายใต้การดูแลของสถาบัน 24 ชั่วโมงต่อวัน จะได้รับการสอนตามหลักสูตรการศึกษาภาคบังคับภายในสถาบันนั้นๆ

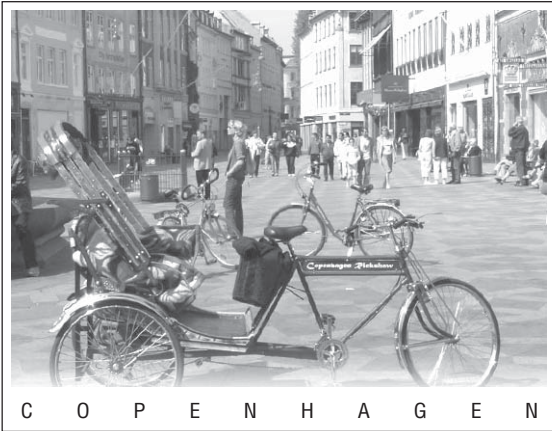
เด็กการศึกษาพิเศษที่พิการทางร่างกายหรือสมองไม่มากนัก จะได้รับการสอนที่ศูนย์เยาวชนและโรงเรียนพิเศษ (efterskoler) ด้วย นอกเหนือไปจากเรียนในชั้นเรียนปกติ โรงเรียนปกติ

6. สถิติ

ค.ศ. 1998/1999 เด็ก 12-13% ของเดนมาร์กในโรงเรียนการศึกษาภาคบังคับ (ประมาณ 80,000 คน) ได้รับการสอนในชั้นการศึกษาพิเศษชั่วคราวระยะเวลาหนึ่ง ในจำนวนนี้ประมาณ 70,000 คน ได้รับการสอนการศึกษาพิเศษเพิ่มเติมจากการเรียนปกติ

ค.ศ. 2002/2001 เด็ก 10,617 คน เรียนการศึกษาพิเศษแยกจากเด็กปกติ
เด็ก 4,973 คนเรียนในชั้นการศึกษาพิเศษในโรงเรียนปกติ และเด็ก 8,636 คน
เรียนในโรงเรียนการศึกษาพิเศษโดยเฉพาะ

C O P E N H A G E N

1. ประวัติ

สถาบันอุดมศึกษาของเดนมาร์กให้ความสำคัญกับความร่วมมือระดับนานาชาติเป็นอย่างสูง มหาวิทยาลัยในเดนมาร์กจะติดต่อกับมหาวิทยาลัยในประเทศต่างๆ เช่น สหภาพยุโรป รัสเซีย จีน สหรัฐอเมริกา และแคนาดา เป็นต้น โครงการความร่วมมือที่สำคัญของมหาวิทยาลัยในเดนมาร์กกับมหาวิทยาลัยในสหภาพยุโรป คือ Nordplus, Erasmus, Socrates, Comenius และ Leonardo เป็นต้น

มหาวิทยาลัยขนาดใหญ่ 3 แห่งในเดนมาร์ก ได้ให้ความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยต่างประเทศ ดังนี้

University of Copenhagen ให้ความร่วมมือตามโครงการ Nordplus รับนักศึกษาเข้ามา 130 คน และโครงการ Erasmus รับนักศึกษา 322 คน และได้ส่งไปศึกษาต่างประเทศ 276 คน

University of Aarhus ให้ความร่วมมือตามโครงการ Nordplus รับนักศึกษา 31 คน ส่งไปศึกษาต่างประเทศ 45 คน โครงการ Erasmus รับนักศึกษา 223 คน และส่งไปศึกษาต่างประเทศ 217 คน

University of Southern Denmark มีความสัมพันธ์แบบ bilateral agreement กับมหาวิทยาลัยในประเทศแคนาดา จีน รัสเซีย และสหรัฐอเมริกา

2. การแลกเปลี่ยนนักศึกษา

นักศึกษาจากเดนมาร์กไปศึกษาต่างประเทศเป็นระยะเวลาหนึ่งมากขึ้น และ นักศึกษาต่างชาติเข้ามาศึกษาในเดนมาร์กมากขึ้น ทั้งที่มาเป็นส่วนตัวและในโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษา ค.ศ. 2000 นักศึกษาของเดนมาร์ก 4,370 คน ได้รับทุนการศึกษาในต่างประเทศ

ระบบการศึกษา ของ ราชอาณาจักรเดนมาร์ก

เพื่อความสะดวกของการเรียนต่อและการเข้าทำงานในเดนมาร์ก รัฐบาลได้จัดตั้ง The Danish Center for Assessment of Foreign Credentials (CVUU) เพื่อบริการและเป็นที่ปรึกษาในการเทียบผลการเรียนและวุฒิบัตรของนักศึกษาต่างชาติ

3. การแลกเปลี่ยนครู

สหภาพยุโรปมีโปรแกรมการแลกเปลี่ยนครูระหว่างประเทศสมาชิก โดยปีค.ศ. 2000 ครูเดนมาร์ก 154 คน ไปสอนที่ต่างประเทศตามโครงการ Leonardo 1-2 สัปดาห์

4. มิติด้านหลักสูตร

โดยประเพณีแล้วหลักสูตรการศึกษาของเดนมาร์กจะมีบทเรียนเกี่ยวกับนานาชาติมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งบทเรียนเกี่ยวกับยุโรป เพราะการพัฒนาประเทศเดนมาร์กเกิดจากผลกระทบของเหตุการณ์ต่างๆ ในยุโรป และเดนมาร์กเป็นประเทศที่ทำธุรกิจกับต่างประเทศมากมาย

ในชั้นปีที่ 10 ของโรงเรียนการศึกษาภาคบังคับ จะมีชั้นเรียน Europe Class ศึกษาเกี่ยวกับยุโรปในด้านภาษา ประวัติศาสตร์ กิจกรรมต่างๆ สภาพทางสังคม และคณะกรรมการประชาคมยุโรป เป็นต้น ซึ่งรวมทั้งไปทัศนศึกษาต่างประเทศด้วย

5. สกิติ (ค.ศ. 2000/2001)

สถิติความร่วมมือของเดนมาร์กในโครงการต่างๆ ของสหภาพยุโรป มีดังนี้

Socrates/Erasmus

นักศึกษาเดนมาร์ก 1,762 คน ไปศึกษาในสหราชอาณาจักร ฝรั่งเศส เยอรมนี และสเปน และได้รับนักศึกษาต่างชาติ 2,573 คน เข้ามาศึกษาในประเทศเดนมาร์ก

Socrates/Comenius

มีการแลกเปลี่ยนนักเรียน 39 คน กับประเทศอิตาลี ฝรั่งเศส สหราชอาณาจักร และสเปน ใน ค.ศ. 1999

ค.ศ. 2000 มีนักเรียนแลกเปลี่ยนกับประเทศอิตาลี และสเปน 35 คน

Leonardo

ค.ศ. 2000 เยาวชนฝึกงานอาชีพ 289 คน ระยะเวลา 3-4 สัปดาห์ ในประเทศสหภาพยุโรป

คนงาน 26 คน แลกเปลี่ยนกับต่างประเทศ เป็นระยะเวลา 13-52 สัปดาห์ ครู 154 คน แลกเปลี่ยนกับประเทศในสหภาพยุโรป เป็นเวลา 1-2 สัปดาห์

Youth

ค.ศ. 2001/2002 เยาวชนเดนมาร์ก 553 คน ไปศึกษาต่างประเทศและ เยาวชนต่างประเทศเข้ามาศึกษาในประเทศเดนมาร์ก จำนวน 335 คน ใช้เวลา 10 วัน

อาสาสมัครเดนมาร์ก 73 คนไปต่างประเทศ และอาสาสมัครจาก ต่างประเทศ 77 คน มาเดนมาร์ก ใช้เวลา 9 เดือน

Work Placement Abroad

เยาวชนที่เริ่มฝึกอาชีพได้รับการสนับสนุนให้ไปฝึกงานต่างประเทศ ภายในสหภาพยุโรป ค.ศ. 2000 เยาวชนเดนมาร์ก 900-1,000 คน ไปฝึกงานต่างประเทศ ส่วนมากไปฝึกงานในประเทศเยอรมนี สหราชอาณาจักร ไอร์แลนด์ และประเทศในกลุ่มสแกนดิเนเวียเพื่อเรียนรู้ซึ่งกันและกัน

สหภาพยุโรปมุ่งหวังให้ประเทศในสหภาพ มีระบบการศึกษาและ อุตสาหกรรมที่คล้ายคลึงกัน และมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน

C A S T L E

ภาคผนวก

สถิติและตัวชี้วัดประเทศเดนมาร์ก

1. จำนวนประชากร, 2547	5,397,249 คน
2. ประชากรในเขตเมือง, 2546	85.4 %
3. อัตราการเจริญเติบโตของประชากร, 2546	0.2 %
4. อัตราการเจริญเติบโตของ GDP(ต่อปี), 2547	2 %
5. การส่งสินค้าออกด้าน high -technology (% of manufactured exports), 2546	20 %
6. ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (พินล้านดอลลาร์สหรัฐ), 2546	211.9
7. ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (พินล้านดอลลาร์สหรัฐเทียบPPP), 2546	169.5
8. ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัว (ดอลลาร์สหรัฐ), 2546	39,332
9. ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัว (ดอลลาร์สหรัฐเทียบPPP), 2546	31,465
10. รายจ่ายของรัฐด้านการศึกษา ต่องบประมาณรายจ่ายทั้งประเทศ, 2545	15.4 %
11. รายจ่ายของรัฐด้านการศึกษา ต่อ GDP, 2545	8.5 %
12. รายจ่ายของรัฐด้านสาธารณสุข ต่อ GDP, 2545	7.3 %
13. รายจ่ายของรัฐด้านการทหาร ต่อ GDP, 2546	1.5 %
14. ความคาดหมายการคงชีพเมื่อแรกเกิด, 2546	77.2 ปี
15. อัตราการตายของทารกต่อเด็กเกิดรอด 1,000 คน, 2546	4 คน
16. อัตราการตายของเด็กต่ำกว่า 5 ขวบ ต่อประชากร 1,000 คน, 2545	6 คน
17. จำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตต่อประชากร 1,000 คน, 2546	541 คน
18. ปีการศึกษาเฉลี่ย, 2545	13.3 ปี

ระบบการศึกษา ของ ราชอาณาจักรเดนมาร์ก

19. ร้อยละของประชากรอายุ 25-64 ปี ที่ได้รับการศึกษา
อย่างต่ำระดับม.ปลาย, 2545 80 %
20. ร้อยละของประชากรอายุ 25-64 ปี ที่ได้รับการศึกษา
อย่างต่ำระดับอุดมศึกษา, 2545 28 %
21. อัตราส่วนนักเรียนต่อประชากรสุทธิ ระดับประถมศึกษา, 2545 100 %
22. อัตราส่วนนักเรียนต่อประชากรสุทธิ ระดับมัธยมศึกษา, 2545 96 %
23. อัตราส่วนนักเรียนต่อประชากร ระดับอุดมศึกษา, 2545 67 %
24. อัตราส่วนนักเรียนต่อครู ระดับประถมศึกษา, 2545 10.8
ระดับมัธยมศึกษา, 2545 13.4
25. อัตราส่วนนักเรียนต่อห้อง ระดับประถมศึกษา, 2545 19.4
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น, 2545 19.2
26. นักวิจัย (R&D) ต่อประชากร 1,000,000 คน, 2546 4,822 คน
27. ใช้จ่ายของรัฐบาลด้านวิจัยและพัฒนา(R&D) ต่อ GDP, 2545 2.5 %
28. อัตราส่วนนักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์
และวิศวกรรมศาสตร์ ต่อนักศึกษาระดับอุดมศึกษาทั้งหมด, 2545 20 %
29. งบประมาณการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา
และระดับประถมศึกษา ต่องบประมาณของรัฐทุกระดับ, 2545 31.1 %
30. งบประมาณการศึกษาระดับมัธยมศึกษา
ต่องบประมาณของรัฐทุกระดับ, 2545 34.3 %
31. งบประมาณการศึกษาระดับอุดมศึกษา
ต่องบประมาณของรัฐทุกระดับ, 2545 32.0 %
32. ประชากรว่างงาน, 2546 161.6 ล้านคน
33. อัตราการว่างงานของประชากร ต่อกำลังแรงงาน, 2546 5.6 %
34. อัตราการว่างงานของประชากรวัย 15-24 ปี
ต่อกำลังแรงงานกลุ่มอายุเดียวกัน, 2546 9.8 %

บรรณานุกรม

สถานเอกอัครราชทูตเดนมาร์กประจำ ประเทศไทย สัมพันธ์ไมตรี ไทย- เดนมาร์ก
ในรอบสี่ศตวรรษ 8 กุมภาพันธ์ 2544.

Factsheet Denmark, Royal Danish Ministry of Foreign Affairs,
September 2002.

The Education System in Denmark (2000/2001)

[HTTP://WWW.EURYDICE.ORG/EURYBASE/APPLICATION/
FRAMESET.ASP? COUNTRY=DK&LANGUAGE=EN](http://www.eurydice.org/eurybase/application/frameSet.asp?country=DK&language=en)

Denmark, visitdenmark.com., Roto Smeets, Copenhagen.

Organization for Economic Co-operation and Development (OECD).

Education Trends in Perspective : Analysis of the world
Education Indicators 2005 Edition, Printed in France.

United Nations Development Programme(UNDP).

Human Development Report 2005, New York, USA.

UNESCO Institute for Statistics. Global Education Digest 2005.

Printed in France.

คณะผู้ดำเนินการ

ที่ปรึกษา

ดร.อำรุง	จันทวานิช	เลขาธิการสภาการศึกษา
ดร.สมเกียรติ	ชอบผล	รองเลขาธิการสภาการศึกษา
ดร.รุ่งเรือง	สุชาภิรมย์	ที่ปรึกษาด้านวิจัยและประเมินผลการศึกษา
นางสาววัฒนา	อาทิตย์เที่ยง	ผู้อำนวยการสำนักวิจัยและพัฒนาการศึกษา

พิจารณาผลงาน

ดร.รุ่งเรือง	สุชาภิรมย์	ที่ปรึกษาด้านวิจัยและประเมินผลการศึกษา
นางดลฤทัย	ธนสุนทร	ผู้บริหารอาวุโส ฝ่ายบริหารฯ สถานเอกอัครราชทูตเดนมาร์ก

แปลสรุปและเรียบเรียง

รศ.ดร. สุรศักดิ์ หลาบมาลา	ที่ปรึกษาไทย ศูนย์ข้อมูลที่ปรึกษาไทย กระทรวงการคลัง ข้าราชการบำนาญ กระทรวงศึกษาธิการ
---------------------------	--

บรรณาธิการ

นางสิริวรรณ	สวัสดิวัฒน์ ณ อยุธยา	หัวหน้าศูนย์การศึกษาเปรียบเทียบ
-------------	----------------------	---------------------------------

จัดทำรายงาน

นางผานิต	วิมลรัตน์ปัญญา	นักวิชาการศึกษา 7 ว.
นายจิรวิทย์	โทภูวไพบูลย์	นักวิชาการศึกษา 4
นางสาวนิตยา	กินรัมย์	เจ้าหน้าที่ประจำโครงการ

หน่วยงานรับผิดชอบ

ศูนย์การศึกษาเปรียบเทียบ
สำนักวิจัยและพัฒนาการศึกษา
สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

ประวัติ

รองศาสตราจารย์ ดร. สุรศักดิ์ หลาบมาลา

ปัจจุบัน เป็นข้าราชการบำนาญ ปฏิบัติหน้าที่อาจารย์พิเศษ บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันราชภัฏธนบุรี และสถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กระทรวงศึกษาธิการ ที่ปรึกษาอิสระ ศูนย์ข้อมูลที่ปรึกษาไทย กระทรวงการคลัง ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ของคณะสังคมสงเคราะห์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และที่ปรึกษาของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

การศึกษา

สำเร็จปริญญาโท-เอก สาขาบริหาร นิเทศก์ และวิจัยการศึกษา จากมหาวิทยาลัยอิลลินอยส์ สหรัฐอเมริกา

ตำแหน่งหน้าที่สำคัญในอดีต

เคยรับราชการเป็นอาจารย์สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา หัวหน้าฝ่ายสถิติและวิจัย กองแผนงาน และหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ กระทรวงศึกษาธิการ ที่ปรึกษาด้านการศึกษา สำนักงานโครงการพิเศษเพื่อการปฏิรูปการฝึกหัดครู พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา (สปก.) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

เคยทำหน้าที่อาจารย์พิเศษและที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยศิลปากร และโรงเรียนนายเรือ

ผลงาน

ผลงานทางวิชาการมีทั้งหนังสือ และบทความทางวิชาการ หนังสือ คือ จิตวิทยาการปรับตัว สถิติเพื่อการวิจัยการศึกษา ฯลฯ และบทความ เช่น

ระบบการศึกษา ของ ราชอาณาจักรเดนมาร์ก

เทคนิคการสอนอุดมศึกษาและอื่นๆ ในวารสารพัฒนาหลักสูตร กรมวิชาการ
วิทยาจารย์ของคุรุสภา วารสารการอุดมศึกษา และครุภัณฑ์ของ
สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ และเอกสารทางการศึกษาของสำนักงาน
เลขาธิการสภาการศึกษา 33 เล่ม

